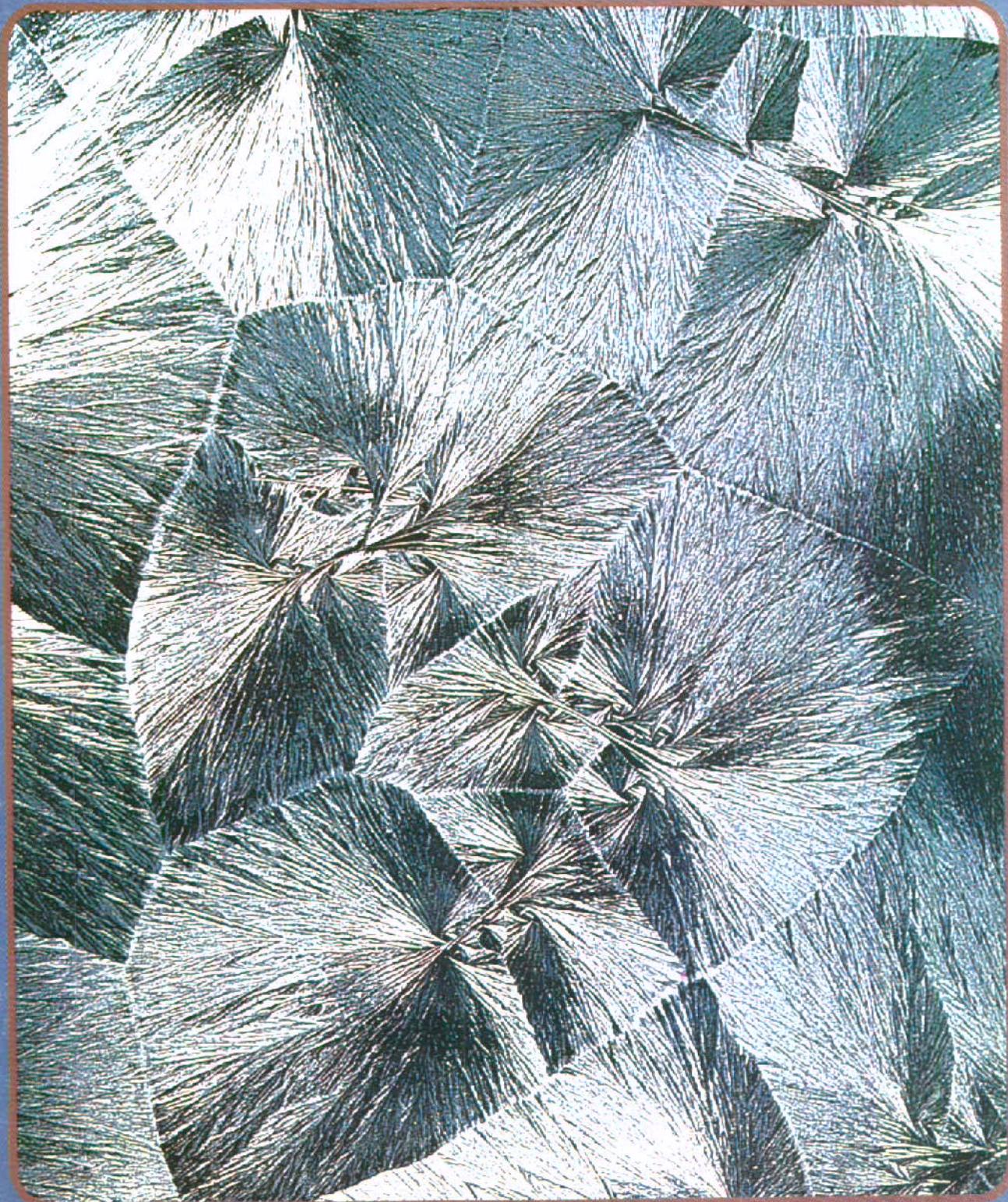
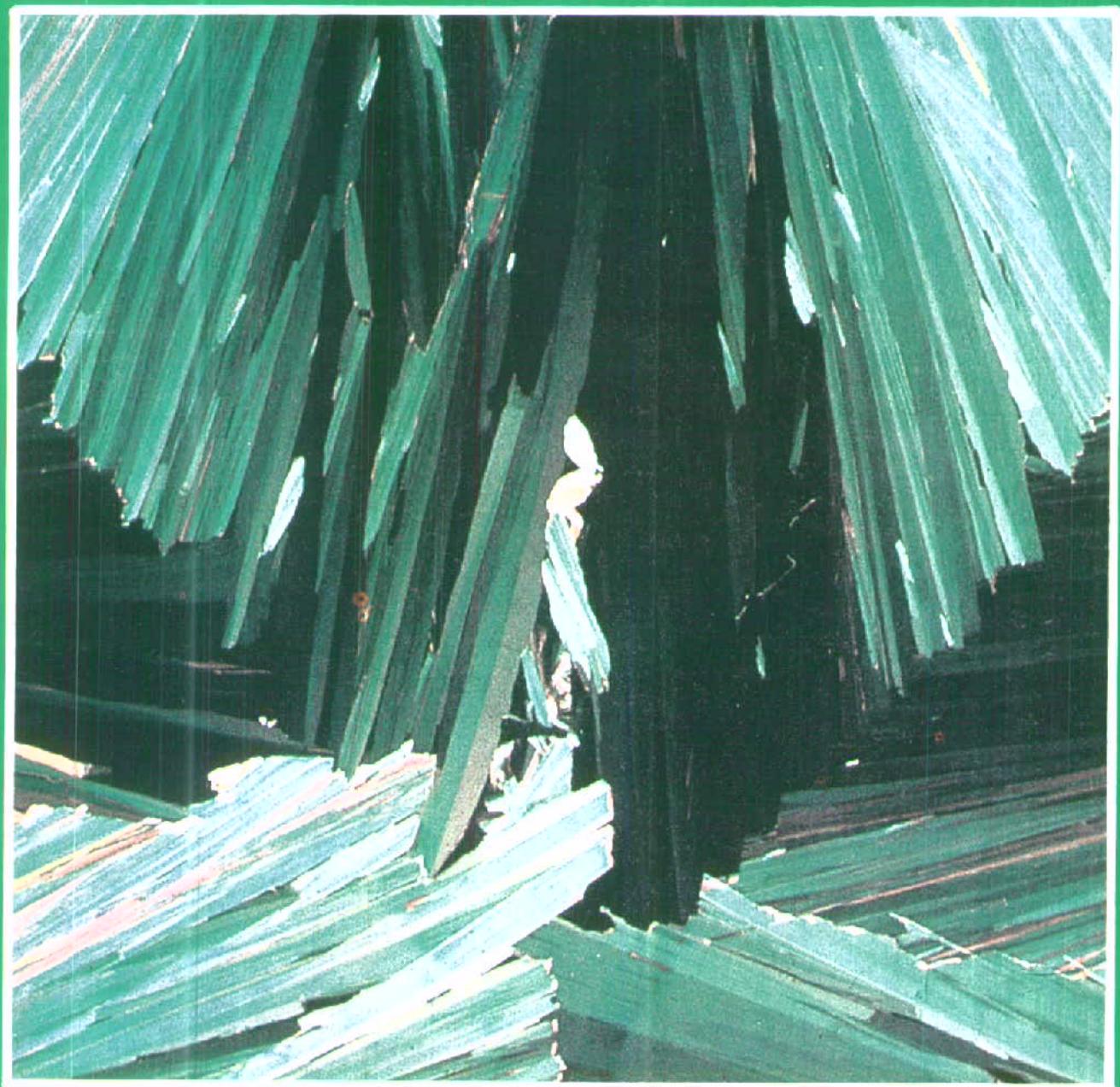

رشد آموزش شیمی

سال نهم - بهار و تابستان ۱۳۷۲ - شماره ۵ مسلسل ۳۵-۳۶
پیاپی ۴۰۰ ریال

آرایش ذره‌ها در موارد بلوری جامد اغلب برخلاف آنچه به نظر می‌آید، کاملاً منظم نیست و نقصهایی در آن دیده می‌شود. نقصهای بلوری چند نوع و گاهی سودمند گاهی به طور مصنوعی آرایش ذره‌های بلور را نقص دار می‌کند.

وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش برآوردهای آموزشی

دش آموزش شیمی

سال نهم - بهار و تابستان ۱۳۷۲ - شماره مسلسل ۳۵-۳۶

نشریه گروه شیمی دفتر برنامه ریزی و تالیف کتب درسی سازمان

پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش

نشانی: تهران - صندوق پستی ۴۶۲ - ۱۵۸۵۵

تلفن: ۰۲۶-۸۳۹۶۴۶۲ داخلي ۴۲

سردیر: سید رضا آقابور مقدم

دکتر حسین آقایی شورای نوین‌دان

حام امینی

سید رضا آقابور مقدم

دکتر محمد رضا ملاردی

محمد باقر جلالی

دکتر مسعود رووحی لاریجانی

مسؤول هماهنگی و تویید: فتح الله فروغی

امور فنی، صفحه آرا و رسام: علی نجمی

دستیار ناظر چاپ: محمد کشمیری

سر مقاله

و ذکر قان الذکری تنفع المؤمنين

قرآن کریم سوره الذاريات آیه ۵۵

سخنی با معلمان و خوانندگان ارجمند

از آنجاکه کتابهای درسی شیمی پیوسته بررسی می‌شود و تغییرهایی متناسب با تغییرهای کتابهای درسی کشورهای دیگر و تصمیمهای سازمانهای علمی جهان در آن داده می‌شود و نیز پرسشهای امتحانی به ویژه سال چهارم و... بررسی می‌شود، نتیجه‌هایی که از این بررسیها به عمل آمده است باید آوری‌هایی نیاز دارد.

طریق امتحان پرسشهای امتحانی به ویژه سال چهارم باید تفاوت امتحان و ارزشیابی را بیاد آورند که هدف از امتحان تنها تشخیص میزان یادگیری دانش آموز است و نمره دادن به او و قضاوت در این امر است که آیا دانش آموز حق دارد به کلاس بالاتر برود یا خیر. در حالی که در ارزشیابی، هدف تنها تشخیص پیشرفت تحصیلی نیست بلکه تشخیص نارسانیهای تدریس معلم، تشخیص ناتوانیهای گذشته دانش آموز... را نیز شامل می‌شود. در این مورد در واقع امتحان وسیله‌ای برای ارزشیابی و نتیجه گیری‌های گوناگون مربوط به تدریس درس شیمی است. نخستین گام برای اجرای یک آزمون پیشرفت تحصیلی، طرح پرسش است، پرسشهای امتحانی باید متناسب با کتاب درسی و روش تدریس معلم باشد و به نکته‌های زیر توجه شود:

● طرح پرسشهایی در سطح بالای یادگیری از کتابی که روش ارائه مطلب آن صدر صد بر اساس ارائه واقعیتها بدون

مجله رشد آموزش شیمی هر سه ماه یک بار به منظور اعتلای دانش دبیران و دانشجویان دانشگاهها و مراکز تربیت معلم و سایر دانش پژوهان در این رشته منتشر می‌شود. جهت ارتقاء کیفی آن نظرات ارزنده خود را به صندوق بستی تهران ۳۶۳ - ۱۵۸۵۵ ارسال فرمائید.

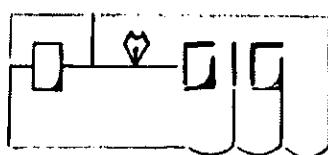
فهرست

سر مقاله	سید رضا آقابور مقدم ۳
آموزش شیمی	دکتر محمد رضا ملاردی ۶
اثر دماروی سرعت واکنشهای ...	دکتر حسین آقایی ۱۴
برندگان جوایز نوبل در شیمی	دکتر علی سیدی ۲۰
کاربرد بیوسرامیکها ...	دکتر فتح الله مضطربزاده ۲۵
لیزرهای دیود	دکتر منصور عابدینی ۳۰
تاریخچه صابون	دکتر علی اکبر سودی و دکتر مختار علی زیا ۴۰
دنیاله پرسشهای المپیاد ۱۳۷۱ (۱۹۹۲)	

دکتر رحمت الله رحیمی ۴۶	جنگ شیمیابی کیا هان ۵۴
احمد سعادتمد ۵۲	آشنایی با آقای دکتر علی معصومی ۶۲
۶۲	آشنایی با کتاب و مجله ۶۴

روی جلد: این بلورهای بین از مولکولهای آب تشکیل شده‌اند. مولکولهای آب قطبی هستند. بلورهای بین مولکولی میان مولکولهای قطبی قوی تر از بلورهای مانند مولکولهای غیرقطبی هستند. نیروی اصلی پیوند دهنده مولکولهای آب ناشی از پیوند هیدروژنی است.

بر اساس رای جلسه مورخ ۸/۲۷/۶۸ مرکز استانهای علمی و پژوهشی وزارت فرهنگ و آموزش عالی، اعتبار علمی این نشریه «علمی و تربیتی» تعیین شده است.

گاهی بی پایه می دهند. این نوع پرسشها دامنه بسیار گسترده‌ای دارند و هنوز در مرحله کاوش‌اند.

- درباره واکنش‌های اکسیداسیون و احیا در شیمی سال سوم دبیرستان، هدف، تنها ارائه مفاهیم و مطالب کاملاً اساسی این موضوع بوده است نه تعیین ضریبهای معادله واکنش‌های نسبتاً پیچیده که جزء درس الکتروشیمی و یا شیمی عمومی دانشگاه است.
- بودجه و بارم‌بندی درس شیمی کلاس‌های اول تا چهارم را به یاد داشته باشند. برای نمونه بودجه و بارم‌بندی درس شیمی کلاس چهارم رشته‌های ریاضی فیزیک و علوم تجربی چنین است:

الف - شیمی معدنی: فصل اول (۲ نمره) و فصل دوم (۵ نمره).

ب - شیمی آلی: فصل اول (۶ نمره)، فصل دوم (۵ نمره) و فصل سوم (۱ نمره).

توضیح:

۱ - از ۴/۵ نمره فصل دوم شیمی معدنی در حدود ۱/۵ نمره مربوط به مسئله‌های عددی است و از ۶/۵ نمره فصل اول و دوم شیمی آلی در حدود ۲/۵ نمره مربوط به مسئله‌های عددی است که رویهم ۴ نمره برای مسئله‌های عددی اختصاص می‌یابد.

۲ - کوشش شود که از هر دو فصل اول و دوم شیمی آلی پرسش عددی طرح شود.

۳ - تا جایی که ممکن باشد از مسئله‌های عددی یک فرضی استفاده شود.

۴ - تا جایی که ممکن باشد یک نمره به ریزه کاریهای کتاب اختصاص داده شود.

● سهم نمره مسئله‌های عددی از مجموع ۲۰ نمره امتحان درس شیمی برای هریک از سالهای متوسطه، توسط گروه برنامه‌ریزی شیمی دفتر برنامه‌ریزی به صورت زیر ارائه

توجه به علتهاست و معلم نیز در کلاس درس به بازگو کردن مطلب بدون هیچگونه بخشی اکتفا کرده است، نادرست است.

● طرح پرسش‌های امتحانی سال چهارم همواره آخرین چاپ کتاب درسی مورد استفاده قرار گیرد، برای نمونه اصطلاح قدرت همپوشانی اریتالها به میزان همپوشانی تغییر یافته و یا در نامگذاری ایزو مرکزهای شاخه دار به جای بزرگی و کوچکی گروهها، حق تقدیم بر حسب حروف الفبا منظور شده است. عدم توجه به این نکته سبب پراکندگی، پریشانی و سرگردانی داش آموزان و مصححان (صحیح کنندگان) خواهد شد.

● امکان عملی واکنش مورد نظر در نظر گرفته شود، برای نمونه تاکنون شاید بیش از ۳ بار این پرسش مطرح شده است که از الکلیاسیون نیتروبنزن چه چیز حاصل می‌شود. نظر طراح نیز تشکیل متانیتر و تولئن است، در صورتی که چون گروه NO_x تضعیف کننده حلقه بنزن است و کاتیون متبل نیز الکتروفیل ضعیفی است از این رو در عمل، الکلیاسیون نیتروبنزن با اشکال روبرو می‌شود.

● در امتحان نهایی گاه پرسش‌های مشاهده می‌شود که خارج از متن برنامه درسی است به بیان دیگر دانش آموز هیچ شاهد و ملاک آشکاری در کتاب درسی برای رسیدن به پاسخ درست آن نمی‌یابد. بجایست از طرح اینگونه پرسشها نیز خودداری شود.

● بسیار مشاهده می‌شود که طراح از پاسخ درست و همه جانبه پرسش طرح شده آگاه نیست و از این رو نارسانیهایی در ارزشیابی درست پاسخ داش آموزان به چشم می‌خورد لازم است طراح همه جانبه‌ای امر را در نظر بگیرد و به چند منبع مطمئن نیز مراجعه کند.

● برخی از طرح‌های امتحان معتبر درباره زاویه پیوندی و نوع هیبریداسیون در ترکیب‌های گوناگون پرسش‌های متفاوت و

آنها به همکاران محترم سفارش می‌شود و به یاد آوریم که اگر درست امتحان نگیریم یا ذهن دانشآموزان را به پرسش‌های بی‌اساس یا دور از سطح کتاب متوجه کنیم به برنامه و هدفهای رسمی آموزش شیمی بی‌توجهی شده است از سویی دیگر به شرایط عاطفی و روحی دانشآموزان آسیب می‌رسانیم.

امید است که همکاران محترم با پیشنهادهای سازنده خود، ما را یاری دهند. تقدیرستی و پیروزی همکاران محترم را از خدای بزرگ خواهانیم.

سردیر

شده است:

شیمی سال اول متوسطه ۳ نمره
شیمی سال دوم متوسطه ۳ نمره
شیمی سال سوم متوسطه ۵ نمره
شیمی سال چهارم متوسطه ۴ نمره (۱/۵ نمره معدنی و ۲/۵ نمره آلی)

که به صورت بخشنامه به استانها داده شده است و در صفحه ۱۹ دراین شماره آمده است.

در ضمن، مطالعه مقاله زنگ خطر در شماره ۱۱ و مقاله سخنی با همکاران ارجمند در شماره ۱۹ و رعایت محتوی

بمعه تعالیٰ

جمهوری اسلامی ایران

وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهشی و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تحقیقات و برنامه‌ریزی و نایاب

دلخواه متوسطه

شماره ۱۹/۸/۱۷ تاریخ
۱۴۰۰/۰۶/۰۷
پرست... لار...

احتراً ما * به پیوست گذاش تطبیلی وجهت دهته گروه برنا مدیریت آموزش شیمی این دفترچه اطلاع والدام کلیده دیران شیمی و دست اندک کاران تهمه پرسش‌های امتحان شیمی سراسر کشور را رسال نمود، ابلاغ این گزارش به گروههای آموزشی شیمی، از این جهت طرورت دارد که هیکان را از طی کردن راه و روش‌های انتراکتی در تجربه حسل مثال عددی منسوب در شیمی به داشت آموزان بر حدا داشته و آموختنی های کلاسی را در راستای هدفهای سازنده آموزشی فراهمی دهد .

محمد مسعودا بوطالبی

مدیرکل دفتر تطبیقات و برنامه‌ریزی و نایاب

رونوشت :

- ۱- جهت استخراج اراده کل گرینش دانشجو (بخش ندارک آزمون شیمی) با نسخه گذراش .
- ۲- جهت استخراج اراده مناسباداره کل امتحانات، با نسخه گذراش .
- ۳- گروه درس علوم تجربی .

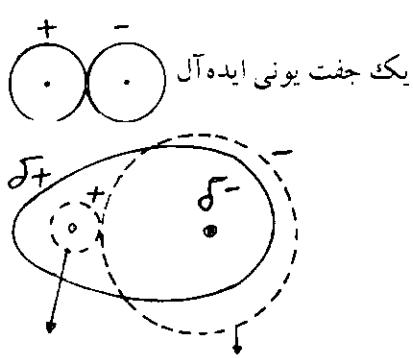
آموزش شیمی

قطبیش (پلاریزاسیون: Polarization) یونها
تأثیر آن بر برخی از خواص ترکیب‌های یونی

دکتر محمد رضا ملاردی
دانشیار دانشگاه تربیت معلم

ابن مهالله و فصل سوم کتاب، دوام و فصلهای اول و سوم کتاب
عنوان: پلاریزاسیون

کروالانسی پیدا می‌کند و در نهایت، به یک پیوند کرووالانسی تبدیل می‌شود که در آن کاتیون و آئیون به ذره‌هایی که دارای کسری از بارهای مثبت و منفی خواهند بود، تبدیل می‌شوند. این پدیده را "پلاریزاسیون" یا قطبیش (قطبی شدن) یونها می‌نامند در شکل ۱ وضعیت یک جفت یونی ایده‌آل و پلاریزاسیون شدید یونها که به تشکیل یک پیوند کرووالانسی متنه می‌شود، نشان داده شده است.

شکل ۱ - پلاریزاسیون یونها

شواهد تجربی نشان می‌دهد که در بسیاری از ترکیب‌ها، نمی‌توان یونها را آن طور که گمان می‌زود، کروی، سخت و نفوذناپذیر در نظر گرفت بلکه باید پذیرفت که به ویژه ابر الکترونی آئیونها قابلیت تغییرپذیری دارد و غالباً در محاورت با کاتیونها (به ویژه کاتیونهای کوچکی که بار الکتریکی زیادتر دارند) تغییر شکل داده، تقارن کروی خود را از دست می‌دهد اگرچه ابر الکترونی آئیونها غالباً "عدمتاً" در این فرآیند دستخوش تغییر می‌شود اما به طور کلی نمی‌توان تغییر شکل کاتیونها را در این میان نادیده گرفت. یعنی، در واقع این یک تأثیر متقابل کاتیون - آئیون است که اثر آن بر آئیون چشمگیرتر است. در هر صورت، دیگر آئیون و کاتیونی به صورت دو کره با بارهای مثبت و منفی مماس بر یکدیگر که تنها از راه پیوند یونی (جازبه الکتروستاتیکی بین یونها) به هم متصل باشند، در شبکه بلور یونی وجود نخواهد داشت. بلکه ابر الکترونی آئیون و کاتیون تا حد مشخصی که به ماهیت آنها بستگی دارد، در هم می‌روند و از مقدار بارهای الکتریکی آنها کاسته می‌شود و پیوند بین آنها تا اندازه معینی خصلت

قاعده اول فایانس

در برخی از منابع، همین مطلب را به صورت ساده‌تری طبق شکل ۲ نشان داده‌اند.

هر چه بارالکتریکی کاتیون بیشتر و اندازه آن کوچکتر باشد، قدرت قطبی کنندگی آن بیشتر خواهد بود. این مطلب را می‌توان به این صورت نیز بیان کرد که هر چه مقدار پتانسیل یونی (Ionic Potential) کاتیون که با $\frac{Z}{r} = \phi$ نشان داده می‌شود، بیشتر باشد، قدرت قطبی کنندگی آن کاتیون نیز بیشتر است. Z تعداد واحدهای بار مثبت کاتیون و r شعاع یونی کاتیون است. در جدول ۱ اندازه شعاع یونی (برحسب انگستروم) و اندازه پتانسیل یونی چند کاتیون فلزی داده شده است.

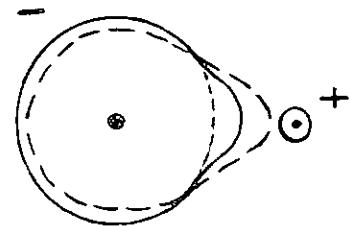
با توجه به داده‌های این جدول می‌توان دریافت که در بین فلزهای اصلی هرگروه، کاتیون (با آرایش الکترونی گاز بی‌اثر) مربوط به اولین فلز آن گروه بالاترین مقدار پتانسیل یونی را دارد. در نتیجه قدرت قطبی کنندگی آن از کاتیونهای مشابه فلزهای همگروه خود بیشتر است. برای نمونه، پتانسیل یونی کاتیونهای K^+ , Na^+ , Li^+ ... به ترتیب برابر $1/05$, $1/051$, $1/076$ است. به همین دلیل، قدرت قطبی کنندگی کاتیون Li^+ نسبت به کاتیونهای K^+ , Na^+ بیشتر است.

در مورد کاتیونهای هم الکترون هر دوره، با افزایش عدد اتمی، پتانسیل یونی کاتیون به شدت افزایش می‌یابد. برای نمونه در دوره دوم پتانسیل یونی کاتیونهای Li^+ , B^{3+} , Be^{2+} , Al^{3+} , Mg^{2+} , Na^+ , Ca^{2+} , Sc^{3+} , Ti^{4+} به ترتیب برابر $1/051$, $1/06$, $1/061$, $1/076$, $1/08$, $1/081$ و $1/085$ است. از این رو، قدرت قطبی کنندگی این کاتیونها نیز به همین نسبت افزایش می‌یابد. مثلاً قدرت قطبی کنندگی کاتیون B^{3+} از پنج کاتیون دیگر نامبرده شده بیشتر و قدرت قطبی کنندگی کاتیون Na^+ از آنها کمتر است.

قاعده دوم فایانس

هر چه مقدار بار الکتریکی آنیون بیشتر و یا اندازه آن بزرگتر باشد، چون آن آنیون نرمتر است، یعنی قابلیت تغیر شکل یافتن آن زیادتر است در نتیجه قطبش پذیری آن بیشتر خواهد بود. یعنی در مجاورت کاتیونها، ابر الکترونی آن، بیشتر و آسانتر به سمت هسته کاتیون کشیده می‌شود و قطبش حاصل می‌کند.

بر اساس این قاعده در مورد آنیونهایی که بار الکتریکی

شکل ۲ - نمایش قطبش پذیری آنیون و تبدیل پیوند یونی به پیوند کووالانسی

توجه

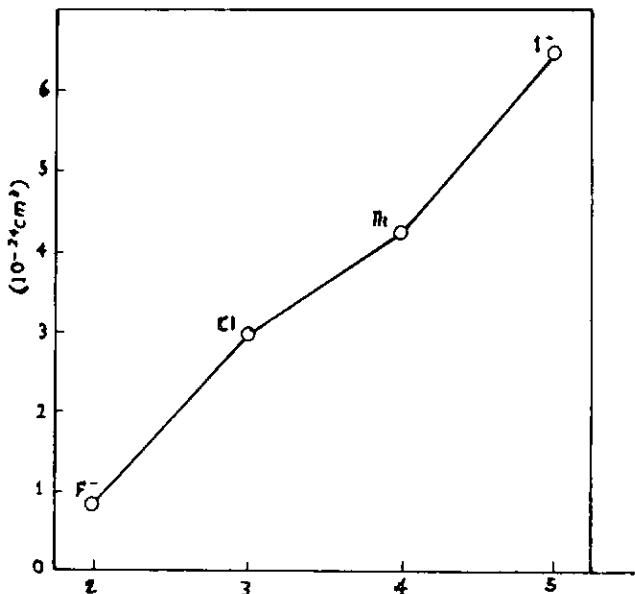
لازم به یادآوری است که تغییر پیوند بین دو اتم و تبدیل آن به یک پیوند کووالانسی قطبی بر اثر پلاریزاسیون یونها، یکی از راههای تشکیل پیوند قطبی است. البته هنگامی که اتمهای دو عنصر متمایز با یکدیگر پیوند کووالانسی تشکیل می‌دهند، به دلیل اینکه الکترونگاتیوی آنها با هم تفاوت دارد، اتم الکترونگاتیویتر، جفت الکترون پیوندی را به سمت هسته خود می‌کشد. به طوری که تقارن در توزیع بار الکتریکی جفت الکترون پیوندی بین دو اتم تشکیل دهنده پیوند از بین می‌رود و در نتیجه، مرکز بارهای مثبت و منفی پیوند (یا مولکول) از یکدیگر فاصله می‌گیرند و اتمها دارای بارهای الکتریکی جزئی (± 0.5) می‌شوند. در این صورت می‌گوییم که پیوند بین دو اتم، پیوندی قطبی (یا در واقع یک دو قطبی الکتریکی) است. مانند پیوندهای قطبی $-Cl^{\delta-}$, $H^{\delta+}$, $O^{\delta-}$ و غیره.

اکنون این پرسشها پیش می‌آیند که چرا، معمولاً "قطبش پذیری آنیون و قطبی کنندگی کاتیون" مطرح است؟ میزان قطبش پذیری آنیون و یا قدرت قطبی کنندگی کاتیون به کدام ویژگیهای آنها بستگی دارد؟

پاسخ این پرسشها اولین بار توسط ک. فایانس^۱ داشمند آلمانی در سال ۱۹۲۳ با وضع چند قاعده که در زیر به شرح آنها خواهیم پرداخت، داده شد (اخیراً نیز در سال ۱۹۶۷ بحث تازه‌ای در باره آن ارائه شد).

^۱ K. Fayans, naturwissenschaften, 1923, II, 165

چشمپوشی است، آنیون کلرید (Cl^-) قطبش پذیری قابل توجهی دارد. قطبش پذیری آنیون برمید (Br^-) نسبتاً زیاد و قطبش پذیری آنیون یدید (I^-) بسیار زیادتر است. در شکل ۲ نمودار روند قطبش پذیری یونهای هالید شان داده شده است.

شکل ۳- نمودار روند قطبش پذیری یونهای هالید

به همین منوال در مورد یونهای X^{2-} غیر فلزهای گروه ششم، با افزایش عدد اتمی عنصر، چون شعاع آنیون مربوط نیز افزایش می‌یابد به موازات آن، قطبش پذیری آنیون نیز افزایش می‌یابد. برای نمونه، قطبش پذیری آنیون سولفید (S^{2-}) با شعاع $1/82$ آنگستروم (az قطبش پذیری آنیون اکسید (O^{2-}) با شعاع $1/36$ آنگستروم) بیشتر است. همین طور در بین آنیونهای N^{3-} (با شعاع $1/48$ آنگستروم)، P^{3-} (با شعاع $1/86$ آنگستروم) و As^{3-} (با شعاع $1/92$ آنگستروم) در گروه پنجم، قطبش پذیری آنیون آرسنید (As^{3+}) از دو آنیون دیگر بیشتر و قطبش پذیری آنیون نیترید (N^{3+}) از دو آنیون دیگر کمتر است.

در یک دوره از جدول تناوبی، با افزایش عدد اتمی قطبش پذیری آنیونهای هم الکترون کاهش می‌یابد. برای نمونه در دوره دوم، آنیون نیترید (N^{3-}) ($1\text{S}^2 2\text{S}^2 2\text{P}^6$) بسیار قطبش پذیر تر است و قطبش پذیری آنیون اکسید (O^{2-}) از قطبش پذیری آنیون فلوئورید (F^-) بیشتر است. هر چند که مقایسه قطبش پذیری آنیونهایی که به یک سری مشابه مربوط نباشد، دشوار است و به داده‌های بیشتری نیاز دارد، اما به طور کلی

جدول ۱- پتانسیل بونی برخی از کاتیونها

کاتیون	شعاع یونی (Å)	پتانسیل یونی (Z/r)
Li^+	0.66	1/51
Na^+	0.95	1/50
K^+	1.20	0.78
Rb^+	1.45	0.79
Cs^+	1.65	0.71
Be^{2+}	0.22	6/06
Mg^{2+}	0.75	3/08
Ca^{2+}	0.99	2/02
Sr^{2+}	1.12	1/78
Ba^{2+}	1.24	1/49
B^{3+}	0.20	15/00
Al^{3+}	0.50	7/00
Sn^{4+}	0.91	2/20
Pb^{4+}	1.20	1/67
Sc^{3+}	0.79	2/80
Ti^{4+}	0.76	2/95
V^{5+}	0.74	4/50
Cr^{6+}	0.63	4/76
Cr^{7+}	0.84	2/38
Mn^{7+}	0.80	2/50
Fe^{8+}	0.74	2/70
Fe^{9+}	0.64	4/79
Co^{10+}	0.73	2/74
Ni^{11+}	0.69	2/90
Cu^{12+}	0.72	2/78
Zn^{13+}	0.74	2/70
Ag^+	1.25	0.80
Hg^{10+}	1.01	1/98

برابر دارند، آنیونی که شعاع آن بزرگتر است، "ترمی" (Softness) بیشتری دارد و آسانتر قطبش می‌پذیرد. برای نمونه، در گروه هالوژنهای شعاع آنیونهای F^- و Cl^- و Br^- و I^- به ترتیب برابر $1/22$ ، $1/24$ ، $1/26$ ، $1/28$ آنگستروم است. از این رو، قطبش پذیری آنها نیز به همین ترتیب یعنی به موازات روند افزایش اندازه آنیون آنها افزایش می‌یابد. به طوری که قطبش پذیری آنیون فلوئورید (F^-) عملاً "عدم‌تا" قابل

آنیون یدید (–) اثر قطبی کنندگی قابل توجهی دارد. اما چنین اثری در مورد کاتیون K^+ مشهود نمی باشد.

شاید اکنون این پرسش پیش بیاید که پدیده قطبش (پلاریزاسیون) چه اثرهای محسوس، قابل مشاهده و قابل اندازه گیری بر روی خواص مواد یونی باقی می گذارد؟

در راستای پاسخ دادن به این پرسش، مهمترین اثرهای حاصل از پدیده قطبش آنیونها به وسیله کاتیونها را در شبکه بلورهای یونی با توجه به آنچه که در بررسی قاعده‌های سه‌گانه فایانس گفته شد مورد بحث قرار می دهیم.

به طور کلی اثر قطبش آنیون به وسیله کاتیون به پیدایی خصلت کووالانسی در پیوند یونی بین آنیون و کاتیون متنه می شود که این خود موجب بروز ویژگیها و یا تغییر خواص ترکیبی که در اصل با پیوند یونی به وجود آمده است، می انجامد. در مورد هایی که این اثر شدت کافی دارد، ترکیب یونی حاصل، سرانجام به صورت یک ماده کووالانسی جلوه گر می شود. مثلاً "کلرید آلومینیم" ($AlCl_4^-$) در اصل از ترکیب یونهای Cl^- (که نرمی و قطبش پذیری قابل توجهی دارد) و Al^{3+} (که قدرت قطبی کنندگی شدیدی دارد) تشکیل می شود. اما سرانجام اثر قطبش موجب می شود که به یک ترکیب کووالانسی تبدیل شود به طوری که در حالت مذاب جریان برق را به طور محسوس از خود عبور نمی دهد (رسانایی ویژه آن در حالت مذاب $\times 10^{-5} \approx 1/55$ است) و الکترولیز نمی شود. می دانید که همین امر موجب شده است که استخراج فلز آلومینیم و دسترسی به آن با دشواریهایی روبرو شده و با تاخیر سواجه شود. زیرا تهیه آن از راه کاهش دادن اکسید آن (Al_2O_3) که بسیار فراوان است) به دلیل اینکه این اکسید بسیار پایدار است و کمتر احیا کننده‌ای می توان پیدا کرد که بتواند اکسیژن را ز آن جدا کند، عملی نبوده است. از طرفی، دمای ذوب اکسید آلومینیم بسیار بالا است، الکترولیز آن در حالت مذاب برای تهیه آلومینیم مقدور نبوده است.

در اینجا لازم است که به دو نکته اشاره شود. اول این که همان طور که قبلاً اشاره شد، امکان قطبش کاتیونهای بزرگ و دارای بار الکتریکی کم به وسیله آنیونها متفنی نیست. اما چنین رویدادی غالباً محسوس و چشمگیر نمی باشد. دلیل آن این است که حتی در مورد کاتیونهای بزرگ، چون یک یا چند الکترون از اتم جدا شده است.

آنیون با بار الکتریکی بیشتر مانند $-As^{3-}$ از آنیونی با بار الکتریکی کمتر مانند $-O^{2-}$ یا $-Cl^-$ قطبش پذیرتر است.

قاعده سوم فایانس

در مورد کاتیونهای فلزهای واسطه مقایسه آنها با کاتیونهای فلزهای اصلی، اثر پوششی ترازهای الکترونی داخلی و یا بار موثر هست کاتیون عامل موثری در افزایش یافتن قدرت قطبی کنندگی کاتیون است. یعنی هر چه بار موثر هست کاتیون بیشتر باشد، آن کاتیون دارای قدرت قطبی کنندگی بیشتری خواهد بود.

برای نمونه، اگر کاتیون یک فلز اصلی مانند Ca^{2+} و کاتیون یک فلز واسطه مانند Hg^{2+} را در نظر بگیریم، چون شعاع یون Ca^{2+} (۰/۹۹ آنگستروم) با شعاع کاتیون Hg^{2+} (۱/۰ آنگستروم) بسیار نزدیک و بار الکتریکی آنها با هم برابر (+۲) و در نتیجه پتانسیل یونی آنها در حدود هم (۱) است، از این رو، انتظار داریم که قدرت قطبی کنندگی آنها با هم برابر باشد. در صورتی که تجربه نشان می دهد کاتیون Hg^{2+} قطبی کننده تراز کاتیون Ca^{2+} است.

برای توجیه این مورد دور از انتظار، باید تأثیر بار موثر هسته اتم را مورد توجه قرار داد که برای کاتیون Hg^{2+} در مقایسه با کاتیون Ca^{2+} بسیار بیشتر است. زیرا جیوه یک عنصر بعد از لاتانییدها است که اثر انتباخت لاتانیید در آن مشهود است وجود ۱۴ الکترون در تراز ۴۲ که اثر پوششی بسیار ضعیفی دارند، موجب شده است که بار موثر هسته آن بسیار زیاد باشد. به بیان دیگر، جاذبه هسته بر لایه خارجی آن زیاد است و موجب آن می شود که ابر الکترونی آنیون بیشتر به سمت آن کشیده شود و قطبش حاصل کند. در صورتی که در مورد کلسیم چون الکترونها، تنها در ترازهای S و P دارند، اثر پوششی آنها قابل توجه است و موجب کاهش بار موثر هسته بر لایه ظرفیت اتم یا یون آن در نتیجه کمتر بودن قدرت قطبی کنندگی آن نسبت به کاتیون Hg^{2+} (که پتانسیل یونی تقریباً برابر دارند) می شود.

از موردهای مشابه دیگر می توان کاتیونهای اصلی K^+ و واسطه Ag^+ را در نظر گرفت که پتانسیل یونی بسیار نزدیک به هم (به ترتیب ۰/۷۸ و ۰/۸۰) دارند. اما قدرت قطبی کنندگی کاتیون Ag^+ از کاتیون K^+ بسیار بیشتر است. به طوری که عملاً کاتیون Ag^+ بر آنیونهای کلرید (Cl^-)، بر مید (Br^-) و به ویژه

مطلوب دوم که باید به آن اشاره شود این است که در برخی از منابع برای بسیاری از عنصرهای غیر فلزی کاتیونهای با بار الکتریکی بالا (برابر شماره ترتیب گروه آنها در جدول تناوبی) در نظر می‌گیرند، مانند کاتیونهای Cl^{4+} , Br^{7+} , Si^{4+} , P^{5+} , Cl^{4+} وغیره. جالب توجه است که برخی از ژئوشیمی‌دانها در گذشته بر این باور بودند که در ترکیب‌های چون کلراتها، یون در کربناتها یون C^{4+} وجود دارد. اما امروزه هیچ کسی باور ندارد که چنین یونهایی وجود خارجی داشته باشند و جدا کردن و تشخیص آنها امکان پذیر باشد. بلکه جنبه مجازی دارند.

واقعیت این است که اگر چنین یونهایی ضمن تشكیل ترکیب‌های مربوط به وجود یا نبود، به دلیل بار الکتریکی بسیار زیاد و شعاع بسیار کوچکی که دارند، قدرت قطبی کمتری که شدیدی دارند. از این رو، به محض تشكیل، بسیار نگ آتیونهای مجاور خود را به شدت قطبی کرده و پیوند کووالانسی به وجود می‌آورند و از این راه، ماهیت یونی خود را از دست می‌دهند.

اینک پس از این توضیحها به پیامدهای مهم اثر قطبش (پلاریزاسیون) یونها می‌پردازیم.

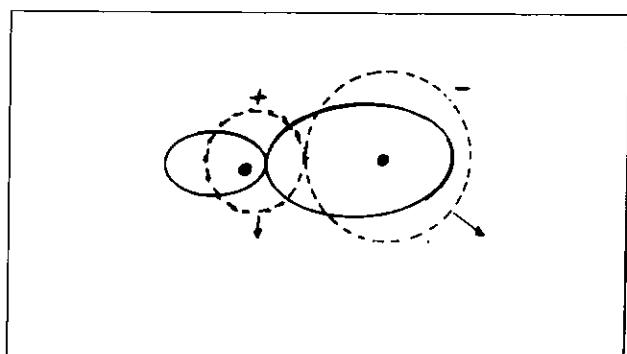
الف) - تاثیر قطبش یونها در دمای ذوب و (جوش) مواد

یکی از تاثیرهای مهم قطبش آتیون و پیدایش خصلت کووالانسی در ترکیب‌هایی که در اصل از راه پیوند یونی تشكیل شده‌اند، کاهش دمای ذوب آنها است. به طور کلی با پیدایی خصلت کووالانسی در پیوند بین ذره‌ها در شبکه بلور یک ترکیب یونی، چون امکان تشكیل واحدهای مجازی مولکولی در دماهای بالاتر در آن، به وجود می‌آید. از این رو، دمای ذوب (و دمای جوش) آن کاهش می‌باید. هر چه این خصلت کووالانسی بیشتر باشد، کاهش دمای ذوب (و جوش) آن ترکیب نیز بیشتر خواهد بود.

در جدول ۲، دماهای ذوب و جوش چند ترکیب به منظور مقایسه و نتیجه گیری داده شده است. همان‌طور که از داده‌های این جدول بر می‌آید، دمای ذوب کلرید بریلیم (40.5°C) از دمای ذوب فلوئورید بریلیم (80.3°C) و یا دمای ذوب کلرید منیزیم (714°C) از دمای ذوب فلوئورید منیزیم (1263°C) به مراتب کمتر است. با توجه به قاعده‌های فایانس می‌توان این تفاوتها را توجیه کرد. زیرا آتیون کلرید نرمتر و قطبش پذیرتر از آتیون فلوئورید است. در نتیجه کلرید بریلیم خصلت

کاتیون حاصل تمایل به نگهداری باقیمانده الکترونهای خود دارد. به بیان دیگر آن اندازه نرمی و قابلیت انعطاف ندارد که آتیون بتواند ابر الکترونی آن را به اندازه کافی جابجا کند و موجب شود که پیوند یونی بین آتیون و کاتیون به یک پیوند کووالانسی تبدیل شود. بدیهی است که یک آتیون کوچک که بار مؤثر هسته قابل توجهی داشته باشد، می‌تواند تا اندازه‌ای موجب تغییر توزیع متقارن ابر الکتریکی در اطراف هسته کاتیون شود. کاتیونهایی که دارای آرایش الکترونی گازهای کمیاب‌اند، به طور محسوس به وسیله آتیون قطبش حاصل نمی‌کنند. از این رو قطبش پذیری کاتیونهای فلزهای اصلی که چنین آرایش الکترونی پایداری را دارند، قابل چشمپوشی است. اما کاتیونهای فلزهای واسطه که آرایش الکترونی گازهای کمیاب را نداشته باشند، حتی کاتیونهای واسطه‌ای که آرایش لایه ظرفیت آنها به 11 \AA ختم می‌شود و ابر الکترونی کروی دارند (آرایش شبیه گازهای کمیاب) در مقایسه با کاتیونهای فلزهای اصلی که لایه خارجی آنها 8 \AA الکترونی است، آسانتر قطبش می‌پذیرند. به ویژه، قطبش پذیری آنها در مجاورت آتیونهای کوچک قابل توجه است. این رویداد موجب دور شدن نسبی ابر الکترونی کاتیون از هسته آن و افزایش بار هسته کاتیون، موجب شدت یافتن قطبش آتیون نیز می‌شود.

چنین رویدادی در ترکیب‌های کمپلکس فلزهای واسطه مشاهده می‌شود. مثلاً "کاتیونهایی مانند Pt^{4+} در یک کمپلکس مربعی (با هشت وجهی)، نخست لیگاندهای آتیونی به ویژه H_2O را قطبی می‌کنند و سپس، خود به وسیله این آتیونها قطبی شده، قطبش حاصل می‌کنند (این قطبش دو جانبی آتیون-کاتیون، یکی از روشهای توجیه اثر ترانس در کمپلکس‌های مربعی) است. در شکل ۳ قطبش دو جانبی آتیون-کاتیون نشان داده شده است.

شکل ۴- قطبش دو جانبی کاتیون - آتیون

در مورد هالیدهای لیتیم و یا هالیدهای پتانسیل نیز روند کاهش دماهای ذوب و جوش را بر اساس افزایش قطبش پذیری آنیون و در نتیجه افزایش خصلت کوالانسی آنها می‌توان توجیه کرد که همان روند مشاهده شده در باره هالیدهای سدیم است. مثلاً در مورد هالیدهای لیتیم روند کاهش دماهای ذوب چنین است:

همان طور که از داده‌های جدول ۲ می‌توان دریافت، دمای ذوب AlF_3 (حدود 1270°C) از دمای ذوب AlCl_3 (180°C) به مراتب بیشتر است. دلیل این رویداد با توجه به اثر قطبش بسیار روشن است. زیرا F^- آنیونی بسیار کوچک و قطبش پذیری آن ناچیز است. به طوری که حتی کاتیون کوچک Al^{3+} که پتانسیل یونی بسیار بالایی دارد، نمی‌تواند قطبش قابل توجهی در آن به وجود آورد. در نتیجه، AlF_3 یک ترکیب کاملاً یونی است. اما آنیون نسبتاً حجمی و نرم Cl^- در مجاورت کاتیون Al^{3+} به حدی قطبش می‌پذیرد که پیوند یونی بین آنها به پیوند کوالانسی تبدیل می‌شود. از این رو، دمای ذوب آن بسیار پایین تر از دمای ذوب فلوئورید آلومنیم است. آنچه که تا اینجا در باره مقایسه دماهای ذوب و جوش موردنظر قطبش یونها توجیه کنیم.

برای این منتظر چهار نمونه زیر را در نظر می‌گیریم:
 مورد بحث قرار گرفت، درباره ترکیب‌هایی بود که کاتیون یکسان و آنیونهای متفاوت دارند. اما اکنون جا دارد که دو ترکیب متمایز و مشابه که کاتیونهای متفاوت و آنیون یکسان دارند را در نظر بگیریم و تفاوت دماهای ذوب یا جوش آنها را بر اساس اثر قطبش یونها توجیه کنیم.

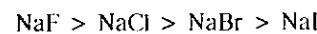
I	BeCl_2	(دمای ذوب 70.5°C)
	MgCl_2	(دمای ذوب 71.4°C)
II	LiBr	(دمای ذوب 57.4°C)
	NaBr	(دمای ذوب 75.5°C)
III	CaCl_2	(دمای ذوب 77.2°C)
	HgCl_2	(دمای ذوب 27.2°C)
IV	NaCl	(دمای ذوب 80.0°C)
	CuCl	(دمای ذوب 42.2°C)

در مورد نمونه‌های اول و دوم توجیه تفاوت دماهای ذوب بسیار ساده است. زیرا در هر مورد آنیون یکسان است. در مورد اول کاتیون Be^{2+} نسبت به کاتیون Mg^{2+} پتانسیل

جدول ۲ - دماهای ذوب و جوش برخی از مواد

ترکیب	دمای ذوب (°C)	دمای جوش (°C)
BeF_4	۸۰.۳	(فرازش) ۸۰.۳
BeCl_4	۵۰.۵	۴۰.۵
MgF_4	۲۲۲.	۱۲۶۳
MgCl_4	۱۴۱۴	۷۱۴
MgBr_4	۱۶۰۰	۷۰۰
CaCl_4	>۱۶۰۰	۷۷۲
AlF_3	۱۲۷۰	۱۲۷۰
AlCl_3	۴۲۳	۱۸۰
LiF	-	۸۷۰
LiCl	-	۶۱۳
LiBr	-	۵۴۷
LiI	-	۴۴۶
NaF	۱۷۰.۴	۹۸۸
NaCl	-	۸۰۱
NaBr	-	۷۵۵
NaI	-	۶۵۱
KCl	۱۴۰.۷	۷۷۲
KI	۱۳۲۴	۶۸۵
CuCl	-	۴۲۲
HgCl_2	-	۲۷۲
SnCl_4	۶۰.۹	-
SnCl_4	۱۱۴	-

کوالانسی بیشتری نسبت به فلوئورید بریلیم دارد و طبق آنچه که در بالا بحث شده، دماهای ذوب و جوش پایین‌تری دارد. همچنین خصلت کوالانسی کلرید منیزیم از فلوئورید منیزیم بیشتر است. از این رو، دمای ذوب و جوش آن از فلوئورید منیزیم پایین‌تر است. روند کاهش دماهای ذوب و جوش هالیدهای سدیم را که به ترتیب زیر است:

نیز می‌توان بر همین اساس توضیح داد. زیرا، کاتیون Na^+ در همه آنها یکسان اما آنیون متفاوت است. چون قطبش پذیری این آنیونها به ترتیب: $\text{F}^- > \text{Br}^- > \text{Cl}^- > \text{I}^-$ تغییر می‌کند، خصلت کوالانسی این چهار ترکیب یونی به ترتیب از NaF تا NaI افزایش می‌یابد. در نتیجه، دماهای ذوب و جوش آنها نیز در همین جهت، کاهش می‌یابد.

واسطه Ag^+ (۱/۲۶ آنگستروم) نزدیک است و پتانسیل یونی آنها تفاوت چشمگیری با یکدیگر ندارند، اما KCl در دمای ۷۷۶°C در دمای AgCl ۴۵۵°C ذوب می‌شود. همچنین شاع کاتیون اصلی Ca^{2+} (۰/۹۹ آنگستروم) با شاع کاتیون واسطه Cd^{2+} (۰/۹۷ آنگستروم) بسیار نزدیک و پتانسیل یونی آنها نیز تقریباً با هم برابرند. با وجود این، مشاهده می‌شود که کلرید کلسیم در ۷۷۲°C اما کلرید کادمیم در ۵۶۸°C یعنی در دمای بسیار پایین تر ذوب می‌شود.

توجه

آنچه که در اینجا در باره تفاوت دماهای ذوب و یا جوش جامدهای یونی مشابه مورد بحث قرار گرفت، بر اساس اثر قطبش یونها بود. بدینه است که اثر قطبش یونها و پیدایی خصلت کووالانسی تنها عامل تعیین‌کننده دمای ذوب و جوش این مولد نیست. بلکه عاملهای دیگری، از جمله انرژی شبکه یونی، سیستم تبلور و ساختار سلول واحد شبکه بلور و... نیز در کاهش یا افزایش یافتن دمای ذوب جامدهای بلوری موثرند که از محدوده این بحث مخارج است.

ب) تاثیر قطبش پذیری یونها در رسانای الکتریکی جامدهای یونی قطبش پذیری آنیون و پیدایی خصلت کووالانسی علاوه بر تاثیر بر دماهای ذوب و جوش ترکیهای یونی، موجب کاهش مقادیر رسانایی الکتریکی آنها نیز می‌شود. اصولاً کاهش میزان رسانایی الکتریکی ترکیهای یونی در حالت مذاب، معیاری از میزان خصلت کووالانسی آنها است. در جدول ۳، مقدار رسانایی الکتریکی کلرید چند فلز اصلی و واسطه در حالت مذاب با هم مقایسه شده است.

جدول ۳- مقایسه رسانایی الکتریکی کلرید مذاب چند فلز

رسانایی در حالت مذاب	توفیق
۱۲۳	NaCl
۵۱/۹	$\text{CaCl}_۷$
۲۸/۸	$\text{MgCl}_۷$
۱/۵۰۱۰	$\text{AlCl}_۳$
۱۵	$\text{SeCl}_۳$
۰/۰۶۶	$\text{BeCl}_۷$
۲۱/۹	$\text{SnCl}_۷$
.	$\text{SnCl}_۴$

یونی بیشتر و در نتیجه قدرت قطبی کنندگی بیشتری دارد. بنابراین، خصلت کووالانسی کلرید بریلیم بیشتر است و انتظار داریم که دمای ذوب آن پایین تر باشد. در مورد دوم نیز پتانسیل یونی کاتیون Li^+ از پتانسیل یونی کاتیون حجیمت Na^+ بیشتر و در نتیجه قدرت قطبی کنندگی آن بیشتر است و از این رو، خصلت کووالانسی LiBr از خصلت کووالانسی NaBr بیشتر است و دمای ذوب آن باید کمتر باشد.

اما در مورد نمونه سوم، یعنی پایین تر بودن دمای ذوب کلرید جیوه (II) نسبت به دمای ذوب کلرید کلسیم بر اساس پتانسیل یونی کاتیونها، توجیه اندکی دشوار به نظر می‌رسد. زیرا شاع دو کاتیون متفاوت Ca^{2+} و Hg^{2+} تقریباً "یکسان" (حدود ۱ آنگستروم) و باز آنها نیز یکسان (۲°C) و در نتیجه پتانسیل یونی آنها نیز تقریباً با هم برابر است. چون آنیون آنها یکسان است، پس بر اساس پتانسیل یونی انتظار می‌رود که دمای ذوب آنها تفاوت چندانی با یکدیگر نداشته باشد. دلیل تفاوت نسبتاً زیاد بین دماهای ذوب این دو ماده را باید بر اساس قاعده سوم فایانس جستجو کرد. همان طور که قبل اشاره شد، به علت اثر انتباخت لاتانیدی و ناچیز بودن اثر پوششی الکترونهای ترازهای داخلی به ویژه تراز ۴، بار موثر هسته کاتیون واسطه Hg^{2+} در مقایسه با بار موثر هسته کاتیون اصلی Ca^{2+} زیادتر است و موجب می‌شود که جاذبه بیشتر هسته کاتیون اصلی Ca^{2+} زیادتر است و موجب می‌شود که جاذبه بیشتر هسته کاتیون Hg^{2+} بر لایه ظرفیت آن، قطبش بیشتری در آنیون Cl^- به وجود آورد. در نتیجه خصلت کووالانسی $\text{HgCl}_۴$ از $\text{CaCl}_۷$ بیشتر و دمای ذوب آن پایین است.

در مورد نمونه چهارم یعنی NaCl و CuCl نیز وضعیت و توجیه مشابهی می‌توان ارائه داد که در مورد کلریدهای کلسیم و جیوه (II) گفته شد. یعنی با وجود اینکه شاع یونی کاتیون Cu^+ (۰/۹۶ آنگستروم) با شاع کاتیون Ca^{2+} (۰/۹۵ آنگستروم) تقریباً برابر و در نتیجه پتانسیل یونی آنها با هم برابر است. اما چون بار موثر هسته کاتیون واسطه Cu^+ بیشتر است، تاثیر بار هسته بر لایه ظرفیت و قدرت قطبی کنندگی آن از کاتیون اصلی Na^+ بیشتر است. از این رو، میزان خصلت کووالانسی کلرید مس (I) از کلرید سدیم بیشتر و در نتیجه، دمای ذوب آن (۴۲۲°C) از دمای ذوب کلرید سدیم (۸۰°C) کمتر است. همین وضعیت در مورد کلریدهای پتانسیم و نقره و یا کلرید کلسیم و کلرید کادمیم مشاهده می‌شود. زیرا با وجود اینکه شاع کاتیون اصلی K^+ (۱/۳۳ آنگستروم) به شاع کاتیون

انتقال بار (Charge transfer) یعنی جهش الکترون بین ترازهای انرژی الکترونی آنیون و کاتیون انجام پذیرد. می‌دانیم که این نوع جذب می‌تواند به ظاهر شدن رنگ در این نوع ترکیبها متنه شود.

بر این اساس است که مثلاً چون کاتیونهای فلزهای قلیاًی و قلیاًی خاکی که پتانسیل یونی پایین دارند و نمی‌توانند آنیونهای بیرنگی چون هالیدها، سولفید و اکسید را به اندازه کافی قطبی کنند، با آنها ترکیبها بیرنگی تولید می‌کنند. از این رو، سولفیدها، اکسیدها، هالیدها، نیتراتها، کربناتها، سولفاتها (آنیونهای بیرنگ) فلزهای قلیاًی و قلیاًی خاکی بیرنگ‌اند.

همچنین، در بین هالیدهای نقره، چون کاتیون Ag^+ (بیرنگ) نمی‌تواند به اندازه کافی آنیونهای F^- و Br^- را قطبی کند، و AgF AgCl بیرنگ (یاسفید)‌اند. اما چون همین کاتیون‌ها می‌توانند آنیون Br^- را نسبتاً آنیون I^- را کاملاً قطبی کند، AgBr دارای رنگ زرد (پریده) و AgI دارای رنگ زرد تند است.

رنگی بودن ترکیبها یعنی که در آنها یک فلز با دو نوع کاتیون که عدد اکسیداسیون متفاوتی دارند، شرکت می‌کند، نیز به این دلیل است که آنیون می‌تواند در نقش یک گروه پلسان (Bridging group) دو نوع کاتیون فلز (از راه همپوشانی اوریتالها) ارتباط دهد و امکان جهش و انتقال الکترون را که با جذب انرژی نور سفید همراه خواهد بود، فراهم سازد. از نمونه‌های این دسته از ترکیبها رنگی، می‌توان Fe_3O_4 ، $\text{KFe}(\text{CN})_6$ ، Co_3O_4 ، Mn_3O_4 ، pb_3O_4 و SnCl_4 را بر شمرد.

به طور کلی رنگ شدید بسیاری از ترکیبها فلزهای واسطه، از جمله اکسید و سولفیدهای آنها را می‌توان به بالا بودن پتانسیل یونی کاتیون این فلزها به ویژه در حالت اکسیداسیون بالای آنها نسبت داد که موجب قطبش کافی آنیون و تشکیل پیون کووالانسی و فراهم آوردن امکان پدیده جذب مربوط به انتقال بار می‌شود.

ادامه دارد

همان طور که از داده‌های این جدول بر می‌آید. خصلت کووالانسی کلرید سدیم از ترکیبها دیگر داده شده در این جدول کمتر است. این به دلیل کمتر بودن پتانسیل یونی کاتیون Na^+ نسبت به کاتیونهای دیگر در این ترکیبها است.

در مقابل کلرید قلع (IV) کاملاً کووالانسی است. زیرا حتی در حالت مذاب رسانایی جریان برق نیست. این بدان دلیل است که بار الکتریکی کاتیون Sn^{4+} زیاد و شعاع آن بسیار کوچک و در نتیجه پتانسیل یونی آن بسیار زیاد است. به طوری که تا حد تشکیل پیوند کووالانسی آنیون Cl^- را قطبی می‌کند. کلرید بربلیم و کلرید آلومنیم که در حالت مذاب رسانایی الکتریکی بسیار ناچیزی دارند نیز کاملاً کووالانسی در نظر گرفته می‌شوند. به طور کلی، روند کاهش میزان رسانایی الکتریکی این ترکیبها با روند افزایش میزان خصلت کووالانسی این ترکیبها همسو است. قابل توجه است که در مقابل کلرید قلع (IV) که یک ترکیب صدرصد کووالانسی است، کلرید قلع (II) رسانایی الکتریکی قابل توجهی (۲۱/۹) دارد. چون آنیون کلرید در دو ترکیب مشترک است، علت این تفاوت خصوصاً، کمتر بودن پتانسیل یونی کاتیون Sn^{2+} نسبت به کاتیون Sn^{4+} است که در نتیجه کمتر می‌تواند آنیون Cl^- را قطبی کند. از این رو، میزان خصلت کووالانسی SnCl_4 به مراتب از میزان خصلت کووالانسی SnCl_2 کمتر و در مقابل دماهای ذوب و جوش آن از دمای ذوب و جوش SnCl_4 بالاتر و مقدار رسانایی الکتریکی آن نیز از SnCl_4 بیشتر است.

(ج) تأثیر قطبش یونها در رنگ ترکیبها یونی یکی از پیامدهای مهم و جالب توجه اثر قطبش یونها و پیدایی خصلت کووالانسی در جامد های یونی، ظاهر شدن و یا شدت یافتن رنگ این ترکیبها است..

اگر چه اکسید کاتیونهای بیرنگ معمولاً سفید رنگ به نظر می‌آیند، سولفید همین کاتیونها به شرط اینکه کاتیون مربوط پتانسیل یونی بالا و قدرت قطبی کنندگی قابل توجهی داشته باشد، معمولاً رنگی (غالباً دارای رنگ تند) می‌باشد. دلیل این رویداد آن است که آنیون سولفید (S^{2-}) در مقابل آنیون اکسید (O^{2-}) بسیار نرمتر و قطبش پذیرتر است و پیوند آن با کاتیون فلزی خصلت کووالانسی بیشتری دارد که این خود امکان همپوشانی بیشتر اوریتالهای لایه ظرفیت کاتیون را با اوریتالهای لایه ظرفیت آنیون فراهم می‌سازد و موجب می‌شود که جذب انرژی از نور سفید از راه جذب مربوط به

$$n = n_1 + n_2 \quad (2)$$

مرتبه واکنش می‌گویند. $[A]$ و $[B]$ به ترتیب غلظت مولاری واکنش دهنده‌های A و B را می‌رسانند.

با تغییر دما، ثابت سرعت واکنش، k ، تغییر می‌کند و از آنجا است که سرعت واکنش نیز با تغییر دما تغییر می‌کند. در واقع وقتی می‌گوییم دما سرعت واکنشهای شیمیایی را تغییر می‌دهد، معنای دقیق آن آن است که دما ثابت سرعت آن واکنشها، k ، را تغییر می‌دهد و به پیروی از آن و با درنظر گرفتن معادله (۱)، سرعت آن واکنشها نیز تغییر می‌نماید.

۲- معادله آرنیوس

امروزه برای مطالعه و تجزیه و تحلیل اثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی، بیشتر از معادله‌ای به نام معادله آرنیوس^۳ استفاده می‌شود. این معادله به طور بسیار ساده‌ای چگونگی بستگی ثابت سرعت واکنش، k ، با دما، T ، را نشان می‌دهد

$$k = A e^{\frac{-E_a}{RT}} \quad (3)$$

همانطور که از معادله پیدا شده (معادله آرنیوس) پیدا است، ثابت k برابر با حاصلضرب دو قسمت است، یکی A که به آن فاکتور جلوی نما یا فاکتور فرکانس^۴ می‌گویند و دیگری جمله نمایی $e^{\frac{-E_a}{RT}}$. در گام نخست، A برای هر واکنش مقدار ثابتی است که مستقل از دما در نظر گرفته می‌شود، اما مقدار آن از یک واکنش به واکنش دیگر متفاوت است. در جمله نمایی، انرژی فعالسازی^۵ واکنش را می‌رساند، مقدار آن نیز برای هر واکنش ثابت است و با تقریب رضایت‌بخشی مستقل از دما است. ثابت همگانی گازها است، T دما در مقیاس کلوین می‌باشد و عدد نیبر^۶ را می‌رساند که مقدار آن در حدود $2/72$ است. از معادله (۳) به خوبی پیدا است که با ثابت ماندن دما، ثابت سرعت واکنش، k ، نیز ثابت می‌ماند و از آنجا سرعت واکنش مطابق معادله (۱) تابع غلظت واکنش دهنده‌های A و B خواهد بود.

معادله (۳) در حالتهایی که به نتیجه‌های نسبتاً تقریبی نیاز است، و یا آنکه محدوده تغییر دما کوچک است (در حد چند 10°C ، به نحو رضایت‌بخشی می‌تواند برای بیان اثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی به کار رود. بر عکس، در حالتهایی که به یک تجزیه و تحلیل بسیار دقیق نیاز است و یا آنکه محدوده تغییر دما وسیع است، باید از معادله دیگری که در آن

این مقاله به کتاب شیمی سال دوم علوم تجربی - ریاضی فیزیک مربوط است.

اُثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی و

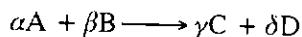
چگونگی تکامل یافتن

معادله آرنیوس

دکتر حسین آقالی
دانشیار دانشگاه تربیت معلم

۱- مقدمه

دما یکی از عاملهای مؤثر در سرعت واکنشهای شیمیایی است، به طوری که سرعت بیشتر واکنشهای شیمیایی با دما افزایش می‌یابد. برای تجزیه و تحلیل اثر دما روی سرعت، نخست به واکنشی مانند واکنش زیر توجه کنید

سرعت چنین واکنشی در حجم و دمای ثابت، از معادله‌ای مانند معادله

$$= k[A]^{n_1} [B]^{n_2} \quad (1)$$

پیروی می‌کند. در این معادله k ثابت سرعت واکنش^۱ نام دارد، مقدار آن تابع دما و برخی ویژگیهای واکنش است. هر واکنش در هر دمای ثابت دارای ثابت سرعت مخصوص به خود است. نمایهای n_1 و n_2 به ترتیب مرتبه واکنش^۲ را نسبت به واکنش دهنده A و واکنش دهنده B می‌رسانند و به مجموع آنها، n

پاسخ

در بخش‌های پیش از این گفتیم که منظور از چند برابر شدن سرعت یک واکنش با دما به منزله چند برابر شدن ثابت سرعت آن واکنش با دما است. بنابراین در این مثال باید نسبت k_2/k_1 حساب نماییم. برای این کار از معادله (۵) کمک می‌گیریم. مقدار ثابت همگانی گازها، R ، تابع واحد انرژی فعالسازی است. در موقعی که انرژی فعالسازی بر حسب کیلوکالری بر مول باشد، مقدار R برابر $1.987 \times 10^{-3} \text{ kcal K}^{-1} \text{ mol}^{-1}$ است.

$$\frac{k_2}{k_1} = 1.0 \left[\frac{\frac{12/00}{2/20 \times 1.987 \times 10^{-3}} \times \frac{10}{210 \times 200}}{} \right] \\ = 2.02 \approx 2.0$$

به این ترتیب، در این مثال ثابت سرعت واکنش با افزایش 10°C تقریباً دو برابر می‌شود و از آنجا سرعت واکنش نیز در نتیجه 10°C افزایش در دما، ۲ برابر می‌شود.

تذکر

به یاد داشته باشید که دما در معادله‌های (۳) تا (۵) بر حسب مقیاس دمای کلوین است. ارتباط میان دمای کلوین TK با دمای سلسیوس $\theta^\circ\text{C}$ به صورت زیر است

$$TK = \theta^\circ\text{C} + 273 / 15^\circ \quad (6)$$

و یا به طور تقریب

$$TK = \theta^\circ\text{C} + 273^\circ \quad (7)$$

مثال ۲

هر گاه در مثال ۱، دما از 227°C به 237°C افزایش یابد، سرعت واکنش چند برابر خواهد شد؟

پاسخ

مقدارهای عددی داده شده را در معادله (۵) جایگزین می‌کنیم

$$\frac{k_2}{k_1} = 1.0 \left[\frac{\frac{12/00}{2/20 \times 1.987 \times 10^{-3}} \times \frac{10}{510 \times 500}}{} \right] \\ = 1/3$$

فاکتور جلوی نما، A، به صورت تابعی از دما در نظر گرفته می‌شود، استفاده شود. یکی از این نوع معادله‌ها عبارت است از

$$k = A T^m e^{-\frac{E_a}{RT}} \quad (4)$$

در این معادله، A' فاکتوری مستقل از دما است که مقدار آن از یک واکنش به واکنش دیگر تفاوت خواهد کرد و T' بستگی فاکتور فرکانس با دما را نشان می‌دهد.

۳- میزان تغییر ثابت سرعت واکنش با دما

میزان تغییر ثابت سرعت یک واکنش، k ، با دما، تابع انرژی فعالسازی واکنش، E_a ، دمای اولیه T_1 و تغییر دما ΔT است. برای آشکار ساختن این مطلب، می‌توان معaleه (۳) را در دو دمای T_1 و T_2 نوشت و آنگاه از تقسیم کردن آنها به هم به رابطه مورد نظر دست یافته باشید

$$\begin{aligned} k_1 &= A e^{-\frac{E_a}{RT_1}} \\ k_2 &= A e^{-\frac{E_a}{RT_2}} \\ \frac{k_2}{k_1} &= e^{\left(\frac{E_a}{R} \times \frac{\Delta T}{T_2 T_1} \right)} \\ &= 1.0 \left[\frac{\frac{E_a}{R} \times \Delta T}{1/2 \times R} \right] \end{aligned} \quad (5)$$

در حالی که ΔT برابر است با

$$\Delta T = T_2 - T_1$$

معادله (۵) به خوبی نشان می‌دهد که میزان تغییر ثابت سرعت یک واکنش با دما، به انرژی فعالسازی، E_a ، تغییر دما، ΔT و دماهای T_1 و T_2 بستگی دارد.

مثال ۱

سرعت یک واکنش با انرژی فعالسازی $E_a = 13/00 \text{ kcal mol}^{-1}$

در موقعی که دما از 27°C به 37°C افزایش یابد، چند برابر می‌شود؟

در این معادله، A ، F و G ثابت‌هایی هستند و θ دما را در مقیاس سلسیوس می‌رساند. می‌توان معادله بالا را بر حسب دمای کلوین، T ، نوشت

$$k = A' F^T (1 + G T) \quad (9)$$

در حالی که A' و G ثابت‌های جدیدی هستند.

برنولو^۸ در سال ۱۸۶۲ معادله دیگری را در شکل

$$\ln k = A' + DT \quad \text{یا} \quad k = A e^{DT} \quad (10)$$

برای بیان بستگی ثابت سرعت واکنش با دما بیان داشت. این معادله در حد زیادی مورد قبول پژوهندگان دیگر واقع شد و دست کم تا سال ۱۹۰۸ از یک پذیرش همگانی برخوردار بود،

(A) و **(B)** مقدارهای ثابتی هستند)

در سال ۱۸۸۱ وارد ^۹ معادله دیگری در شکل

$$(a+k)(b-T)=c \quad (11)$$

را برای بیان بستگی ثابت سرعت واکنش با دما اعلام داشت. a ، b و c در این معادله مقدارهای ثابتی هستند. اندکی بعد، پژوهندگاهی به نام ملور^{۱۰} استدلال نمود که می‌توان معادله (11) را با تقریب رضایت‌بخشی در شکل

$$k = a' + b' T^{\gamma} \quad (12)$$

نوشت. این دو معادله اخیر، هرچند که برای بیان برخی بستگی‌های سرعت - دما مناسب هستند، اما حوزه عمل آنها محدود است و برخوردار از جبهه همگانی نیستند.

در سال ۱۸۸۳، محققی به نام شواب^{۱۱} که در آمستردام در آزمایشگاه ویلهمی مشغول تحقیق بود، معادله دیگری به شرح زیر را برای بیان بستگی ثابت سرعت واکنش با دما پیشنهاد کرد

$$\ln k = A - \frac{B}{T} + DT \quad \text{و یا} \quad k = A e^{-\left(\frac{B}{T} - DT\right)} \quad (13)$$

در حالی که A و B مقدارهای ثابتی هستند. پیدا است که این معادله بستگی‌های سرعت - دما را بهتر بیان می‌کند.

در سال ۱۸۸۴، وان ت هف^{۱۲} کتاب مشهور خود را درباره

تذکر

در این مثال، ثابت سرعت واکنش با $C = 100$ افزایش در دما، تنها $1/3$ برابر می‌شود، در حالی که در مثال ۱ در ازای همین 10°C افزایش در دما، ۲ برابر شد. دلیل این اختلاف آن است که دمای اولیه T_1 در مثال ۱ برابر با 27°C انتخاب شده است، در حالی که در مثال ۲ برابر با 27°C انتخاب گردیده است.

مثال ۳

هرگاه در مثال ۱، انرژی فعالسازی واکنش به جای $13/00$ کیلوکالری بر مول، $39/00$ کیلوکالری بر مول انتخاب شود، سرعت واکنش با افزایش دما از 27°C به 37°C چند برابر خواهد شد؟

پاسخ

با استفاده از معادله (۵) به دست می‌آید

$$\frac{k_2}{k_1} = 10 \left[\frac{39/00}{2/203 \times 1/987 \times 10^{-2}} \times \frac{10}{210 \times 300} \right] \approx 8$$

تذکر

در حالی که انرژی فعالسازی در این مثال سه برابر انرژی فعالسازی به کار رفته در مثال ۱ است، اما ثابت سرعت واکنش با 10°C افزایش در دما ۸ برابر شده است.

۴- مروری تاریخی بر اثر دمای روی سرعت واکنش

بحث اثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی و بستگی ثابت سرعت واکنش با دما به سده‌های پیش بر می‌گردد. به نظر می‌رسد ویلهمی^۷ اولین پژوهندگاهی باشد که در سال ۱۸۵۰ برای نخستین بار به مطالعه اثر دمای روی ثابت سرعت واکنشهای شیمیایی پرداخته باشد. وی در آن سال معادله‌ای را به شرح زیر در مورد بستگی ثابت سرعت واکنش با دما پیشنهاد کرد

$$k = AF^{\theta} (1 + G\theta) \quad (14)$$

ویا

$$(k = A e^{-(B - DT^{\alpha})/T}) \quad (13)$$

در همین ایام، موضوع بستگی سرعت واکنشهای شیمیایی با دما به طور بنیادی مورد توجه آرنیوس واقع شد. او با نگرشی متفاوت از هم عصران خود به این مسئله پرداخت و در این پنهان دیدگاههای نوی را اعلام کرد. آرنیوس اظهار نمود که میزان اثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی بسیار فراتر از میزان اثر دما روی ارزیهای انتقالی مولکولهای واکنش دهنده بسا روی ویسکوزیته محیط است. او این دیدگاه را عنوان کرد که مولکولهای واکنش دهنده در محیط واکنش با دریافت انرژی انرژی یافته و فعال می‌شوند و آنگاه به محصول واکنش تبدیل می‌شوند. گذشته از آن، آرنیوس این نظریه را پیشنهاد نمود که در محیط واکنش، میان مولکولهای واکنش دهنده معمولی و مولکولهای فعال شده تعادلی برقرار است و چگونگی جابه‌جا شدن این تعادل می‌تواند بر پایه معادله وان-ت هف (معادله ۱۴) پیشگویی شود. چنین نگرشی، امروزه تا حدود زیادی پذیرفته شده است.

آرنیوس در سال ۱۸۸۵ با شروع از معادله وان-ت هف

$$\left(\frac{d \ln k}{dT} = \frac{E}{RT^2} \right)$$

معادله ساده‌ای را برای چگونگی بستگی ثابت سرعت واکنش با دما پیشنهاد کرد، و این معادله همان است که امروزه آن را به نام معادله آرنیوس می‌شناسیم

$$(k = A e^{\frac{-E_a}{RT}}) \quad (13)$$

در واقع آرنیوس به مسئله بستگی انرژی فعالسازی با دما توجه چندانی نکرد و از آنجا به معادله ساده (۱۳) دست یافت که حتی در حال حاضر هم تا حدود زیادی از پشتونهای تجربی و نظری برخوردار است.

علاوه بر کارهای آرنیوس، پژوهنده دیگری به نام Kooij در سال ۱۸۹۳ به وابستگی فاکتور جلوی نما با دما توجه کرد و از آنجا معادله‌ای به شرح زیر در مورد بستگی ثابت سرعت واکنش با دما پیشنهاد کرد

$$\ln k = A' - \frac{B}{T} + C \ln T$$

دینامیک شیمیایی منتشر نمود و در آن، موضوع بستگی ثابت تعادل واکنش، K_e ، با دما را به تفصیل مورد گفتگو قرار داد. وان-ت هف معادله‌ای دیفرانسیلی به شرح زیر را برای بستگی ثابت تعادل واکنش با دما پیشنهاد کرد

$$\frac{d \ln K_e}{dT} = \frac{\Delta U^\circ}{RT^2} \quad (14)$$

در این معادله، K_e ثابت تعادل واکنش را می‌رساند و ΔU° تغییر انرژی درونی واکنش در شرایط استاندارد را نشان می‌دهد. وان-ت هف در نوشته‌های خود استدلال کرد که ثابت تعادل واکنش، K_e ، خود برابر با نسبت ثابت سرعت واکنش مستقیم، k_e به ثابت سرعت واکنش معکوس است.

$$K_e = \frac{k_e}{k_1} \quad (15)$$

و از آنجا نتیجه گرفت که از راه قیاس با معادله (۱۴)، برای هر یک از ثابت‌های سرعت به کار رفته در معادله (۱۵) می‌توان نوشت

$$\frac{d \ln k}{dT} = \frac{E}{RT^2} \quad (16)$$

در حالی که E یک جمله برحسب انرژی است که در ارتباط با واکنش مورد نظر قرار می‌گیرد. وان-ت هف در خصوص ΔU° دو اظهار نظر متمایز را بیان کرد؛ نخست اینکه آن دو مستقل از دما در نظر گرفته شوند. در این شرایط، از انتگرال‌گیری از معادله (۱۶) به دست می‌آید

$$\ln k = A' - \frac{B}{T} \quad (17)$$

دوم، آنکه ΔU° و E هر یک تابع دما باشد، برای مثال داشته باشیم

$$E = D + \frac{B}{T}$$

که در این صورت از انتگرال‌گیری از معادله (۱۶) به دست خواهد آمد

$$\ln k = A' - \frac{B}{T} + DT$$

طرف دوم تساوی بالا در موقع تعادل همان ثابت تعادل، K_e را می‌رساند، پس

$$\frac{k_1}{k_{-1}} = K_e \quad (15)$$

از لگاریتم‌گیری از دو طرف تساوی بالا به دست می‌آید

$$\ln k_1 - \ln k_{-1} = \ln K_e$$

اکنون اگر از دو طرف این تساوی آخری نسبت به دما مشتق بگیریم، به دست می‌آوریم

$$\frac{\frac{d \ln k_1}{dT} - \frac{d \ln k_{-1}}{dT}}{dT} = \frac{d \ln K_e}{dT}$$

اکنون به جای طرف دوم تساوی به دست آمده، مقدار مساویش را از معادله دیفرانسیلی وان ت هف (معادله ۱۴) جایگزین می‌کنیم تا به دست آید

$$\frac{\frac{d \ln k_1}{dT} - \frac{d \ln k_{-1}}{dT}}{dT} = \frac{\Delta U^\circ}{RT}$$

می‌توان ΔU° را با تفاوت میان دو جمله بر حسب انرژی بکی گرفت و نوشت

$$\Delta U^\circ = E_1^\circ - E_{-1}^\circ$$

با توجه به آن به دست خواهد آمد

$$\frac{\frac{d \ln k_1}{dT} - \frac{d \ln k_{-1}}{dT}}{dT} = \frac{E_1^\circ - E_{-1}^\circ}{RT^2}$$

بر اساس برخی پایه‌های ریاضی و داده‌های تجربی آشکار شده است که می‌توان از تساوی بالا، دو تساوی به شرح زیر را پیشنهاد کرد

$$\begin{aligned} \frac{d \ln k_1}{dT} &= \frac{E_1^\circ}{RT^2} \\ \frac{d \ln k_{-1}}{dT} &= \frac{E_{-1}^\circ}{RT^2} \\ \frac{d \ln k}{dT} &= \frac{E}{RT^2} \end{aligned}$$

این تساوی با معادله (۱۶) یکی است. هرگاه از آن با رعایت مستقل بودن جمله E نسبت به دما انتگرال بگیریم، به همان معادله آرنیوس می‌رسیم

$$k = A e^{-\frac{E}{RT}} \quad (\text{معادله آرنیوس})$$

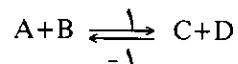
و یا

$$(18) \quad k = AT^C e^{-\frac{B}{T}}$$

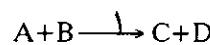
امروزه این معادله از دید نظری و تجربی از دقت بیشتری برخوردار است و اعتبار بیشتری دارد.

- به دست آوردن معادله آرنیوس از معادله وانتھف

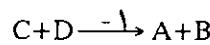
به دست آوردن معادله آرنیوس از معادله وان ت هف نسبتاً ساده است. برای این منظور واکنش دوطرفه زیر را در نظر بگیرید

این واکنش خود شامل دو واکنش است، یکی واکنش مستقیم

و دیگری واکنش معکوس یا واکنش برگشت

سرعت واکنش مستقیم در هر لحظه از معادله

$$k_1 [A] [B] = \text{سرعت واکنش مستقیم}$$

به دست می‌آید. در حالی که k_1 ثابت سرعت واکنش مستقیم را می‌رساند. به همین ترتیب، سرعت واکنش معکوس نیز در هر لحظه از معادله

$$k_{-1} [C] [D] = \text{سرعت واکنش معکوس}$$

حساب می‌شود. همانطور که می‌دانید دو سرعت یاد شده در موقع تعادل باهم برابر هستند، یعنی برای آن دو داریم

$$\text{سرعت واکنش معکوس} = \text{سرعت واکنش مستقیم}$$

(در موقع تعادل)

شکل دیگری از این تساوی عبارت است از

$$k_1 [A][B] = k_{-1} [C][D] \quad (\text{در موقع تعادل})$$

می‌توان این تساوی را به صورت زیر نیز مرتب کرد

$$\frac{k_1}{k_{-1}} = \frac{[C][D]}{[A][B]} \quad (\text{در موقع تعادل})$$

- k – rate constant
 n – order of reaction
 F – Arrhenius equation
 A – pre-exponential or frequency factor
 E – activation energy
 N – Neper's number
 V – Wilhelmy
 A – Berthelot
 R – Warder
 S – Mellor
 S – Schwab
 ΔH – Van't Hoff
 1. Keith J. Laidler; J. Chem. Educ.
 2. J.I. Steinfeld, J.S. Franci
Chemical Kinetics and Dynamics
 3. Logan, S.R., J. Chem. Educ.
 4. K.A. Connors; Chemical Kinetics

زیرنویس:

۶- نتیجہ گیری

به عنوان نتیجه نهایی این بحث می‌توان بیان داشت که در پیشتر مطالعات مربوط به اثر دما روی سرعت واکنشهای شیمیایی می‌توان از معادله (۳) برای تجزیه و تحلیل داده‌های تجربی استفاده کرد. این معادله در موردهایی که به یک تجزیه و تحلیل بسیار دقیق نتایج تجربی نیاز نیست و یا آنکه میزان دقت خود آن نتایج تجربی بسیار بالا نیست و به ویژه اگر گستره تغییر دما چندان وسیع نباشد، به خوبی می‌تواند برای بیان استنگی ثابت سرعت واکنش، k_a با دما به کار رود. بر عکس، در موردهایی که یک تجزیه و تحلیل دقیق از داده‌های تجربی مورد نظر است و یا آنکه گستره تغییر دما وسیع و قابل توجه است، معادله (۳) دیگر به عنوان ملاک مناسبی برای بیان استنگی k_a با دما نخواهد بود، بلکه در چنین شرایطی باید از معادله‌ای مانند معادله (۴) که برای این منظور بسیار مناسب تر است، استفاده کرد.

شماره
۲۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

بیهودی اسلامی ایران
ذراست آنورش و پرورش
معاونت امور آموزشی

از معاونت امور آموزش (گروههای آموزش) به ادارات کل آموزش و پرورش اسماهای شهر موضع اکریه آموزش شد.

میراث‌نامه شماره ۱۰ / آذربایجان ۵-۸/۲۶ میان اعلام و تکمیل گروه آموزشی، شعبی در این معاونت
ظرف‌گذاران، خدمت‌رانیات و نیز حلقه مهندسی:

-۶- مشهوران اجرایی و گروههای آذوقیان چون این گروههای امتحانات از لبکنی بودند مسئولیت این اجرایی و تدقیق بختنهای فوق را بدهکردن نهادند، بدین است که این گروه آذوقیان مسکنی سهم خود را این راه انجام خواهند داد.

۴- ازطراف نزدیک مسلاحت خارج این راه درست که داشت آموزنگاری و مسندن به جنوب رست آن هم ملکی درستن کتابخانه درست نمایند خودداری شود.

۵- پیشنهاد از مشاور الات استهان پایه های نیزه های مدل تلفاروس که در سطح امانت طرح
تو واحد گردید آین مرکز ارگانیزیشن بود.

علن اصغر فانسی

مکالمہ

رونویشت: به اداره کل اجتماعات جهت رعایت در اجتماعات عدها و
مسایلات قریبیت مسلم

برندگان جواز نوبل در شیمی

برروی نمایهای پست

قسمت سوم: ۱۹۳۴ - ۱۹۲۰

نرست نظریه گرمایی خود را که معمولاً از آن به عنوان سومین قانون ترمودینامیک نام می‌برند، در سال ۱۹۰۶ اعلام کرد. این نظریه می‌گوید که آنتروپی جامد‌های منظم، وقتی دما به صفر مطلق میل می‌کند، به صفر نزدیک می‌شود. او نشان داد که به صفر مطلق نمی‌توان دست یافت و امکان اندازه‌گیری تغییر آنتروپی یک واکنش شیمیایی را با اندازه‌گیری آنتروپی‌های مطلق به کمک اندازه‌گیری‌های گنجایش گرمایی فراهم آورد. این قانون نشان می‌داد که بیشترین کار انجام شده به وسیله یک فرایند را می‌توان از روی گرمای آزاد شده در دماهای نزدیک به صفر مطلق محاسبه کرد و اینکه، شرایط تعادل برای واکنشهای شیمیایی با دقت قابل محاسبه است.

این قانون، افزون بر کاربردهای توری، موارد کاربردی نیز در حل مشکلات صنعتی از جمله محاسبات مربوط به ستر آمونیاک هابر، برنده جایزه نوبل سال ۱۹۱۸، پیدا کرد.

در سال ۱۹۱۸، بررسیهای نرست در زمینه فتوشیمی، او را به ارائه نظریه واکنشهای زنجیری رهنمون شد که بسیاری از واکنشهای نظیر سوختن انفجاری هیدروژن و کلر در برابر نور و تشکیل پلیمرها را توجیه کرد. نرست در جنگ جهانی اول

نرست^(۱) (۱۹۲۰)

هدഫهمن جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۰) به فیزیکدان و بعد شیمی‌دان آلمانی والتر نرست (۱۸۶۴ - ۱۹۴۱) استاد شیمی فیزیک و بعد فیزیک در دانشگاه برلین «پاس کارهایش در زمینه ترموشیمی» اعطاء شد. (تمبر شماره ۱۹، منتشر شده به مناسبت شصتین سالگرد اعطاء جایزه به او). کارهای نخستین نرست در زمینه الکتروشیمی، یونش ترکیبها در آب را که به وسیله برنده جایزه نوبل سال ۱۹۰۳ آرنیوس^(۲)، بر بنای ثابت دی الکتریک بالای آب پیشنهاد شده بود، توجیه کرد و معادله مشهور او، یعنی معادله نرست پیشنهاد شده در سال ۱۸۸۹، که اثر غلظت را بر پتانسیل پلیمرهای گالوانی، $E = E_{\infty} - \frac{RT}{2/3nF} \log(\frac{c_1}{c_2})$ ، توصیف می‌کند، امکان اندازه‌گیری نیروی الکترو موتوری (E) پل ساخته شده از الکترودهای غیر استاندارد یا محاسبه پتانسیل الکترودیک نیم-پل که در آن فعالیت تمام گونه‌های موجود واحد نیست، فراهم می‌کند. چون E پل با انرژی آزاد (G) واکنش پل نسبت مستقیم دارد، معادله نرست تئوری محلول الکترو شیمیایی و ترمودینامیک را یکدیگر مرتبط می‌سازد.

سال ۱۹۰۶ ویلیام رامسی^(۵) در کالج دانشگاهی لندن شروع به کار کرد. این دو دانشمند، همانطور که رادرفورد و سادی پیش‌بینی کرده بودند، بطريق طیف بینی ثابت کردند که در جریان تجزیه رادیوآکتیوی خود خود اورانیم، هلیم تولید می‌شود - و این نخستین دلیل تجزیی تبدیل طبیعی عنصرها به یکدیگر بود.

در جریان تجزیه رادیوآکتیوی، حدود ۴۰ - ۵۰ عنصر مختلف تشخیص داده شد، ولی برای جای دادن آنها در جدول تناوبی بیش از ۱۲ تا ۱۰ محل خالی وجود نداشت. در سال ۱۹۱۰، سادی پیشنهاد کرد که عنصرهای گوناگون می‌توانند در جدول تناوبی محلهای یکسانی اشغال کنند و به این ترتیب، مفهوم، و نه واژه ایزوتوپی، را ارائه داد. در سال ۱۹۱۳ سادی واژه «ایزوتوپ» (یونانی، جای یکسان) را پیشنهاد کرد:

جمع جبری یکسان بارهای مثبت و منفی در هسته، هنگامی که جمع هندسی آنها متفاوت است، چیزی به دست می‌دهد که من آن را «ایزوتوپ» یا «عنصرهای ایزوتوپی» می‌نامم زیرا این عنصرها جای یکسانی در جدول تناوبی اشغال می‌کنند. این عنصرها از دیدگاه شیمیابی مانند هم هستند و به استثنای چند خاصیت فیزیکی که مستقیماً به جرم اتمی مربوط می‌شود، از دیدگاه فیزیکی نیز یکسان عمل می‌کنند.

همانطور که در بالا دیدیم، وجود ایزوتوپها از طریق تجزیی به وسیله برنده جایزه نوبل سال ۱۹۱۴، تئودور ویلیام ریچاردز و دیگران، از جمله سادی و هایمن^(۶) تأثیر داشت. در سال ۱۹۱۹، موجودیت ایزوتوپهای بسیاری از عنصرها، که نه رادیوآکتیو بودند و نه از تجزیه رادیوآکتیوی به دست می‌آمدند، به وسیله برنده جایزه نوبل سال ۱۹۰۶ در فیزیک، تامسون^(۷) (۱۸۵۶ - ۱۹۴۰) و به ویژه به وسیله شاگردش فرانسیس ویلیام آستون^(۸) (۱۸۸۷ - ۱۹۴۵) به اثبات رسید. نوزدهمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۲) به آستون، همکار کالج ترینیتی در کامبریج «پاس کلوف ایزوتوپهای شمار زیادی عنصر غیر رادیوآکتیو، به کمک طیف نگار جرمی خود به خاطر اعلام قاعدة عدد کامل» اعطای شد. آستون نخستین برنده جایزه نوبل در شیمی است که هنوز بر روی تمیز پست چاپ نشده است.

پوگل^(۹) (۱۹۲۳)

بیستمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۳) به شیمی تجزیه دان

دکتر علی سیدی
دانشیار دانشگاه تهران

صادقانه به کشور زادگاهش خدمت کرد و دو پسر خود را در این کشمکش از دست داد. افزون بر این، او در سالهای آخر عمر خود، مورد خشم دستگاه بود زیرا دو تا از دخترهایش با یهودی ازدواج کرده بودند.

سادی^(۱۰) (۱۹۲۱)

هجد همین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۱) به فردریک سادی (۱۸۵۵ - ۱۸۷۷)، استاد شیمی در دانشگاه آکسفورد «پاس مشارکت در بالا بردن دانش ما در زمینه شیمی اجسام رادیوآکتیو و بررسیهایش در زمینه مبداء و ماهیت ایزوتوپها» اعطاء شد. (تمبر شماره ۲۰، منتشر شده به مناسب صدمین سالگرد اعطاء جایزه به او). سادی در سال ۱۸۹۹ با برنده جایزه نوبل سال ۱۹۰۸ ارنست رادرفورد^(۱۱) در دانشگاه ملک گیل آغاز بکار کرد. این دو دانشمند نظریه ای ارائه دادند که تجزیه رادیوآکتیوی عنصرهای رادیوآکتیو را همراه با انتشار پرتوهای α یا β توضیح می‌داد. سادی بعداً نظریه تجزیه رادیوآکتیوی را به سریهای شاخه گسترش داد. سادی، وقتی دوباره در سال ۱۹۰۲ به انگلستان بازگشت، با برنده جایزه نوبل

میکرو آنالیز برسد. او خواست که سود این سرمایه به صورت یک جایزه سالیانه (که اکنون به جایزه فریتس پرگل مشهور است) به شیمیانهای میکرو آنالیز اطربیشی اعطاء شود. امروز، تجزیه عنصری آلی تنها زمینه‌ای از تجزیه است که در آن روشهای میکرو جای روشهای ماکرو مربوط را که اکنون به ندرت مورد استفاده‌اند، گرفته است.

در سال ۱۹۲۴، جایزه نوبل در شیمی اعطاء نشد.

(۱۹۲۵) زیگموندی^(۱۱۲)

بیست و یکمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۵) به شیمی دان مجارستانی متولد اطربیش، ریچارد آدلف زیگموندی (۱۸۶۵-۱۹۲۵)، استاد شیمی معدنی در دانشگاه گوتینگن «پاس اثبات ماهیت ناهمگن محلولهای کلوویدی و نیز به خاطر روشهای مورد استفاده او، که از آن پس در شیمی کلووید مدرن اساس و پایه قرار گرفته است» اعطاء شد. (در سال ۱۹۷۹، اطربیش به مناسب پنجاهیمن سال مرگ زیگموندی، تمبر شماره ۲۲ را منتشر کرد). دریافت جایزه نوبل به وسیله زیگموندی، برای نخستین بار، دانش نسبتاً جدید کلووید را بسیار مفتخر ساخت. گرچه در سال ۱۹۲۶ ژان باتیست پرن^(۱۱۳) (۱۸۷۰-۱۹۴۲) و سود برگ^(۱۱۴) به ترتیب جوایز نوبل را در فیزیک و شیمی، به خاطر کارهایی که مستقیماً با کار موفقیت آمیز زیگموندی در ارتباط بود، دریافت داشتند، از آن پس هیچ جایزه نوبلی به خاطر انجام کاری در زمینه علوم کلووید اعطاء نشده است. در روزگار زیگموندی، این دانش بخوبی در کنشده بود و کار پیشانگ اوافق‌های تازه‌ای در زمینه‌ای از پژوهش گشود که دسترسی به آن نسبتاً مشکل بود ولی اهمیت بسیار داشت. (تظاهرات گوناگون زندگی آلی، با محیط کلوویدی پرتو پلاسم رابطه‌ای تنگاتنگ دارند).

در زمان تصدی شرکت سازنده شیشه آلات اسکات درینا (۱۸۹۷-۱۹۰۰) که شهرت جهانی داشت، زیگموندی با شیشه‌های رنگی و مات کار می‌کرد و شیشه شیر مشهور درینا را اختراع کرد. کار او بر روی شیشه‌هایی که رنگ و مات بودن آنها به سبب داخل کردن مواد کلوویدی بود، او را به سوی پژوهش در زمینه شیمی کلووید سوق داد. زیگموندی دریافت که سول‌های سرخ تهیه شده نخستین به وسیله مایکل فاراده^(۱۱۵) (۱۷۹۱-۱۸۶۷) شیشه‌های یاقوتی است و برای تهیه این سول‌های طلایی روشهایی تکرار شونده ابداع کرد که به عنوان سیستمهای الگو در بیشتر کارهایش مورد استفاده بودند. زیگموندی، همراه با فیزیک دان شرکت شیشه زایس‌ینا،

اطربیش فریتس پرگل (۱۸۶۹-۱۹۳۰)، استاد شیمی پزشکی در انتیتو شیمی پزشکی دانشگاه فنی کراز «پاس اختراع روش میکرو آنالیز اجسام آلی» اعطاء شد. (در سال ۱۹۷۳ کشور زادگاهش، اطربیش، تمبر شماره ۲۱ را به مناسب پنجاهیمن سالگرد اعطاء جایزه به او منتشر کرد. پرگل درجه دکتری پزشکی خود را در سال ۱۸۹۴ از دانشگاه کراز دریافت کرد و در سال ۱۹۰۴ شیمی را زیر نظر برندۀ جایزه نوبل سال ۱۹۰۲، امیل فیشر، در برلین و برندۀ جایزه نوبل سال ۱۹۰۹، ویلهلم استوالد در لاپزیک فراگرفت.

گرچه پرگل به کار پزشکی، به ویژه جراحی چشم، اشتغال داشت، لیکن دلبستگی اصلی او پژوهش بود. در سال ۱۹۰۷ مطالعه تجزیه اسیدهای صفرایی را، ابتدا از دیدگاه پزشکی آغاز کرد ولی بزودی شیمی آنها مورد توجه او قرار گرفت. چون کار او به خاطر نبودن مواد اولیه کافی به کنندی پیش می‌رفت، او شروع به ابداع روشهای تجزیه برای مقادیر کم اجسام کرد که تا آن زمان وجود نداشت تا با استفاده از دستهای جراحش کارهایی دقیق انجام دهد. در سال ۱۹۱۲ او توانست میکرو آنالیزهای کمی کردن، هیدروژن، نیتروژن، گوگرد و هالوژنهای را با استفاده از فقط ۱۳-۵ میلی‌گرم نمونه به انجام برساند و نتایجی با دقت نتایج به دست آمده از میکرو آنالیزهای معمولی کسب کند. بعدها او توانست از نمونه‌هایی به کوچکی ۵-۳ میلی‌گرم استفاده کند. میکرو آنالیستهای امرزوی می‌توانند با نمونه‌هایی به کوچکی چند دهم میلی‌گرم کار کنند. پرگل همچنین تعدادی روش میکرو برای گروههای عاملی طراحی کرد و یک ترازوی دقیق و حساس و قطعات دیگری برای تجهیزات میکرو ارائه داد. در سال ۱۹۱۷، جولیوس اسپرینگر^(۱۱۶) کتاب پرگل «میکرو آنالیز کمی آلی» را که شاخه کاملاً جدیدی در شیمی تجزیه بود و بدفعات چاپ شده، منتشر کرد. به عقیده یکی از استادان کمیته جوایز نوبل در شیمی، وابسته به آکادمی علوم سلطنتی سوئد، روشی که موجب شد پرگل جایزه نوبل دریافت کند، یک کشف جدید نیست. این روش در اصل یک نوع بازنگری و بهبود روشهای قدیمی است.

بعد از دریافت جایزه نوبل به وسیله پرگل، شیمی دانها از سراسر جهان به کراز آمدند تا روشهای جدید را زیر نظر و راهنمایی او مطالعه کنند. تشوردورلون^(۱۱۷) (۱۸۶۹-۱۹۴۰) روشهای پرگل را به ایالات متحده برد. پرگل، همسر نداشت و کمی پیش از مرگش وصیت کرد که مبلغ قابل ملاحظه‌ای پول به آکادمی علوم وین اهدا شود تا به مصرف پژوهش در زمینه

رنهولدویندوس^(۱۹) (۱۸۷۶-۱۹۵۹) به ترتیب بیست و سومین (۱۹۲۰) و بیست و چهارمین (۱۹۲۸) برنده نوبل در شیمی هستند که به افتخار آنان هنوز تمبر پستی چاپ نشده است.

فون اوولر- چلپین^(۲۰) (۱۹۲۹)

بیست و پنجمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۹) مشترکاً بین بیوشیمی دان انگلیسی آرتور هاردن^(۱۱) (۱۸۶۵-۱۹۴۰)، رئیس گروه بیوشیمی انتیتو طب پیشگیری و استاد افتخاری شیمی در دانشگاه لندن و شیمی دان آلمانی - سوئدی فون اوولر- چلپین^(۱۲) (۱۸۷۳-۱۹۶۴)، استاد شیمی عمومی و آلی در دانشگاه سلطنتی استکهلم و مدیر انتیتو ویتامین استکهلم و انتیتو بیوشیمی «پاس بررسیها شان در زمینه تحریر قند و آنزیمهای تحریری» اعطاء شد. گرچه کشفهای این دو دانشمند کاملاً با یکدیگر مرتبط بودند، فقط کار فون اوولر- چلپین بر روی تمبر پست مفترخ شده است (تمبر شماره ۲۶ تحریر گلوكز به انانول را نشان می دهد). به گفته اچ- جی سادریوم^(۲۱)، استاد کمیته جایزه نوبل در شیمی، آکادمی علوم سلطنتی سوئد: از یکطرف، کشفهای بنیادی هاردن، پیش شرط و نقطه آغاز کارهای گوناگون فون اوولر را تشکیل می دادند و از طرف دیگر، تنها کار اوولر بود که اهمیت کشف هاردن را کاملاً آشکار می ساخت.

هاردن، با استفاده از دیالیز، نشان داد که آنزیم مخمر، یعنی زیماز، که پیش از آن به وسیله برنده جایزه نوبل سال ۱۹۰۷، ادوارد بوخزر^(۲۲) مطالعه شده بود، از یک آنزیم بزرگ با وزن مولکولی زیاد با ماهیت پروتئینی و یک کوآنزیم که مولکول کوچکی است و ماهیت پروتئینی ندارد و برای کار آنزیم ضروری است، تشکیل شده است. هاردن همچنین نقش اسید فسفویک را در تحریر، که پیش از آن نادیده انگاشته شده بود، نشان داد.

مکانیسم اسید فسفویک تا حد زیادی توسط فون اوولر و شاگردانش که ماهیت شیمیابی کوآنزیم رانیز مورد بررسی قرار دادند، روشن شد. بر اثر بررسیهای گسترده فون اوولر معلوم شد که ویتامینها برای زندگی ضروری می باشند زیرا خود بخششایی از کوآنزیم را تشکیل می دهند. و چون آنزیمهای کاتالیزور به شمار می آیند و در نتیجه، فقط با مقادیر کم ضرورت پیدامی کنند، کوآنزیمهای و در نتیجه ویتامینها نیز با مقادیر کم

ویلهلم سایدنتف^(۱۳) (۱۸۷۲-۱۹۴۰) با استفاده از اثر تندال شکست نور ناشی از ذرات با ابعاد کلوییدی، یک اولترا میکروسکپ طرح کرد و ساخت که می توانست برای مشاهده ذرات کلوییدی مورد استفاده قرار گیرد. او همچنین تغییر رنگ سولهای طلایی را در اثر افزودن نمکها مطالعه کرد و جلوگیری از این اثرا را با افزودن عوامل محافظ نظیر صمغ عربی و ژلاتین مورد بررسی قرار داد. او با استفاده از اولترا میکروسکپ نشان داد که تغییر رنگ به علت تغییر اندازه ذرات، بر اثر بهم چسبیدن است و عوامل محافظ از بهم چسبیدن آنها جلوگیری می کنند. زیگموندی همچنین فن فراصافی*: را برای بررسی سیستمهای کلوییدی کامل کرد و در زمینه جنبه های گوناگون شیمی کلویید چندین کتاب نوشت.

سودبرگ (۱۹۲۶)

بیست و دومین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۲۶) به تقدور سودبرگ (۱۸۸۴-۱۹۷۱) استاد شیمی فیزیک در دانشگاه اوپسالا «پاس کارهایش در زمینه سیستمهای معلق» اعطاء شد. (تمبر شماره ۲۳، طرز کار اولترا سانتریفوژ او را نشان می دهد). هماطور که زیگموندی، شیمی کلوییدان، جایزه نوبل سال ۱۹۲۵ را بخاطر اولترا میکروسکپ خود دریافت کرد و در بالا به آن اشاره کردیم، سودبرگ نیز جایزه نوبل خود را به خاطر اختراع دستگاهی برای مطالعه کلوییدها و ترکیهای ماکرو مولکول، یعنی اولترا سانتریفوژ، دریافت داشت.

در سال ۱۹۰۸، سودبرگ در رساله دکتری خود روش تازه ای برای تولید ذرات کلوییدی و همچنین دلیلی بر تأیید تئوری اینشتین - فون اسمو لولشوویسکی^(۱۴) در زمینه حرکات بروونی که وجود مولکولها را تأیید می کرد، گزارش کرد. او و شمار زیادی از شاگردانش خواص فیزیکی کلوییدها، نظری انتشار، جذب نور و سیدماتاسیون آنها را بررسی کردند. او از این بررسیها نتیجه گرفت که قوانین گازها در مورد دستگاههای معلق نیز دارای اعتبارند. برای مطالعه سدیماناتاسیون مولکولهای بزرگ نظیر پروتئینها، کربوهیدراتها و پلیمرها در محلول - او اولترا سانتریفوژ را اختراع کرد که نیروهای سانتریفوژی تا یک میلیون مرتبه بیشتر از نیروی سنگینی ایجاد می کرد. او از روی سرعت سدیماناتاسیون موفق شد برای نخستین بار وزن های مولکولی (و گاهی شکل) پروتئینها را تعیین کند. از این دستگاه می توان برای جداسازی مخلوط ذرات، از انواع گوناگون، استفاده کرد.

هریخ اوتو ویلد^(۱۵) (۱۸۷۷-۱۹۵۷) و آدولف اوتو

* ultrafiltration

ساختند و روشی ارزان برای تولید و خالص کردن گازهای ضروری برای ستر آمونیاک را کشف کردند. بوش پیش از پیش از واحدهای صنعتی گسترشده تر استفاده می کرد که گاهی آنها را فرایند هابر-بوش می نامند. او صنعتی به وجود آورد که آمونیاک ستری را برای مصرف در صنعت و کشاورزی فراهم می آورد. او روشایی برای تولید صنعتی کودهای نیتروژن دار ابداع کرد و به این ترتیب کودهای کشاورزی ارزان در اختیار تمام کشورهای جهان قرار گرفت.

شیمی دانهای امریکایی ایروینگ لانگمیر (۱۸۸۱-۱۹۵۷) و هارولد کلیتون (۱۸۹۳-۱۹۳۴) برندهان بیست و هشتمن (۱۹۳۲) و بیست و نهمین (۱۹۳۴) جوایز نوبل بر روی تمبر پست مفتخر نشده‌اند. در سال ۱۹۳۳ جایزه نوبل اعطاء نشد.

ضروری می باشد.

فون اوکر نشان داد که نخستین نقش اسید فسفریک در تخمیر، واکنش دادن با آنزیم و تولید گلوکز مونوففات، همانند مونوففات کشف شده به وسیله هاردن و رابرت راینسون (۲۴) است. این فسفات در مرحله بعد در مجاورت کوزیماز به گلوکز دی فسفات و یک گلوکز فعال تبدیل می شود. گلوکز فعال در مرحله بعد، ماده اولیه ضروری برای مراحل بعدی تخمیر را فراهم می سازد. اثبات شباخت کوزیماز و کوموتاز نقش پر اهمیت آنزیم مکمل در فرایند تخمیر را آشکار کرد.

کارهای فون اوکر و شاگرداش همچنین به تغليظ کوآنزیماز و مطالعه دقیق تر خواص آن منجر شد. وزن مولکولی تقریبی آن را (~۴۰۰) تعیین کردند و نتیجه گرفتند که احتمالاً یک پتوز نوکلئوزید است. بررسیهای آنها در زمینه مکانیسم پیچیده واکنش تخمیر قند به نتایج ارزنده‌ای در مورد متابولیسم کربوهیدراتی در اورگانیسم‌های گیاهی و حیوانی متوجه گردید. هانس فیشر (۱۸۸۱-۱۹۴۵) برنده بیست و ششمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۳۰) بر روی تمبر پست مفتخر نشده است.

بوش (۱۹۳۱)^(۲۶)

بیست و هفتمین جایزه نوبل در شیمی (۱۹۳۱) به شیمی دانهای صنعتی آلمانی کارل بوش (۱۸۷۴-۱۹۴۰) و فردریک برگیوس (۱۸۸۴-۱۹۴۹) «پاس مشارکت آنها در اختراع و گسترش روشایی شیمیایی در فشار بالا» اعطاء شد. فقط بوش بر روی تمبر پست مفتخر شده است.

بوش، نخست در ابتدای قرن به مسئله ثبت نیتروژن جلب شد، ولی نخستین فرصت مناسب برای دست زدن به یک کار صنعتی در مقیاس گسترده در سال ۱۹۰۸، هنگامی پیش آمد که بادیش انیلین اند سودافابریک (BASF) به فرایند ستری آمونیاک در فشار بالا، طراحی شده به وسیله برنده جایزه نوبل سال ۱۹۱۸، فریتس هابر دست یافت. بوش و همکارانش در کوشش به منظور طراحی فرایندی با مقیاس گسترده، کارخانه و دستگاهی ساختند که می توانست در فشار گازی بالا و دماهای بالا کار کند و همچنین توانستند کاتالیزورهای اوسمیم و اورانیم هابر را با کاتالیزور مجاورتی (آهن خالص با چند افزودنی) که هم ارزان تر و هم دسترسی به آن آسان بود، جاشین سازند. آنها کورههای انفجری مطمئن تحت فشار بالا

۱) Walther Nernst	۱۶) Wilhelm Siedentopf
۲) Arrhenius	۱۷) Einstein - von Smoluchowski
۳) Frederick Soddy	۱۸) Heinrich Otto Wieland
۴) Ernest Rutherford	۱۹) Adolf Otto Reinhold Windaus
۵) William Ramsay	۲۰) Von Euler - Chelpin
۶) Hyman	۲۱) Arthur Harden
۷) J. J. Thomson	۲۲) H. G. Soderbaum
۸) Francis William Aston	۲۳) Eduard Buchner
۹) Fritz Pregl	۲۴) Robert Robinson
۱۰) Julius Springer	۲۵) Hans Fischer
۱۱) Theodor Levene	۲۶) Carl Bosch
۱۲) Richard Adolf Zsigmondy	۲۷) Friedrich Bergius
۱۳) Jean Baptiste Perrin	۲۸) Badische Anilin - und Soda fabrik
۱۴) Svedberg	۲۹) Irving Langmuir
۱۵) Michael Faraday	۳۰) Harold Clayton

در طول قرن‌های متعدد تلاش‌های بسیاری در جهت بکارگیری مواد مناسبی که بتواند به عنوان جایگزین اعضای طبیعی بدن، عملکرد مناسبی از خود نشان دهد، صورت گرفته است. اگر چه تاکنون از فلزها و آلیاژها و همچنین از پلیمرها و سرامیکها به این منظور استفاده شده است، اما تا دست یابی به مواد مطلوب هنوز فاصله زیادی موجود است. نگاهی به تحقیقاتی که خصوصاً در دو دهه گذشته در زمینه بیوماتریال‌ها انجام گرفته، می‌تواند میان اهمیت اینگونه مواد و نقش روزافزون آنها در مهندسی پزشکی باشد.

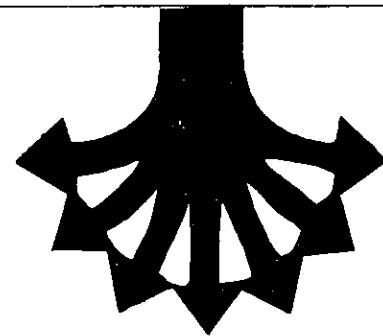
بیوماتریال‌ها (ایمپلانت)، ویژگی و انواع آنها
بیوماتریال عبارت از ماده و یا مجموعه‌ای از مواد طبیعی یا مصنوعی - غیر از دارو - می‌باشد که به منظور ترمیم، تقویت و یا تعویض قسمت و یا قسمتهایی از بافت، اعضاء و عملکردهای بدن انسان به مدت محدود و یا نامحدود به کار برده می‌شوند. هر چند امروز خود ترکیبیهای فلزی، پلیمری و سرامیکی زیادی وجود دارند که می‌توانند مطابق با تعریف فوق و در حد قابل قبولی مورد استفاده قرار بگیرند اما هنوز ماده‌ای که لز هر نظر با یک بیوماتریال ایده‌آل مشابه داشته باشد و با ویژگیهای آن تا حد زیادی تطبیق کند، شناخته نشده است.

ماده‌ای که قرار است در بدن جاندار بکار گرفته شود باید دارای ویژگیهای زیر باشد:

الف: یک بیوماتریال باید پیش از هر چیز با بدن از نظر بیولوژیکی سازگار باشد. ماده باید موجب تحریک سیستم ایمنی بدن شده، و در نهایت پس زده شود. افزون بر این مناسب است تا ماده مزبور در صورت لزوم بتواند به اجزای تشکیل دهنده تجزیه و توسط بدن جذب شود و تنها در این صورت است که ایمپلانت یک تعادل مطلوب با بدن جاندار ایجاد می‌کند.

ب: ماده‌ای که از آن ایمپلانت ساخته می‌شود باید دارای ساختار مناسبی باشد تا بافت استخوانی بتواند در درون حفره‌های ایمپلانت رشد کند. این امر سبب به وجود آمدن یک اتصال محکم و پایدار بین استخوان و ایمپلانت خواهد شد. در این صورت حفره‌ها باید دارای اندازه مشخص و کنترل شده باشند.

پ: بیوماتریال باید دارای خواص مکانیکی مناسب باشد. تقریباً در همه موارد کاربردی، ایمپلانت به کار گرفته شده

کاربرد

بیو‌لسوسن‌ها

کاربرد انسانی پزشکی

دکتر فتحا ۰۰۰ مضرورزاده: مرکز پژوهش‌های مواد و انرژی

چکیده:

در این مقاله ضمن معرفی بیوماتریال‌ها، انواع واکنش آنها با محیط فزیولوژیک توضیح داده شده است. مقایسه‌ای بین بیوماتریال‌ها بعضی آمده و به ویژگیهای مهم بیوسرامیکها و نقش روزافزون آنها در مهندسی پزشکی اشاره شده است. آنگاه سوابق مطالعه و ساخت بیوسرامیکها و امکانات موجود برای تولید آنها در جمهوری اسلامی ایران مورد مطالعه قرار گرفته است.

۱- مقدمه:

جستجو برای یافتن موادی که بتواند جایگزین اعضای ناسالم یا از دست رفته بدن انسان بشود به روزهای آغازین جراحی برمی‌گردد.

استخوان طبیعی و مصنوعی را با میکروسکوپ به خوبی تشخیص داد. به چنین موادی بیوماتریالهای تقریباً خنثی^۲ گویند.

پ: احتمال سوم آن است که ماده غیر سمی اما از نظر بیولوژیک فعال باشد، در نتیجه بین ماده و بافت زنده نوعی پیوند به وجود خواهد آمد. این گونه مواد بیوماتریالهای دارای سطح فعال^۳ نامیده می‌شوند.

ت: حالت چهارم زمانی است که ماده غیر سمی و توسط محیط فیزیولوژیک قابل جذب باشد. به گونه‌ای که پس از مدتی ماده تجزیه شده و بافت زنده جای آن را بگیرد. این دسته از مواد بیوماتریالهای قابل جذب نامیده می‌شوند.

بیوسرامیکها

با توجه به ویژگیهای سرامیکها، کاربرد بیوسرامیکها خصوصاً از دهه هفتاد تاکنون با رشد روزافزونی همراه بوده است. پیش بینی می‌شود که در دهه نواد، بیوسرامیکها در بسیاری از موارد جایگزین مواد فلزی و پلیمری شوند.

برتری سرامیکها در مقایسه با سایر بیوماتریالها، در وحله اول در سازگاری بسیار خوب این مواد باساز و کارهای موجود زنده نهفته است. این سازگاری ناشی از آن است که سرامیکها عمدتاً از همان عنصرهای تشکیل شده‌اند که تشکیل دهنده محیط فیزیولوژیک نیز می‌باشند و سرانجام انسان را از خاک آفریده‌اند و سرامیکها هم نوعی خاک محسوب می‌شوند. بعنوان مثال می‌توان به کلسیم، پتاسیم، منیزیم، سدیم، فسفر وغیره اشاره کرد. عنصرهای دیگری نظیر آلومینیم و یتانیم نیز در سرامیکها وجود دارند که خاصیت سمی آنها در مقابل بافت زنده بسیار محدود و ناقیز است.

بیوسرامیکها حتی پس از قرار گرفتن به مدت طولانی در معرض محیط بیولوژیک چهار تغییرهای شیمیایی شدید نمی‌شوند حتی هنگامی که در دراز مدت تخریب شیمیایی یا مکانیکی رخ دهد، غلظت محصولات ناشی از تخریب در همسایگی بافت زنده به آسانی توسط مکانیزم‌های طبیعی جذب در بدن قابل کنترل است.

افرون براین سرامیکها عموماً "فاقد الکترون آزاد" هستند، در نتیجه در محیط بافت زنده که به علت وجود انواع یونهای نوعی الکتروولیت محسوب می‌شود - چهار خورдگی ناشی از تشکیل پل الکتروشیمیایی نمی‌شوند.

بافت زنده در پاسخ به یک بیوسرامیک خنثی، غشای فیبری بسیار نازکی به ضخامت چند میکرون و کمتر روی آن به

باید استحکامی نزدیک به استحکام استخوانی داشته باشد، که جایگزین آن شده است. این ویژگی عموماً با وجود حفره‌ها در قطعه مورد نظر که در بالا به آن اشاره شد، در تضاد قرار می‌گیرد و حفره‌ها سبب کاهش استحکام قطعه می‌شوند استحکام بیوماتریالها با افزایش تخلخل کاهش می‌یابد و رسیدن به تخلخل مناسب سبب کاهش در خواص مکانیکی ایمپلانت می‌شود.

با توجه به موارد بالا می‌توان از مواد مختلفی به عنوان بیوماتریال استفاده کرد.

هم اکنون به طور گسترده‌ای از فلزها به عنوان جایگزین بافت‌های مختلف در بدن انسان استفاده می‌شود. میله‌های پلاتینی که به منظور حمایت و یا اتصال دادن استخوان‌های شکته در بدن قرار می‌دهند مثال آشنازی در این زمینه است.

همچنین پیشرفتهایی که در سالهای اخیر در زمینه علم و تکنولوژی پلیمرها صورت گرفته است، امکان استفاده از قطعه‌های پلیمری را در بدن انسان فراهم آورده است. به عنوان مثال در پیوند بافت‌های شریانی ترجیحاً از پلیمرها استفاده شده است و در دریچه‌های مصنوعی قلب را از دیسکهای پلاستیکی می‌سازند. اما مواد گوناگون وقتی در بدن جاندار قرار گیرند، دشواریهایی را به وجود می‌آورند که عمدتاً ناشی از ناسازگاری فیزیولوژیک بین آنها و بافت زنده است.

برای غلبه بر این دشواریها، دسته‌ای دیگر از مواد موسوم به بیوسرامیکها مورد توجه قرار گرفته‌اند و لذا یک بیوسرامیک بیوماتریالی است که از جنس سرامیک باشد.

پیش از ادامه بحث در مورد بیوسرامیکها، لازم است به انواع واکنشهایی که در بافت زنده در مقابله با ورود یک ماده خارجی پدید می‌آید اشاره کنیم.

واکنشهای بدن در مقابل بیوماتریالها
به طور کلی هر ماده‌ای که در محیط فیزیولوژیک قرار گیرد، می‌تواند از جمله واکنشهای زیر را در بافت زنده ایجاد کند:

الف: ماده سمی است و سبب نابودی محیط زنده اطراف خود می‌شود. آشکار است که چنین ماده‌ای رانمی توان به عنوان بیوماتریال به کار برد.

ب: ماده از نوع غیرسمی اما از نظر بیولوژیکی غیر فعال است. در این صورت یک بافت فیبری با ضخامت‌های مختلف در اطراف آن ایجاد خواهد شد یا در صورتی که ماده به عنوان استخوان در بدن قرار داده شده باشد، می‌توان مرز جدایی

است. شکل دادن قطعه‌ها باید به نحوی صورت پذیرد که عیوب ایجاد شده در قطعه به حداقل برسد و علاوه بر این باید شکل دادن را بروشی انجام داد که به عملیات پرداخت، یا نیازی نباشد و یا این عملیات به حداقل برسد. افزون بر این چون قطعه‌های مورد نیاز عموماً دارای شکل پیچیده و نامنظم هستند، نمی‌توان هر نوع روش شکل دادن را انتخاب کرد. در هر حال با توجه به مراتب بالا باید بهترین روش شکل دادن مشخص شود.

ب: اغلب سرامیکهای مورد استفاده در مهندسی پزشکی دارای ذوب بالا هستند و لذا باید شرایط پخت آنها در درجه حرارت و اتمسفر کنترل شده صورت پذیرد. برای نمونه آلومینا دارای نقطه ذوبی در حدود 2050°C می‌باشد و برای پخت آن دماهایی در حدود 1800°C مورد نیاز است.

از سوی دیگر عواملی که موجب تسریع در امر زیترینگ می‌گرددند مانند ناخالصی‌های نمی‌توانند بطور نامحدود مورد استفاده قرار گیرند، زیرا همانگونه که در فوق اشاره شد خلوص نقش مهمی را ایفاء می‌کند.

امکان ساخت بیوسرامیک‌ها در ایران

تاکنون فعالیت‌های زیادی در زمینه تخلیص، روشهای شکل دادن و پخت سرامیکها در کشور صورت گرفته است. هم اکنون در زمینه ساخت چینی دندان، نمونه‌هایی ساخته شده است و در مورد آزمایش قرار گرفته‌اند و بمنظور می‌رسد که در این زمینه مشکل چندانی وجود نداشته باشد.

در رابطه با ساخت بیوسرامیکها از نوع Al_2O_3 و LTI هنوز موانعی وجود دارند که این مشکلات در زمینه عدم دسترسی به دماهای بالاتر و مشکلات ناشی از عدم اعمال روشهای نوین تخلیص مواد می‌باشد. با وجود اقداماتی که در این زمینه صورت گرفته است و خصوصاً با ساخت قطعه‌هایی از نوع Al_2O_3 تجربه‌های ارزنده‌ای وجود دارد. اخیراً اقداماتی در

وجود می‌آورد. بعنوان مثال امروز اصلی ترین کاربرد بیوسرامیکهای آلومینیایی در زمینه ساخت قطعه‌های ارتسوپدیک و ایمپلانت‌های دندان است. کربنهای LTI را عمدتاً برای ساخت افزارها و قطعات مربوط به قلب و عروق به کار می‌برند.

ترکیب بیوسرامیکهای فعال در سطح را طوری انتخاب می‌کنند که سطح آنها با محیط فیزیولوژیک وارد واکنش شود و پیوند شیمیایی بین بافت زنده و سطح ایمپلانت به وجود آید. سرامیکهای از جنس هیدروکسیل آپاتیت از جمله این نوع بیوسرامیکها هستند.

ترکیب بیوسرامیکهای قابل جذب فقط شامل عناصری است که از طریق سازوکار طبیعی بدن به سهولت قابل جذب باشد. بنابراین ترکیب‌های دارای کلسیم، ففات و سدیم در این موارد انتخابهای بهتری هستند.

در شکلهای (۱) و (۲) شاخص سایش و ضربی اصطکاکی دو نوع ایمپلانت سرامیک - سرامیک و فلز - پلیمر با هم مقایسه شده است. همان‌گونه که مشهود است ایمپلانت سرامیکی خواص مکانیکی مناسبتری را از خود نشان می‌دهد.

تهیه و ساخت بیوسرامیکها

تهیه و ساخت بیوسرامیکها را می‌توان به سه مرحله تقسیم‌بندی کرد:

الف: تخلیص و آماده‌سازی مواد اولیه در این مرحله پس از اعمال روشهای مختلف تخلیص، باید مواد اولیه را به خلوص بسیار بالایی که برای این گونه مواد پیش‌بینی شده رسانید. این روشاها شامل روشهای فیزیکی، شیمیایی و استفاده از روش (ذوب منطقه‌ای) می‌باشند.

در دست داشتن مواد اولیه با خلوص بالا اساسی ترین شرط برای تهیه بیوسرامیکها می‌باشد. زیرا فیزیولوژی موجود زنده بهیچوجه ناخالصی را تحمل نخواهد کرد.

ب: شکل دادن ایمپلانت‌ها نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار

PRESENT USES OF BIOCERAMICS

ORTHOPEDIC LOAD-BEARING APPLICATIONS

Al_2O_3

LTI - Carbon

ARTIFICIAL HEART VALVES

LTI - Carbon

ULTI - Carbon

HA	COATINGS FOR TISSUE INGROWTH (Cardiovascular, Orthopedic, Dental & Maxillofacial Prosthetics)
HA - Autogenous Bone Composite	
HA - PLA Composite	
Surface - Active Glasses	Al_2O_3
HAXILLOFACIAL RECONSTRUCTION	ULTI - Carbon
	HA
Al_2O_3	COATINGS FOR CHEMICAL BONDING (Orthopedic, Dental & Maxillofacial Prosthetics)
HA	
HA - PLA Composite	
Surface - Active Glasses	HA
OTOLARYNGOLOGICAL	Surface - Active Glasses
	Surface - Active Glass Ceramics
Al_2O_3	TEMPORARY BONE SPACE FILLERS
HA	
Surface - Active Glasses	Trisodium Phosphate
Surface - Active Glass Ceramics	Calcium and Phosphate Salts
PERCUTANEOUS ACCESS DEVICES	DENTAL IMPLANTS
ULTI - Carbon	Al_2O_3
LTI - Carbon	LTI - Carbon
	HA
ARTIFICIAL TENDON AND LIGAMENT	Surface - Active Glasses
PLA - Carbon Fiber Composite	PERIODONTAL POCKET OBLITERATION
ORTMOPEDIC FLXATION DEVICES	HA
PLA - Carbon Fibers	HA - PLA Composite
PLA - Calcium/Phosphorus - Base Glass Fibers	Trisodium Phosphate
	Calcium and Phosphate Salts
	Surface Active Glasses
STIMULATIONS ELECTRODES	ALVEOLAR RIDGE AUGMENTATIONS
ULTI - Carbon	
LTI - Carbon	Al_2O_3

مراجع

1. P.Vincenzini, " Ceramics In Clinical Applications"
2. S.F. Hulbert, R.S. Young, J.J. Klawitter, C.D. Talbert and F.H. Stelling, J.Biomed. Mater. Res. 4, (1970) 433-456.
3. P. Griss, B. Krempien, H.V. Andrian - Werburg, G. Heimke, R. Fleiner and R. & Th. Diehm, J.Biomed. Mater. Res. Symp. 5.(1974) 36-48.
4. P.M. Boutin, Orthopaedic Ceramic Implants 1, (1981) 11-18.
5. H. Kawahara, Orthopaedic Ceramic Implants 1, (1981) 1-10.
6. P. Griss, R. Silber, B. Merkle, K. Haehner, G. Heimke, B. Krempien, J.Biomed. Mater. Res. Symposium, No.7, (1976) 519-528.
7. C.M. Busing, W. Schulte, B. D'Hoedt, G. Heimke, Dental Implants, Carl Hanser Verlag, (1980) 21-26.
8. J.C. Bokros, Chemistry and Physics of Carbon, Vol.5, Marcel Dekker, New York (1969) 1-18.
9. J.C. Bokros, Ceramics in Surgery, Elsevier, New York, (1983).
10. A. Haubald, H.S. Shim and J.C. Bokros Biocompatibility of Clinical Implant Materials, Vol.II, CRC Press (1981) 3-42.
11. R.F. Debski, et al, Surgical Forum, 32. (1981) 242-244.
12. G. Piotrowski, L.L. Hench, W.C. Allen and G.J. Miller, J.Biomed Mater. Res., 9(6), (1975) 47-61.
13. A.E. Clark, L.L. Hench and H.A. Paschall, J.Biomed. Mater. Res., 10, (1976) 161-174.
14. L.L. Hench, R.J. Splinter, T.K. Greenlee and W.C. Allen, J. Biomedical Mater. Res. No. 2, Part 1, (Nov.1971) 117-141.
15. L.M. Sheppard, Advanced Materials & Processes 2(5), (1986) 26-31.
16. Mclean J.W., " The Science and Art of Dental Ceramics", Volume I, Quintessence publ. Co. Chicago, 1979.
17. Mclean J.W, "The Science and Art of Dental Ceramics". Volume II, Quintessence Publ. Co. Chicago 1980.

زمینه ساخت قطعه‌های کربنی به عمل آمده است که این اقدامات هنوز در مراحل اولیه هستند. آنچه که هم اکنون ضروری بنظر می‌رسد، تشكیل گروهی منجم از متخصصین مواد، پزشکی و مهندسی پزشکی است تا با هماهنگی آنها پژوهش‌های جهت دار و مشخصی در رابطه با ساخت بیوسرامیکها انجام پذیرد.

- EVOLUTION OF ALUMINA CERAMIC IMPLANTS

- 1932 First suggestion of application of Al_2O_3 - Ceramics in medicine (Rock, 1933)
- 1963 First orthopaedic Done substitute application (Smith, 7 1963)
- 1964 First dental implant of alumina - Ceramios (Sandhaus, 1967)
- 1968 Tissue ingrowth studies using porous alumina ceramics (Hulbert, et al, 1970)
- 1970 French hip prosthesis: Alumina ceramic ball and (cemented) cup (Boutin, 1971)
- 1970 Biological and biomechanical studies for cement-free alumina - ceramic hip joint replacement. (Boutin 1972, Heimke, Griss, et al, 1973)
- 1974 German alumina hip prostheses with cement-free screw type cup and ball (Mittelmeier 1974, Griss, Heimke, et al, 1975)
- 1981 Alumina ceramic total knee prostheses (Oonishi, et al, 1981)
- 1982 FDA approval in U.S. for non-cemented alumina ceramic cup and ball and CoCrMo-stem of Mittelmeier type.

جدول شماره (۲)

پانوشت

- (ماده‌ای است که آن را به طور طبیعی، مصنوعی در بافت جاسازی کند) جا دادن، نشاندن، غرس کردن
- 1) Implant
 - 2) Nearly Inert biomaterials
 - 3) surface active biomaterials
 - 4) resorbable biomaterials
 - 5) Zone melting
 - 6) sintering

لیزرها و مکانیک کوانتومی

کلمه لیزر (laser) حروف اول

Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation

تقویت نور به وسیله نشر تهییجی تابش است. تولید یک چنین تابش الکترومغناطیس همدوس (Coherent) مستلزم وارونه شدن جمعیت و نشر تهییجی است. برای توضیح این واژه‌ها لازم است بحث ساده‌ای از مکانیک کوانتومی داشته باشیم.

طبق اصل بنیادی مکانیک کوانتومی به هرچیزی یک موج وابسته است. مثلاً، الکترونها در اتمها حول هسته امواج با اوریتالهای معینی با انرژیهای مشخص دارند. موج وابسته به یک الکترون می‌تواند تغییر شکل دهد و به صورت اوریتال متفاوتی با یک انرژی متفاوت درآید (به طوری که مرسوم است به جای اوریتال از واژه "تراز انرژی" استفاده می‌شود).

چنانچه اوریتال جدید انرژی پایین تری داشته باشد، اتلاف انرژی ممکن است به صورت نور ظاهر شود (شکل الف) این فرایند متدالو را نشر خود به خودی می‌نامند. این نوع نشر بسته به ماده و انواع اوریتالها همچنین فلوئورسانس، فسفرسانس و لومینسانس نامیده می‌شود. مثالهایی از این نوع نشر چراگاهی‌های نئون و لامپهای بخار سدیم یا جیوه است که از آنها در خیابانهای استفاده می‌شود و در آنها بر اثر انرژی الکتریکی الکترون به تراز انرژی بالاتر ارتقا می‌یابد و سپس با سقوط الکترون به تراز انرژی پایین نور منتشر می‌شود.

جذب و نشر نور

نور که خود یک میدان الکتریکی نوسان‌کننده است می‌تواند تغییرهایی را در اوریتالهای الکترون القا کند. در تصویر ایستای شکل ۲، دو بار الکتریکی نشان داده شده بر روی الکترونی که از آنها فاصله دارد نیروی خالصی به سمت بالا وارد می‌کنند. چنانچه این دو بار الکتریکی به سرعت نوسان‌کنند نیروی وارد شده بر الکترون نیز نوسان می‌کند. در این تصویر، زوج نوسان‌کننده بارها همان منبع نور است و نیرویی که از درون فضای خالی منتقل می‌شود موج نور است. چنانچه انرژی مربوط به موج نور دقیقاً برابر اختلاف انرژی بین دو اوریتال الکترون باشد، این نور می‌تواند سبب شود که الکترون از یک اوریتال به اوریتال دیگر تغییر شکل دهد. در صورتی که انرژی اوریتال دوم بیشتر از اوریتال اول باشد چنین فرایندی "جذب" نامیده می‌شود (شکل ب) و چنانچه انرژی اوریتال دوم کمتر باشد و اختلاف انرژی به صورت نور

لیزرهای دیود

دکتر منصور عابدینی
استاد دانشگاه تهران

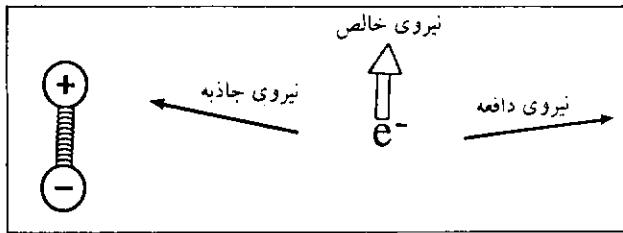
ترجمه از
Chemical Education
Feb 1992

لیزر که در سال ۱۹۶۰ کشف شد در علوم و تکنولوژی از جمله در زمینه‌های جراحی، رشد مواد، اندازه گیری شیمیابی و خواندن و ثبت بهای کالاهای مصرفی تحول شگرفی ایجاد کرده است. با به بازار آمدن لیزرهای دیود که جمع و جور و ارزان‌اند و با باتری کار می‌کنند، گستره کاربردهای ممکن لیزر بیشتر خواهد شد.

لیزرهای متدالو به خاطر بزرگ بودن اندازه و گران بودن قیمت آنها، در زمینه‌های تحقیقاتی و کاربردهای تجاری به طور محدودی در اختیار بودند اما با توسعه لیزرهای دیود کوچک که در چند سال اخیر انجام گرفته است، این منبع نور مانند لامپ روشنایی متدالو خواهد شد. هم‌اکنون پیدایش سریع صفحه‌های کوچک که فرکانسها و دامنه‌های ثبت شده روی آنها با لیزر به صدا تبدیل می‌شود، چاپ لیزری، و رشته‌های نوری برای ارتباط تلفنی، گوشاهای از کاربردهای را که ممکن است شامل لیزرهای حالت جامد باشد، نشان می‌دهد. در این مقاله اصول کار این لیزرها را به اختصار مطرح می‌کنیم.

نشر شود چنین فرایندی "نشر تهییجی" خوانده می‌شود (شکل ج). جهت و فرکانس نور منتشر شده همانند نوری است که محرك آن بوده است.

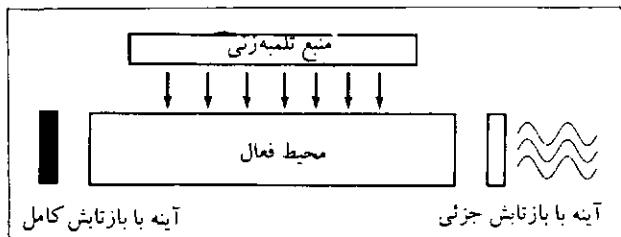
با توجه به اینکه نور همچنین ماهیت ذره‌ای دارد گفته می‌شود که به ازای فوتونی که وارد ماده شده دو فوتون با فرکانس، قطبش، جهت و فاز یکسان خارج می‌شوند. و از آنجا که همه این فوتونها یکسان‌اند آنها را همدوس می‌نامند و این خاصیت است که نور لیزر را از نور ناهمدوس معمولی متمایز می‌سازد.

شکل ۲ دو ذره با بار مخالف بر روی الکترونی که از آنها فاصله دارد نیروی خالصی به سمت بالا وارد می‌کند. چنانچه این دو بار الکتریکی نوسان داشته باشند نیروی وارد شده بر الکترون نیز نوسان خواهد داشت.

ساخت لیزر

شرایط ساخت لیزر که در شکل ۳ طراحی شده است از یک سیستم به سیستم دیگر تفاوت چندانی ندارد. در ساخت لیزر به یک محیط فعال برای تولید لیزر و سیستمی برای "تلبیزی" این محیط فعال برای وارونه شدن جمعیت نیاز است. به طور کلی برای برآنگیختن الکترونها این محیط به ترازهای انرژی بالاتر از زنشهای الکتریکی یا نوری استفاده می‌شود.

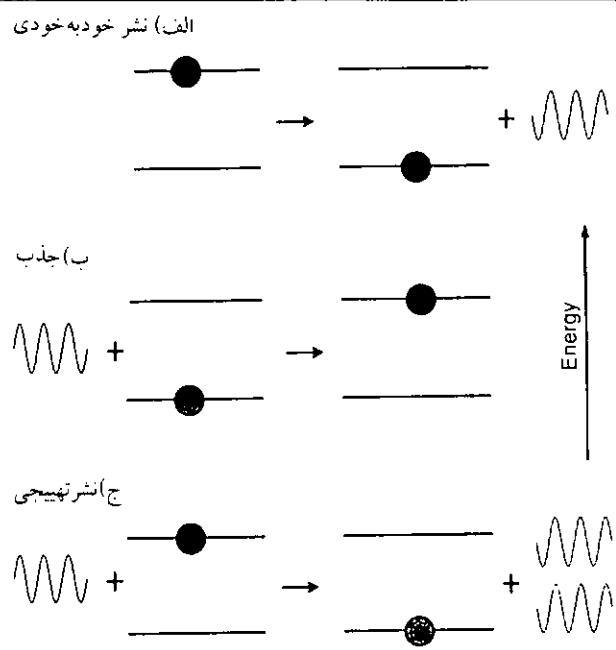

شکل ۳ طرحی از یک سیستم لیزر. منع تلبه زنی وارونه شدن جمعیت را تأمین می‌کند. نور پیش از عبور از آینه با بازتابش جزئی، چندین بار بین دوسر این محفظه رفت و برگشت می‌کند.

سرانجام برای تقویت نور یک محفظه لیزر لازم است که در دو انتهای، آن برای رفت و برگشت نور دو آینه تعییه شده است یکی از آینه‌ها دارای بازتابش جزئی است و امکان می‌دهد که نور لیزر از محفظه خارج شود. «شیوه‌های» مجاز برای این نور به وسیله محفظه تعیین می‌شود.

موجی که در یک محفظه آینه‌بندی شده به دام افتاده است وضعی مشابه سیمی دارد که بین دوستون کشیده شده باشد. برای چنین رشته سیمی هر طول موجی مجاز نیست زیرا دامنه موج در محل اتصال رشته سیم به این دوستون باید صفر باشد. در شکل ۴ چندین وضعیت ممکن برای شکلهای امواج تولید شده با این رشته سیم نشان داده شده است.

به همین ترتیب برای نور هم به علت شرایط مرزی که همان

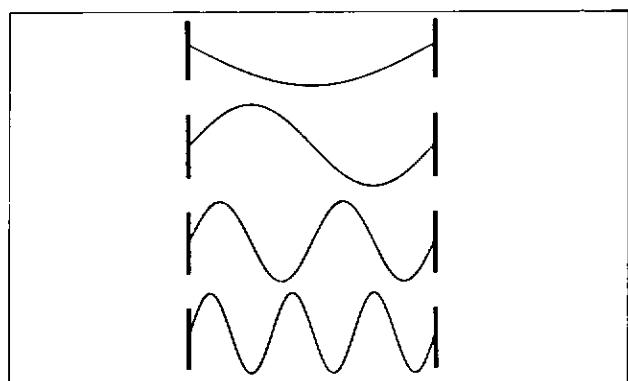
شکل ۱ برهم کش بین نور و الکترون در یک ترکیب. دایره‌های پر نمایشگر الکترونهاست و نور هم به صورت امواج نشان داده شده است. (الف) نشر خودبه‌خودی. وقتی الکترون از یک حالت انرژی برآنگیخته به حالت انرژی پاییتر سقوط کند نور منتشر می‌شود. (ب) جذب. الکترون با جذب فوتون به تراز انرژی بالاتری می‌رود. (ج) نشر تهییجی. وقتی نور با انرژی مناسب به نوره بربخورد می‌کند موجب می‌شود که الکترون موجود در یک حالت برآنگیخته به یک حالت پاییتر سقوط کند و در این فرایند نور نشر شود.

وقتی که تعداد الکترونها در حالت پایه و حالت برآنگیخته مساوی باشد احتمال وقوع جذب و احتمال نشر تهییجی یکسان است و از آنجاکه به طور معمول تعداد الکترونها در حالت پایه بیشتر است در اکثر مواد برتری با عمل جذب است. پس برای دستیابی به تقویت نور که در لیزرهای دیده می‌شود تعداد الکترونها در ترازهای انرژی بالاتر باید بیشتر از تعداد آنها در ترازهای انرژی پاییتر باشد و چنین وضعی را وارونه شدن جمعیت می‌نامند.

وجود آینه‌ها در دو انتهای محفظه باشد و الزاماً دامنه موج نور در آنجا صفر است، هر شیوه ارتعاشی مجاز نیست و فقط آن شیوه‌هایی که در آنها تعداد طول موجها بین دو انتها یک دوم یک عدد صحیح باشد مجاز است.

خواص نور لیزر

نور منتشر شده از یک لیزر به طور قابل ملاحظه‌ای با نور منتشر شده از یک لامپ معمولی از نظر رنگ، جهت‌دار بودن و یکنواختی باریکه نور تفاوت دارد. چنانکه در بالا اشاره شد نور تولید شده در نشترهیجی تمامی یک فرکانس دارند و در نتیجه تکفام‌اند. نور لیزر بر عکس نور خورشید یا نور لامپ روشنایی با عبور از درون منشور به رنگهای مختلف تفکیک نمی‌شود.

شکل ۴ "شیوه‌های" ممکن ارتعاش برای رشته سیمی که بین دیوارهای متقابل در یک جمعه صلب کشیده شده باشد.

منظور از «جهت‌دار» بودن نور لیزر اشاره به این موضوع است که باریکه نور در مسیر خود چه اندازه پخش می‌شود. نور نش شده به وسیله لامپ معمولی در کلیه جهات پخش می‌شود. برای یک لیزر، شیوه‌های ارتعاشی آن به وسیله محفظه لیزر معین می‌شود و جهت‌دار بودن این شیوه‌ها نیز به وسیله رفت و برگشت‌های مکرر در درون محفظه تعریف می‌شود. وجود آینه‌های موازی در دو انتهای این محفظه ایجاد می‌کند که فقط امواجی که جبهه‌های موج موازی دارند تقویت شوند و بنابراین لیزر خروجی نوری با جبهه‌های موج موازی است. این نوع نور طی مسافت‌های زیاد به طور قابل توجهی پخش نمی‌شود.

الگوی خال خال

الگوی خال خالی را که به هنگام برخورد یک باریکه لیزر با یک سطح ناصاف مشاهده می‌کنیم وجه بارز دیگری است که

خاص نور لیزر است. همچنانکه که امواج نور لیزر به سطح نزدیک می‌شوند با یکدیگر هم‌فازند: تمامی قله‌های موج و فرورفتگیهای موج باهم‌اند به طوری که یکدیگر را تقویت می‌کنند.

اما با برخورد این امواج به یک سطح ناصاف قبل از اینکه بازتاب پیدا کنند مسافت‌های متفاوتی را پیموده‌اند و از این‌رو با فازهای متفاوتی به چشم شما برخورد می‌کنند فرورفتگیهای بعضی از امواج با قله‌های امواج دیگر منطبق شده و به این ترتیب ممکن است یکدیگر را حذف کنند. امواج دیگر باز هم نسبت به هم هم‌فازند و یکدیگر را تقویت می‌کنند وقتی که امواج نور روی شبکه چشم هم‌فاز باشند، روشن به نظر می‌رسند اما، همچنانکه امواج نور به طور فرازینه‌ای ناهم‌فاز شوند، تاریکتر به نظر می‌رسند و نتیجه نهایی الگوی خال خالی است که مشاهده می‌کنیم.

حال باید بینیم که چگونه وارونه شدن جمعیت که برای ایجاد نور لیزر لازم است در یک نیم‌رسانا به دست می‌آید و محفظه یک لیزر حالت جامد چگونه ساخته می‌شود.

ساختار بلور نیم‌رسانا

رسانندگی الکتریکی بر اساس حرکت الکترونها از درون یک ماده استوار است. در یک فلز تعداد زیادی الکترون‌های متحرک وجود دارند که به رسانندگی زیاد مستعد می‌شود. بر عکس، نارساناها یا عایقها تعداد کمی الکtron متحرک دارند. نیم‌رساناها همان‌طور که از نام آنها بر می‌آید، مکانی حدواتسطین دو وضعیت بالا را دارند.

سیلیسیم

سیلیسیم که یک نیم‌رساناست ساختاری همانند الماس دارد که در شکل ۵ نشان داده شده است. اتمهای Si در گوش‌های مکعب، در مرکز هر وجه مکعب و همچنین در چهار حفره از هشت حفره چهار وجهی در درون مکعب قرار دارند. هر اتم Si در یک آرایش هندسی چهار وجهی به چهار اتم Si دیگر متصل است.

این تصویر یک سلوی واحد را نشان می‌دهد که واحد تکرار شونده در جسم جامد است با بسط این سلوی واحد در سه جهت متقابلاً عمود بر یکدیگر می‌توان تمامی ساختار سه بعدی بلور را به وجود آورد. اگرچه Si خواص مطلوب زیادی دارد ولی خواص نوری آن برای اینکه از سیلیسیم به عنوان یک ماده لیزری استفاده شود نامطلوب است.

هم ترکیب می‌شوند باید مانند GaAs و GaP ساختار یکسان داشته باشند؛ و اتمهای مبادله شونده باید شیمی مشابهی داشته باشند مثلاً با As و P در این دو بلور وضع چنین است.

از نظر ساختاری چنین جامد هایی مانند تصویر بلاندر روی که در شکل ۵ نشان داده شده است به نظر می‌رسند، اما در حالی که هر اتم نوع A است، هر اتم نوع Z یکی از دو عنصر As یا P است و احتمال هر یک از آن دو تابع ترکیب محلول جامد است. برای مثال، با $\text{GaAs}_{0.79}\text{P}_{0.21}$ ، عنصرهای گروه ۱۵ به طور کاتورهای توزیع شده‌اند. در هر محل Z شانس پیدا کردن هر یک از دو اتم As و P به ترتیب ۶۹٪ و ۳۱٪ است.

این محلولهای جامد سه عنصری یا سه تابی رامی‌توان به محلولهای جامد چهار عنصری یا چهارتایی مثل $\text{In}_x\text{Ga}_{(1-x)}\text{P}_y\text{As}_{(1-y)}$ که در آنها $x < 0 < y < 1$ است گسترش داد. تغییرات مستقل دو مقدار x و y حتی انعطاف‌پذیری بیشتری را در خواص مواد امکان‌پذیر می‌سارد.

ساختار الکترونی نیم‌رسانا

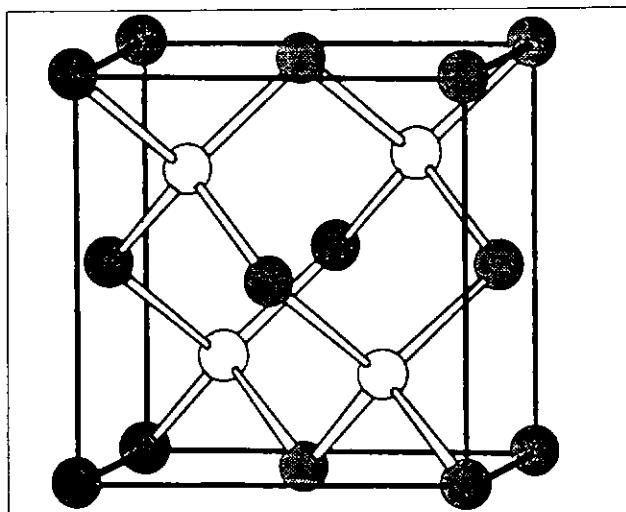
اوربیتالهای الکترون اتمها در ساختارهای جامد به طور گسترده‌ای همپوشانی می‌کنند و نتیجه آن به وجود آمدن نوارهایی است مشکل از ترازهای انرژی الکترونی که فاصله آنها به یکدیگر بسیار نزدیک است. این نوار در شکل ۶ نشان داده شده است. نوارها برای رسانندگی الکتریکی لازم است و همپوشانی اوربیتالهای اتمی در سرتاسر جامد مسیری برای حرکت الکترون که لازمه رسانندگی الکتریکی است فراهم می‌کند.

نظریه نوار

رسانندگی همچنین به وسیله تعداد الکترونهای موجود در نوارها تعیین می‌شود. چنانچه نواری خالی باشد الکترونی برای حمل جریان برق وجود ندارد. و چنانچه الکترونهای تمام ترازهای انرژی موجود در یک نوار را پر کنند در آن صورت اوربیتال خالی برای جایه‌جا شدن الکترون در آن وجود ندارد. پس برای رسانندگی لازم است که نوارهای به طور جزئی اشغال شده داشته باشیم. در آن صورت الکترونهای می‌توانند به آسانی با جذب انرژی از میدان الکتریکی به کار رفته به اوربیتالهای خالی نوار که از نظر انرژی در دسترس اند گسترش داد. در فلزها نوارهایی که بین ۱۰ تا ۹۰٪ به وسیله الکترونهای اشغال شده‌اند وجود دارند و از این رو رسانندگی الکتریکی بالای فلزها قابل توجیه است.

جامدهای بلاندر روی

بسیاری از خواص الکتریکی Si نیم‌رسانا در چند ساختار دوتایی ساده با فرمول عمومی A_xB_{1-x} که در آنها A عضوی از گروه ۱۳ (گروه ۲۸) و اتم B عضوی از گروه ۱۵ (گروه ۵) است محفوظ می‌ماند. مثلاً تعداد کلی الکترونهای والنس سیلیسیم و Si یکسان است.

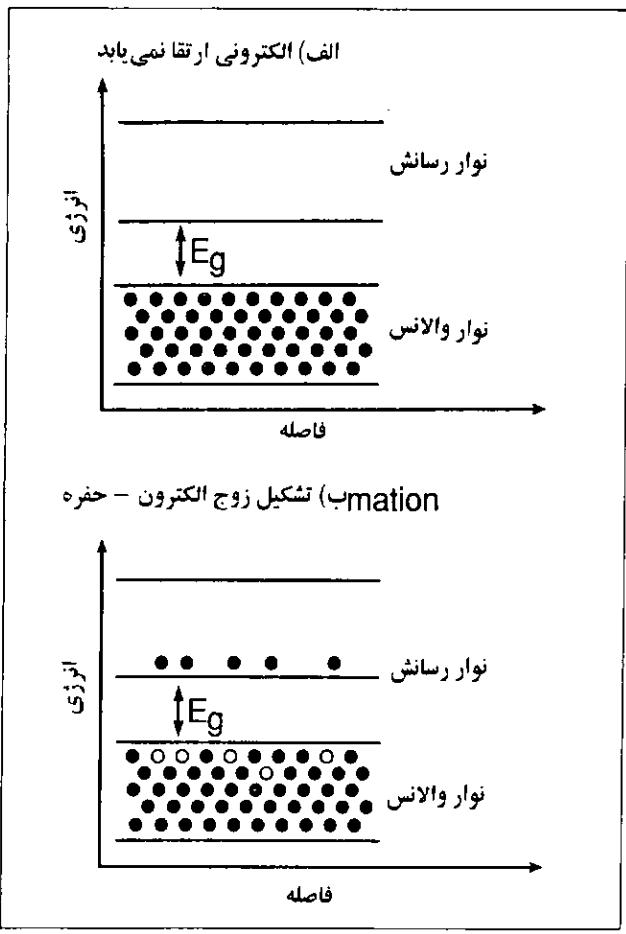

شکل ۵ سلول واحد ساختار بلور الماس که Si هم می‌باشد. برای پاره‌ای ترکیب‌های دوتایی A_xB_{1-x} آن را ساختار بلاندر روی می‌نامند اتمهای با رنگ روشن در داخل مکعب اند و اتمهای تیره‌تر در گوش‌های اندرازک و جوهر مکعب اند. برای سیلیسیم؛ تمام اتمها Si هستند و برای ساختارهای دوتایی گوینه‌ای تیره نماینده اتمهای A و گوینه‌ای روشن‌تر نماینده اتمهای B یا برعکس است.

ساختار بلور این جامدها ساختار بلاندر روی است که در شکل ۵ نشان داده شده است. این ساختار شبیه الماس است بجز اینکه دو عنصر متفاوت دارد. همه اتمهای A به وسیله چهار اتم B و همه اتمهای B نیز به وسیله چهار اتم A کوئوردینانس شده‌اند. نیم رساناهای نوع ۸٪ غالباً به عنوان مواد لیزری مورد استفاده قرار می‌گیرند. نمونه‌های نیم رساناهایی که این نوع ساختار را دارند InP ، AlAs ، GaAs ، AlP ، GaP است.

محلولهای جامد

تنوع شیمیایی جامدهای بلاندر روی را می‌توان به وسیله توائی آنها برای تشکیل «محلولهای جامد» که در آنها دو جامد در یکدیگر حل شده‌اند گسترش داد. برای مثال، GaAs و GaP می‌توانند موادی با ترکیب عمومی $\text{GaAs}_{x}\text{P}_{(1-x)}$ که در آنها x هر مقداری بین ۰ و ۱ دارد تشکیل دهند. برای وجود چنین محلولهایی با ترکیب متغیر دو شرط لازم است: دو جامدی که با

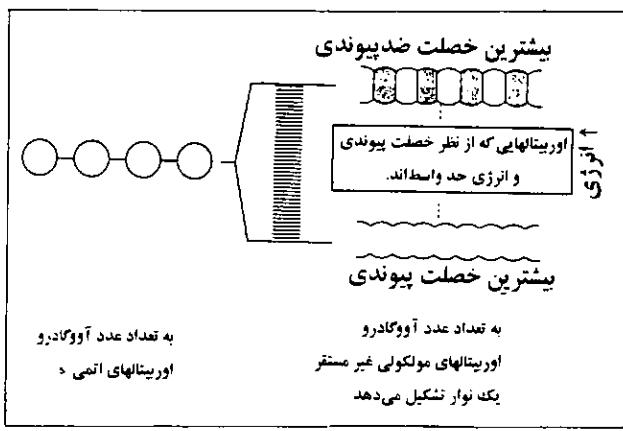

شکل ۷ (الف) نمایش نوار رسانش و نوار والانس در یک نیم رسانا، برای یک نیم رسانا فاصله دو نوار $\frac{1}{2}$ ادرحدود 357 یا کمتر است. چنانکه در قسمت ب نشان داده شده است الکترونها (دایره های پر) می توانند به آسانی به نوار رسانش ارتقا بینند. هر الکترونی که ارتقا باید در جای خود در نوار والانس یک حفره (دایره تو خالی) بر جای می گذارد.

نوارهای رسانش و والانس در دو جهت مخالف حرکت می کنند، اما این دو کمک یکدیگر را به رسانندگی الکتریکی کلی تقویت می کنند. غلظت الکترونها متحرک را در نوار والانس نوار رسانش با «و غلظت حفره های متحرک را در نوار والانس با p نشان می دهند.

فاصله نوار

اختلاف انرژی بین بالای نوار والانس و پایین نوار رسانش فاصله نوار نامیده می شود و آن را با E مشخص می کنند. این فاصله حداقل مقدار انرژی لازم برای ارتقای الکترونهاست و می تواند در بین مواد تغییرات قابل ملاحظه ای داشته باشد. در مواد عایق فاصله نوار خیلی بزرگ است و انرژی آن بیش از 300 kJ/mol (حدود 357) است. به این ترتیب مقدار انرژی

شکل ۸ اوربیتالهای اتمی در یک نمونه جامد ممکن است با هم ترکیب شوند و تعداد زیادی اوربیتالهای غیر مستقر بدeneند که انرژی آنها به یکدیگر نزدیک است. مجموعه این اوربیتالها یک مجموعه پیوسته از حالتها ای انرژی به وجود می آورد که یک نوار نامیده می شود. بالای این نوار ترکیب کاملاً ضد پیوندی است که با قسمتهای سایه روشن نشان داده شده است و از اوربیتالهای اتمی با علامتها متفاوت به وجود می آید. پایین نوار ترکیب کاملاً پیوندی است و از اوربیتالهای اتمی با علامتها میکسان به وجود می آید. برای مثال، در عنصر سدیم، همپوشانی اوربیتالهای اتمی $3s$ یک نوار نیم پر با خواص فلزی می دهد.

در سیلیسیم و در GaAs اوربیتالهای اتمی s و m مربوط به اتمهای سازنده جسم جامد چنانکه در طرح شکل ۷ الف نشان داده شده است دو نوار مهم می دهند. این نیم رساناهای نواری دارند که تقریباً با الکترونهای والانس اشغال شده است و نوار والانس نامیده می شود. نوار دیگری نیز در سطح انرژی بالاتر به نام نوار رسانش وجود دارد که تعداد کمی الکtron دارد. هیچ یک از این دو نوار برای انجام رسانندگی ایده‌آل نیست چونکه نوار والانس تقریباً پراست و نوار رسانش هم تقریباً خالی است.

الکترونها و حفره ها

الکترونها می توانند با جذب انرژی از نوار والانس به نوار رسانش ارتقا بینند. با این عمل تعداد حاملها در هر دو نوار و از این رو رسانندگی افزایش می یابد، چونکه با ارتقای الکترونها چنانکه در شکل ۷ ب نشان داده شده است میزان اشغال نوار والانس کمتر و نوار رسانش بیشتر می شود. جای خالی الکترونها بیاید را که از نوار والانس به نوار رسانش رفته‌اند، "حفره" می نامیم. این حفره ها را می توان به طور قراردادی در مقابل الکترونها که بار منفی دارند، حاملهای مثبت الکتریسته در نظر گرفت.

تحت ولتاژ اعمال شده الکترونها و حفره ها به ترتیب در

نیم رساناها را می‌توان برای دستیابی به اضافی حفره‌ها یا الکترونها با عنصر دیگری "دوبه" کرد. در فرایند دوبه کردن می‌توان اتمهای شبکه میزبان را با اتمهای دیگری که الکترونها را و لانس کمتری دارند (الکترون ده) یا تعداد الکترونها را و لانس کمتری دارند (پذیرنده) جاشین کرد. n و p را در نیم رساناها می‌توان با $[H^+]$ و $[OH^-]$ در محلول آبی تشبیه کرد.

دوپه کردن با یک الکترون ده

دوپه کردن می‌تواند مقدار n یا p را افزایش دهد. برای مثال، اتمهای گروه ۱۵ مثل P می‌توانند جانشین تعدادی از اتمهای Si شوند. اتم فسفر پنج الکترون و لانس دارد، اما برای تشکیل چهار پیوند چهاروجهی با چهار اتم Si مجاور فقط به چهار الکترون نیاز دارد. الکترون پنجم فسفر در یک فرایند یونش به آسانی اتم P را ترک می‌کند و این الکترون آزاد شده به غلظت الکترونها در نوار رسانش اضافه می‌شود (شکل ۸الف). این عمل موجب افزایش n می‌شود به طوری که $n > n_0$ است و این ماده را نیم رسانای نوع $-n$ می‌نامند.

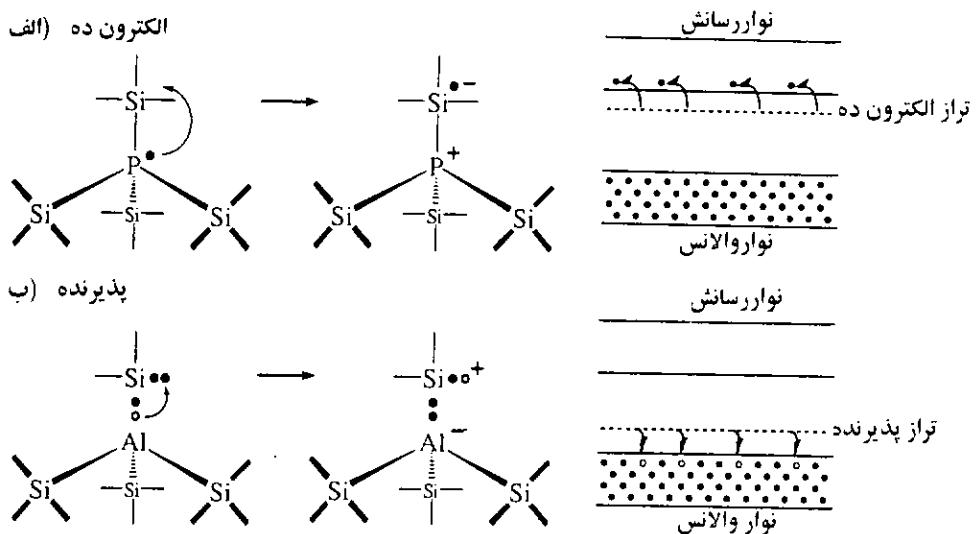
الکترونها در نوار رسانش حاملهای اکتریت، و حفره‌ها در نوار و لانس حاملهای اقلیت می‌شوند یک نیم رسانای ترکیبی مانند $GaAs$ را می‌توان با جانشین کردن یک عنصر گروه ۱۴ مثل

گرمایی که برای ارتقای الکترونها لازم است خیلی زیاد است و در مواد عایق تعداد الکترونها بیکم می‌کند. برای مثال در الماس به عنوان یک نمونه ماده عایق فاصله نوار بزرگتر از 5 eV است.

در نیم رساناها که فاصله نوار کوچکتری دارند مثلاً $1/1\text{ eV}$ در Si یا $1/4\text{ eV}$ در $GaAs$ تعداد الکترونها بیشتری می‌توانند از فاصله نوار عبور کنند. به این ترتیب، رسانندگی الکتریکی در نیم رساناها در مقایسه با مواد عایق بیشتر است. محلولهای جامد است. برای مثال، فاصله نوار آلیاژهای $Al_{(1-x)}Ga_xAs$ با افزایش مقدار Al از مقدار حداقل $1/4\text{ eV}$ در $GaAs$ تا مقدار ماکسیمم $2/2\text{ eV}$ در $AlAs$ ترقی می‌کند. فاصله نوار در آلیاژهای $Al_{(1-x)}GaAs_xP$ با افزایش مقدار P از $1/4\text{ eV}$ تا $2/3\text{ eV}$ افزایش می‌یابد.

دوپه کردن برای تغییر ساختار الکترونی

از آنچاکه به ازای هر الکترون که از نوار و لانس به نوار رسانش ارتقا می‌یابد یک حفره در نوار و لانس بر جای می‌ماند. مقادیر n و p در یک نمونه از Si یا $GaAs$ خالص یکسان و کوچک‌اند. برای مثال، مقادیر n و p برای Si در دمای اتاق حدود 10^{10} حاملهای بار در سانتیمتر مکعب است.

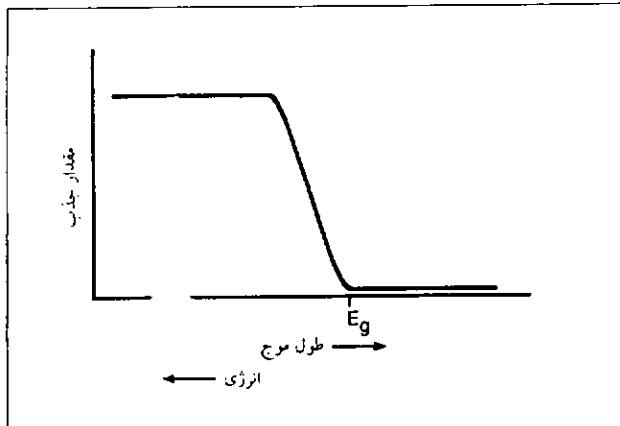

حفره متحرک در شبکه به وجود می‌آید. افزایش آلمینیم به شبکه سیلیسیم یک تراز انرژی در نزدیکی بالای نوار و لانس وارد می‌کند و از نوار و لانس الکترون می‌پذیرد. این پذیرش الکترون با به وجود آمدن حفره در نوار و لانس هم ارز است.

شکل ۸ (الف) افزایش یک اتم الکترون ده مانند فسفر به یک بلور سیلیسیم الکترونی می‌دهد که به راحتی در شبکه بلور حرکت می‌کند. در نمودار نوار، اتم الکترون ده با وارد کردن یک تراز انرژی جدید در نزدیکی قسمت باشی نوار رسانش به این نوار الکترون می‌دهد. (ب) یک اتم پذیرنده مثل آلمینیم یک الکترون از اتم سیلیسیم کسر دارد و به این ترتیب یک الکترون می‌پذیرد و یک

انرژی فاصله نوار با یک افزایش تیز در جذب مشخص می‌شود. این نوع رفتار جذب مربوط به جهش‌های الکترونی از یکی از حالت‌های انرژی بیشمار در نوار والانس به یکی از حالت‌های انرژی بیشمار در نوار رسانش است.

نور با انرژی E_0 و قوی که در نیم رساناهای زوج‌های حفره - الکترون مجدداً از طریق فاصله نوار ترکیب شوند متشر می‌شود. با استفاده از محلولهای جامد یا نیم رساناهای آلیاژی که انرژی فاصله نوار در آنها متغیر است می‌توان رنگ نور متشر شده را تنظیم کرد. با فرایند ترکیب مجدد می‌توان نشر ساده از یک نیم رسانا را توضیح داد، اما در این فرایند راهی برای دستیابی به وارونه شدن جمعیت که لازمه مشاهده نشر تهییجی است تأمین نمی‌شود. برای دستیابی به وارونه شدن جمعیت اتصالهای نیم رسانا مورد نیاز است.

شکل ۹ یک طرح کلی از طیف جذبی یک نیم رسانا. توجه کنید که مقدار جذب و قوی که انرژی نور به انرژی فاصله نوار در نیم رسانا نزدیک می‌شود به سرعت افزایش می‌باشد. نور با انرژی بیشتر از فاصله نوار جذب می‌شود زیرا این جذب با جهشی از یک اوریتال جداگانه در نوار والانس به اوریتال دیگری در نوار رسانش مطابقت می‌کند.

اتصالهای نیم رسانا

پتانسیل شیمیایی یا تراز فرمی

پتانسیل شیمیایی الکترونها در نیم رسانا که تراز فرمی (E_F) نامیده می‌شود، میزانی از متوسط انرژی الکترون در آن جامد است. پس، این پتانسیل شیمیایی به غلظت الکترون در آن جامد بستگی دارد. پتانسیل شیمیایی در یک ماده نوع n از نظر انرژی نزدیک به لبه نوار رسانش قرار دارد زیرا غلظت الکترون در این نوار زیاد است. یک نیم رسانای نوع p که غلظت الکترونها در آن کمتر است پتانسیل شیمیایی کمتری دارد و تراز فرمی از نظر انرژی نزدیک به نوار والانس قرار دارد. در شکل ۱۰ این روابط نشان داده شده است.

به جای Si یا با جاشین کردن یک عنصر گروه ۱۶ مثل Se به جای As به صورت نیم رسانای نوع n درآورد. در هر دو مورد الکترونها اضافی والانس به نوار رسانش وارد می‌شوند.

دوپه کردن با یک پذیرنده وارد کردن یک پذیرنده نمایشگر طریقه‌ای برای افزایش غلظت حفره است. آلومینیم یا هر عنصر دیگر گروه ۱۳ که جاشین یک اتم Si شود فقط سه الکترون برای اتصال با چهار اتم Si مجاور در شبکه تأمین می‌کند (شکل ۸ ب). یک الکترون از یک پیوند مجاور $-Si-Si-$ که دو الکترونی است می‌تواند پیوند Al-Si را تکمیل کند اما با این عمل یک حفره متحرک به وجود می‌آید که در شبکه رها می‌شود. در این فرایند غلظت حفره p در نوار والانس افزایش می‌یابد.

موادی که در آنها n باشد نیم رسانای نوع p -نامیده می‌شوند. نمودار نوار در شکل ۸ ب نشان می‌دهد که در یک نیم رسانای نوع p حفره‌ها در نوار والانس حاملهای اکثربیت و الکترونها در نوار رسانش حاملهای اقلیت می‌باشند. در نیم رساناهای ترکیبی مانند GaAs برای تشکیل مواد نوع p باید اتم Ga را با یک عنصر گروه ۱۲ مانند Zn یا اتم As را با یک عنصر گروه ۱۴ مانند C جاشین کرد.

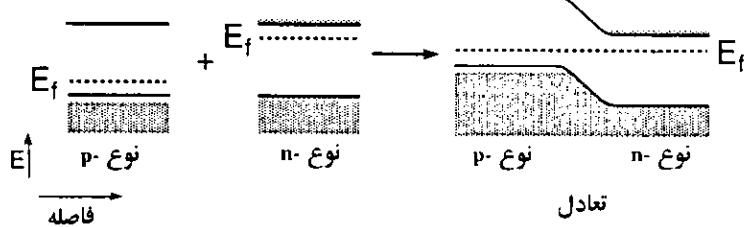
اثر دوپه کردن

توجه کنید که این جاشینهایا فقط باید در سطح ppm (قسمت در میلیون قسمت) صورت گیرد تا اثر فوق العاده‌ای روی رسانندگی الکتریکی داشته باشد - برای مثال، جاشینی تنها یک اتم در یک میلیون اتم در شبکه سیلیسیم با P مقدار n حدود $10^{17}/cm^3$ می‌رساند و به این ترتیب رسانندگی در مقایسه با Si خالص حدود 10^7 برابر می‌شود.

جذب و نشر نور در نیم رساناهای

ساختار نوار الکترونی نیم رساناهای همچنین خواص نوری آن ماده را تعیین می‌کند. براساس نمودار شکل ۷ پیش‌بینی می‌شود که الکترون می‌تواند با جذب فوتونی که انرژی آن حداقل به اندازه انرژی فاصله نوار باشد ($E_g(nv)$) از نوار والانس به نوار رسانش ارتقا یابد و به این ترتیب حفره‌ای در نوار والانس بر جای می‌گذارد. پس به ازای هر فوتون جذب شده یک زوج الکترون - حفره به وجود می‌آید.

طرحی از طیف جذبی نوعی نیم رساناهای که برای دیودهای لیزر مناسب‌اند در شکل ۹ داده شده است. این طیف جذبی در

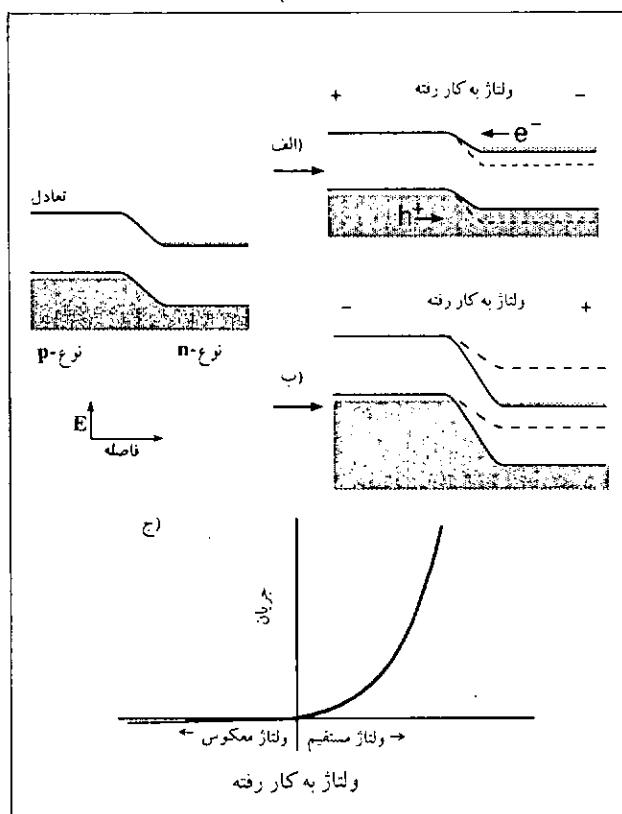

شکل ۱۰ تشکیل اتصال p-n. دو نیم رسانایی که با یکدیگر در تعادل اند ترازهای فرمی آنها باید انرژی یکسان داشته باشد. توجه کنید که انرژی فاصله نوار در سرتاسر جامد تغییر نمی‌کند.

اتصال نسبت به سد انرژی وضعیت تعادل کاهش یافته (شکل ۱۱الف) و جریان قابل ملاحظه‌ای می‌تواند از درون اتصال عبور کند. تحت شرایط ولتاژ معکوس وضعیت بر عکس می‌شود. ولتاژ به کار رفته به ولتاژ درونی اضافه شده (شکل ۱۱ب) و عبور جریان را مشکل می‌کند و این اساس رفتار دیود است: با ولتاژ مستقیم جریان به طور نمایی افزایش می‌یابد و با ولتاژ معکوس چنانکه در شکل ۱۱ج طراحی شده است قابل اغماض است. تحت ولتاژ مستقیم، الکترونهایی که به سمت نوع

وقتی که بین یک نیم رسانای نوع n- و نوع p- اتصال برقرار می‌شود، الکترونها از نیم رسانای نوع n- به نیم رسانای نوع p- جاری می‌شوند تا اینکه پتانسیل شیمیایی در این دو ماده برابر شود. انتقال بار در محل اتصال ناجه کوچکی از بار مثبت در سمت نوع n- و ناجه کوچکی از بار منفی در سمت نوع p- باقی می‌گذارد و به این ترتیب در امتداد محل اتصال ولتاژی به وجود می‌آید.

خم شدن لبه‌های نوار در طرح تعادلی شکل ۱۰ بازتابی از توزیع ولتاژ درونی از طریق اتصال است. پتانسیل شیمیایی الکترونها در ماده دوپه شده با اتم الکترون ده پایین می‌آید در حالی که پتانسیل شیمیایی الکترونها در ماده دوپه شده با پذیرنده بالا می‌رود تا اینکه این دو پتانسیل به وضعیت تعادلی خود برسند. در این وضعیت دیگر انتقال بار بین فصل مشترک این دو نوع ماده صورت نمی‌گیرد.

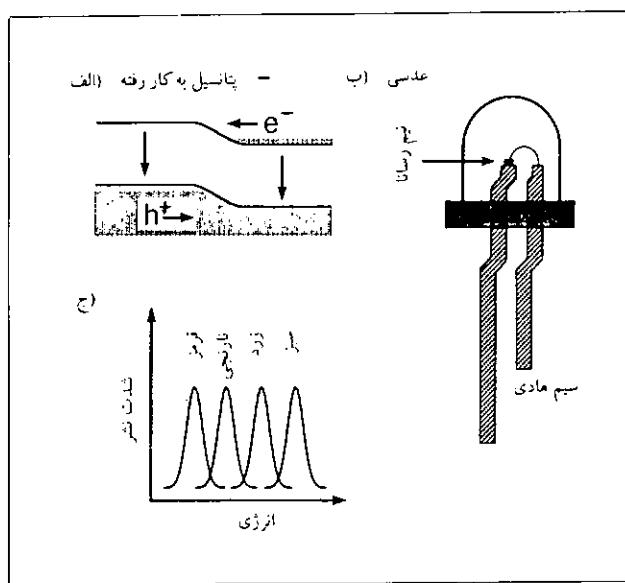

شکل ۱۱ (الف) یک اتصال p-n تحت شرایط ولتاژ مستقیم، (ب) یک اتصال p-n تحت شرایط ولتاژ معکوس. خطوط بریده در الف و ب خمیده شدن نوار تعادل را در غایب ولتاژ نشان می‌دهند. (ج) وضعیت جریان از درون اتصال p-n به صورت تابعی از ولتاژ به کار رفته.

اعمال ولتاژ

کاربرد یک منبع ولتاژ خارجی برای القای یک جریان موجب برهم زدن وضعیت تعادل می‌شود. عبور جریان از درون اتصال ایجاد می‌کند که الکترونها در نوار رسانش از سمتی که تعداد الکترونها بیشتری دارد به سمت با تعداد الکترونها کمتر جایجا شوند. به همین ترتیب، حفره‌ها در نوار والانس باید از سمتی که تعداد حفره‌های بیشتری دارد به سمت با تعداد حفره‌های کمتر حرکت کنند. پس باید به الکترونها برای عبور از سد انرژی پتانسیل از سمت نوع n- به سمت نوع p- انرژی کافی داده شود، در حالی که حفره‌ها را باید مجبور کرد که به هنگام عبور جریان از سمت نوع p- به سمت نوع n- بروند.

چنانچه ولتاژ برقرار شده در سمت نوع n- نسبت به ولتاژ برقرار شده در سمت نوع p- منفی باشد، آن را ولتاژ مستقیم می‌نامند و سد انرژی برای عبور الکترونها و حفره‌ها از درون

شکل ۱۲ (الف) یک اتصال p-n که تحت شرایط ولتاژ مستقیم به صورت یک دیود نشسته است نور (LED) عمل می‌کند. (ب) طرحی از یک LED تجاری. (ج) طیف نشی LED‌های مختلف. با تغییر دادن نیم رسانا می‌توان رنگ نور منتشر شده را تغییر داد.

شیمیایی از فاز بخار است. لایه در حال رشد در فضای یک گاز جاری تشکیل می‌شود. در این فضا مواد شیمیایی واکنش پذیر مثل تری متیل گالیلم (CH_3Ga) و آرسین، AsH_3 که عنصرهای مورد نظر را در بر دارند از روی ویفر نیم رسانا جریان دارند و روی سطح ویفر تجزیه می‌شوند. این تجزیه شیمیایی موجب رسوب کردن نیم رسانا می‌شود. با تغییر دادن ترکیب گاز جاری به وسیله اضافه کردن عنصرها یا دوپه کننده‌های جدید می‌توان ساختارهای چند لایه‌ای را رشد داد. در هر دو فن می‌توان لایه‌هایی با خصامت تقریباً اتمی که ساختار درونی لیزر دیود را تشکیل می‌دهد تولید کرد.

لیزرهای دیود

تولید نور از یک لیزر دیود به روشی مشابه آنچه که برای LED در بالا بحث شد صورت می‌گیرد. اگرچه LED نور منتشر می‌کند، اما تقویت نور با نشر تهییجی انجام نمی‌دهد زیرا در آن محفظه‌ای برای تقویت نور وجود ندارد و وارونه شدن جمعیت هم به قدر کافی نیست.

محفظه لیزر در یک لیزر دیود نوعاً با وجود آوردن دو وجه تخت که به موازات یکدیگر باشند ساخته می‌شود. وجه‌های موازی را می‌توان به آسانی به وسیله گستگی مکانیکی که به طور طبیعی در جهت بلورشناسی خاصی صورت می‌گیرد به وجود آورد. به علت تغییر ضرب شکست

p-می‌رسند و حفره‌هایی که به سمت نوع n-می‌رسند حاملهای اقلیت در این دو ناحیه محسوب می‌شوند. این حاملها می‌توانند مجددأً با حاملهای اکثریت که به وفور یافت می‌شوند ترکیب شوند (شکل ۱۲ الف). این ترکیب مجدد به نشر نور متنه می‌شود. رنگ این لومینسانس را می‌توان با تغییر دادن فاصله نوار مواد به کار رفته در اتصال کترول کرد (شکل ۱۲ ج). یک اتصال p-n که به این طریق به کار برده شده باشد یک دیود نشر کننده نور یا LED (light - emitting diode) نامیده می‌شود و نور ناهموس منتشر می‌کند. در این فرایند نشر تهییجی دخالت ندارد. طرح یک LED تجاری در شکل ۱۲ ب نشان داده شده است.

سترنیم رسانا: رشد اپی تاکسیال:

نیم رساناها باید به شکل کاملاً خالص تهیه شوند زیرا مقادیر کم ناخالصی می‌تواند به شدت بر خواص الکتریکی آنها اثر بگذارد.

فهایی که معمولاً برای تهیه و دوپه کردن نیم رساناهای بلاندروی در دیودهای لیزر به کار می‌رود اپی تاکسی باریکه مولکولی Molecular Beam Epitaxy (MBE) و اپی تاکسی فاز بخار آلی فلزی Metal-Organic Vapor Phase Epitaxy (MOVPE) است. در هر دو فن می‌توان ساختارهای نیم رساناهای لایه‌ای را به طور قابل کترول رسوب یارشد داد.

اپی تاکسی به ماهیت فیزیکی فرایند رشد اشاره دارد. رشد اپی تاکسی مربوط به در امتداد قرار گرفتن اتم در لایه در حال رشد با اتمهای زیر آن است. ساختار بلور و بایگانی اتمی اتمها در لایه در حال رشد نیز محفوظ مانده و ادامه می‌باید. لایه‌های رشد یافته درجه بالایی از تکامل بلوری را به نمایش می‌گذارند و از هر گونه نقصی که موجب تنزل کارایی لیزر باشد عاری‌اند.

این دو فن رشد بلور یعنی MBE و MOVPE کاملاً با هم فرق دارند. در فن MBE لایه‌های در حال رشد در درون یک محفظه کاملاً تخلیه شده تشکیل می‌شوند. برای مثال در رشد GaAs باریکه‌های Ga و As به کار رفته به وسیله گرم کردن این عنصرها تا دمای بسیار بالا تا حد تبخیر آنها تشکیل می‌شوند و جزء مورد عمل (سوبرسرا) را در مقابل این باریکه‌ها قرار می‌دهند و لایه در حال رشد به وسیله متراکم کردن این عنصرها بر روی ویفر (wafer) نیم رسانا به وجود می‌آید. ساختارهای چند لایه‌ای به وسیله قطع و وصل کردن باریکه‌های عنصرهای مورد نظر در لحظه‌های مناسب رشد داده می‌شوند.

MOVPE صورتی از یک فن عمومی به نام رسوب دادن

مجدد حاملهاست.

با قراردادن لایه‌هایی با ضریب شکست کمتر در مجاورت ناحیهٔ فعال، نور به ناحیهٔ فعال محدود می‌شود. این ساختار مکانیسمی برای هدایت نور از طریق ناحیهٔ فعال و به این ترتیب بالا رفتن شناس نشر تهییجی فراهم می‌کند.

با قرار دادن موادی با فاصلهٔ نوار بیشتر نزدیک ناحیهٔ فعال یا ناحیهٔ نشر کنندهٔ نور لیزر می‌توان تجدید جریان یا حامل را بهبود بخشد. فاصلهٔ نوار بیشتر چنانکه در شکل ۱۳ ب نشان داده شده است می‌تواند موجب تشكیل سد پتانسیل بین مواد گردد. الکترونهای تزریق شده به ناحیهٔ فعال به وسیلهٔ این سد پتانسیل محدود می‌شوند و این امر موجب بالا رفتن غلظتهاست موضعی الکترون و حفره در ناحیهٔ فعال می‌شود. افزایش غلظت الکترونها و حفره‌ها شناس نشر تهییجی را بالا می‌برد. تجدید نوری و الکتریکی هر دو برای تولید لیزرهای دیود با کارآیی زیاد حائز اهمیت‌اند.

دستیابی به وارونه شدن جمعیت

اگرچه ساخت محفظه بخش مهمی از لیزر دیود را تشکیل می‌دهد ولی تقویت نور انجام نمی‌گیرد مگراینکه وارونه شدن جمعیت قابل حصول باشد. وارونه شدن جمعیت برای نشر تهییجی را در صورتی می‌توان بدست آورد که مقادیر بسیار زیادی از حاملها اقلیت را از این سو به آن سوی اتصال تزریق کنیم و این کار با استفاده از یک ولتاژ بسیار زیاد در دو سر اتصال عملی می‌شود. به این ترتیب تعداد زیادی الکtron در نوار رسانش به سمت نیم رسانای نوع p- و تعداد زیادی حفره در نوار والنس به سمت نیم رسانای نوع n- جریان می‌یابند (شکل ۱۳ ج).

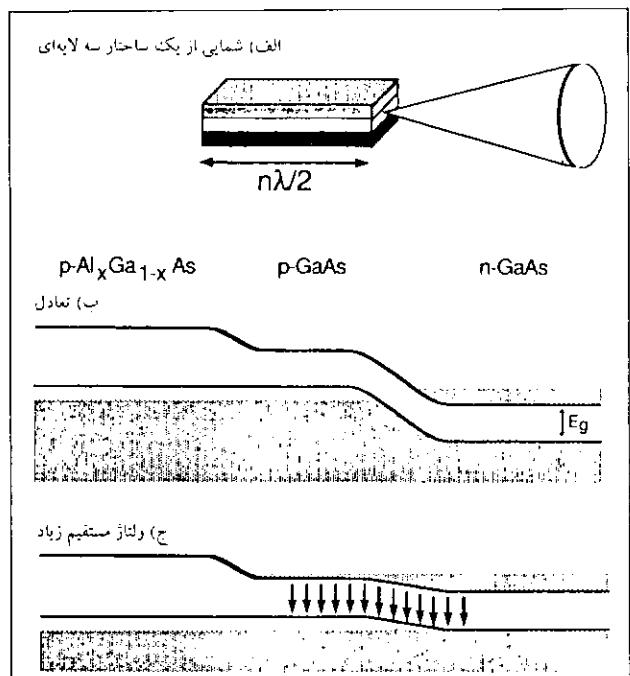
با به کار بردن یک ولتاژ مستقیم زیاد، سد پتانسیل بین GaAs نوع n- و GaAs نوع p- به اندازه‌ای کاهش می‌یابد که تعداد زیادی الکترون می‌تواند از این سو به آن سوی اتصال جریان یابند. زمانی که این الکترونها به سمت نیم رسانای نوع p- بررسد با فاصلهٔ نوار بزرگتر ماده As_(1-x)Al_xGa_{1-x}As روبرو شده و از پخش آنها در جامد جلوگیری می‌شود و به این ترتیب تجمع الکترون در نوار رسانش GaAs نوع p- افزایش می‌یابد. در آن صورت نشر تهییجی می‌تواند به طور مؤثری با جذب فوتونهای موجود رقابت کند و تقویت نور مشاهده می‌شود.

* اپی تاکسیس (epitaxis) رشد جهت‌دار بلورین دو سطح جامد مبلور که ترکیب شیمیایی آنها متفاوت می‌باشد و سطح یک بلور موقعیت‌های مناسی برای رسوب کردن بلور دوم فراهم می‌کند.

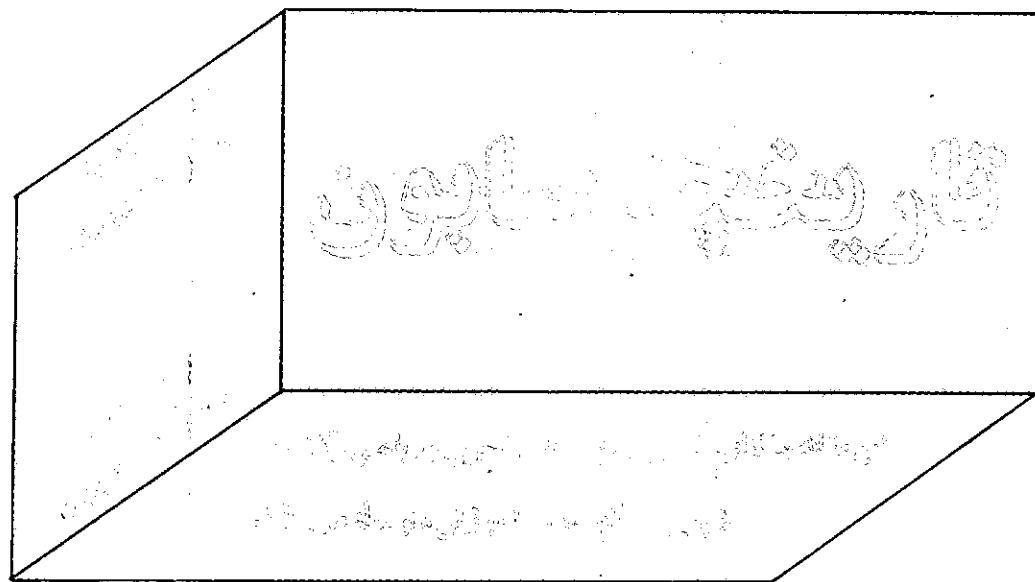
در فصل مشترک بین بلور و هوای اطراف آن، این سطوح موازی به صورت آبینه‌هایی که محفظه لیزر دیود را محصور می‌کنند این‌گاه نقش می‌نمایند. همان‌طور که در بحث راجع به رشته سیم ملاحظه شد، یک اتصال p-n که به این روش ساخته شده است می‌تواند نشر تهییجی را به شرط اینکه طول محفظه لیزر برابر $\frac{1}{2}$ تعداد صحیح طول موجها باشد، تأمین کند.

ساختار چند لایه‌ای

تشکیل یک لیزر نیم رسانا در عمل مستلزم ساختارهای چند لایه‌ای پیچیده است (شکل ۱۳ الف) لایهٔ فعال یک اتصال p-n خواهد داشت. اما، در بالا و پایین این اتصال، لایه‌های نیم رسانای دیگری که اغلب در ساخت و غلظت حامل متفاوت‌اند وجود دارد. این لایه‌های اضافی برای منظورهای مختلفی به کار برده می‌شوند. دو نقش عمده آنها یکی بهتر کردن تجدید نوری نور منتشر شده و دیگری بهبود ترکیب

شکل ۱۳ طرح شیمیایی لیزر دیود. نور از ناحیه اتصال p-n منتشر می‌شود. طول محفظه باید $\frac{1}{2}$ تعداد صحیح طول موجها باشد. تجدید زوجهای الکترون - حفره در درون ناحیه فعال جامد با محدود کردن ناحیه فعال با نیم رسانای دیگری که فاصله نوار آن بزرگتر از نیم رسانای اول باشد عملی می‌شود. در این مورد محلول جامد As_(1-x)Al_xGa_{1-x}As به عنوان ماده‌ای با فاصله نوار بزرگتر و GaAs به عنوان ماده‌ای با فاصله نوار کوچکتر به کار برده می‌شود. ج) تحت ولتاژ مستقیم زیاد در چنین ساختاری الکترونها اجباراً در درون ناحیه GaAs باقی می‌مانند و در آن‌جا با حفره‌های موجود مجدداً ترکیب می‌شوند و در این فرایند نور منتشر می‌شود.

صابون بوسیله فرآیند کتری تولید می شد، که این فرایند مستلزم جوشانیدن چربیها و روغن‌ها با سودسوز آور بود. پس از آن چند سیستم تجاری جهت تهیه صابون توسعه یافته است. روشی که لوبلان برای تولید سود سوز آور از آب نمک ابداع کرد، تولید صابون را از یک صنعت دستی به یک صنعت کارخانه‌ای تبدیل ساخت. این روش باعث شد که صابون به قیمتی فروخته شود که اکثر مردم بتوانند آنرا بخرند و در واقع این کار شروع صنعت صابونسازی مدرن در عصر حاضر بود.

۲- صابون چیست؟

صابون‌ها، نمک‌های فلر قلیایی اسیدهای تک کربوکسیلیک با زنجیر بلند هستند به عنوان مثال پالیتات سدیم $\text{CH}_3(\text{CH}_2)_{14}\text{CO}_2\text{Na}$ [4,5] یک صابون بشمار می‌رود. سدیم عنوان کاتیون عادی صابونهای جامد، با اسیدهای چرب کربوکسیلیک حاصل از چربی حیوانی و روغن‌های گیاهی ترکیب می‌شود. فعالیت سطحی مولکول صابون از داشتن یک گروه «آب گریز» (زنجیر هیدروکربن) و یک گروه آبدوست (کربوکسیلات) در دو طرف مقابل زنجیر حاصل می‌شود. لازمه ساختن صابون هیدرولیز قلیایی یا صابونی شدن یک چربی یا روغن است که به صابون و گلیسرین منجر می‌شود. چربی شامل مخلوطی از مولکولهای آلی به نام تری‌گلیسرید است که استرهای اسیدهای چرب با زنجیر بلند، به طور معمول دارای ۱۲ تا ۱۸ کربن در یک زنجیر مستقیم می‌باشد. صابون شامل

در حدیث آمده است "نظافت جزء ایمان است" از آنجایی که ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که پاکیزگی نقشی بنیادین در زندگی ما دارد، مثلاً بدن خود را با صابون، اغلب موی سر را با شامپو و لباسها و ظروف را با پاک‌کننده‌ها می‌شویم. در پیرامون ما از کف اتاق گرفته تا دیوارها و پنجره‌ها و پرده‌ها همگی به مرور زمان کثیف می‌شوند. پس ناگزیر در طول سال هر خانواده‌ای مقداری صابون و مواد پاک‌کننده دیگر مصرف می‌کند. لذا شناخت آن بی‌فائده نخواهد بود. تولید صابون پس از تولید الكل در دنیا از بیشترین قدمت برخوردار است و یکی از قدیمی‌ترین سترهای آلی به شمار می‌رود. کسی دقیقاً نمی‌داند که صابون برای اولین بار کی؟ و کجا؟ در جامعه بشری پدید آمده است. [1] اما از حدود پنجهزار سال قبل از خاکستر چوب و چربی جانوران صابون تهیه می‌شده است. [2] فنیقی‌ها در حدود ۶۰۰ سال قبل از میلاد صابون را از چربی بز و خاکستر چوب تهیه می‌کردند. در دوران حکومت امپراتوران روم، صابون کاملاً شناخته شده بود و خرابه‌های یک کارگاه صابون سازی که قدمت آن به ۲۰۰۰ سال قبل می‌رسد از خاکبرداری‌های پمپی ایتالیا کشف شده است [3]. اسپانیا یهای روغن زیتون و انگلیسیها روغن نهنگ را برای ساختن صابون کاستیل بکار می‌برند. تا اوایل قرن هجدهم صنعت صابون سازی در مقیاس وسیع هنوز شروع نشده بود و قبل از آن زمان صابونسازی به صورت صنعت روستایی و با وسائل ابتدایی و تولید اندک در دنیا رواج داشت. تا سال ۱۹۳۸ همه گونه

طریق اولیه تمیز می‌کند و فرمول شیمیایی آن نیز همان است که در رابطه (۱-۲) دیده می‌شود. منابع تامین کننده اسیدهای چرب چربی‌های حیوانی و روغن‌های مخصوصی هستند که شامل استرهایی با زنجیر بلند به نام تری گلیسرید می‌باشند. صابونها بوسیله حرارت دادن این چربی‌ها و روغن‌ها با هیدروکسید سدیم ساخته می‌شوند. این فرایند را صابونی کردن می‌نامند.

۳-۱- منابع چربی و روغن برای صابونسازی

الف - پیه: پیه چربی اصلی حیوانی در صابونسازی است. پیه یک محصول فرعی در صنعت تولید گوشت است که با اعمال جداسازی چربی بدن دام بدست می‌آید. پیه حاصل شده از منابع مختلف ممکن است بطور چشمگیری در رنگ (قبل و بعد از رنگ زدایی)، نقطه انجمام، مقدار اسید چرب آزاد، ارزش صابونی شدن (مقدار قلیای لازم برای صابونی شدن) و عدد ید (اندازه سیر ناشدگی) با یکدیگر تفاوت داشته باشد. بهترین نوع پیه، از نقطه نظر تیتر و رنگ، پس از رنگزدایی در آزمایشگاه برای تهیه صابونهای مرغوب آرایشی بکار می‌رود، و انواع نامرغوب آن برای تولید صابونهای رختشویی مصرف می‌شود. چربی گوسفتند با دمای انجمام کمتر یا مساوی $4/40$ عموماً در ردیف پیه قرار می‌گیرد^{۶۱} (به جدول ۱-۳ رجوع شود).

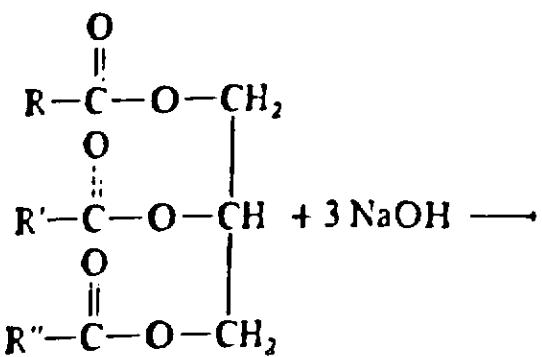
ب - روغن نارگیل - روغن نارگیل مهمترین روغن گیاهی است که در صابونسازی به کار میرود. این روغن از کوبیدن میوه های کثیر است.

ج - روغن نخل: روغن نخل اغلب به صورت یک جایگزین فرعی برای پیه به کار میروند این روغن از خمیر قسمت گوشتی میوه درخت نخل استوایی به دست می آید. روغن نخل خام به رنگ قرمز پر تقالی بوده و معمولاً قبل از صابونی کردن بواسیله هوا بین رنگ می شود، و صابون بدست آمده از آن رنگی تیره دارد. از استخراج حلال، محصول جنبی مفید یعنی کاروتن و یک روغن حاصل می شود که صابون کمرنگ محصول آنست.

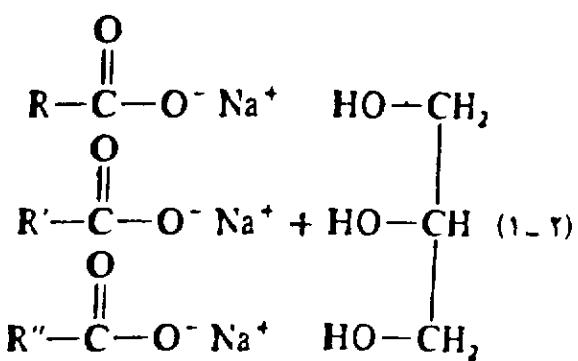
د - روغن: هسته خدمان، و غیره: هسته خرماء، هسته خردل،

استخراج می شود. به دلیل اینکه اجزای اسیدهای چرب آن از نظر نوع و مقدار شبیه اجزای اسیدهای چرب روغن نارگیل هستند، روغن هسته خرما را می توان به صورت جایگزین فرعی برای روغن نارگیل بکار برد. تفاوت اصلی بین دو نوع روغن این است که روغن هسته خرما حدود ده درصد بیشتر از روغن نارگیل اسید اوپلیک دارد.

مخلوطی از نمکهای اسیدهای کربوکسیلیک با زنجیر بلند است و هنگامی که یون هیدروکسید مولکول تری گلیسیرید را می‌شکند، ساخته می‌شود.

تہری گلیسرید (چربی)

گلیسرین صابون

اگر چه این واکنش برای صدها سال بدون تغییر باقی مانده است، اما صابون برای یک مصرف کننده، جذاب‌تر و پر طرفدار‌تر از آن چیزی است که حتی پنجاه سال قبل بوده است، رنگ‌ها، عطرها، میکروب‌کش‌ها و لوسيون‌ها را به صابون اضافه می‌کنند تا از طرفی صابون معمولی را به یک محصول رنگین، نرم و خوشبو تبدیل کنند و از سویی بتواند با میکربها و بوی بدن مبارزه کند. همچنین اجزای تشکیل دهنده و روش تهیه صابون ممکن است متفاوت باشد. با دمیدن هوا به صابون می‌توان آنرا شناور ساخت، و با افروden الكل می‌توان آنرا شفاف کرد. اگر بجای نمک سدیم، از نمک پتاسیم استفاده شود، صابون مایع به دست می‌آید.

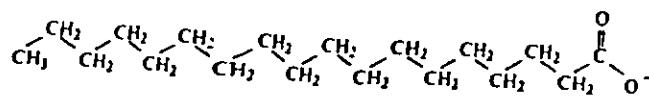
۳- روش تهیه صابون

با تمام تغییرات اشاره شده، از گذشته دور تاکنون، از نقطه نظر شیمیابی هنوز صایبون همان ماده قدیمی است و به همان

کش سطحی زیاد آب و چربی پوست بدن انجام می‌گیرد. پیوند هیدروژنی آب از پخش آن در سطوح اشایایی از قبیل پارچه، پوست یا ظروف چرب جلوگیری می‌کند و باز به همین ترتیب آب لکه چربی لباس را خیس نمی‌کند و شستن لباس چرب در آب برای زدودن لکه‌های چرب آن به نتیجه مطلوب منجر نمی‌شود.

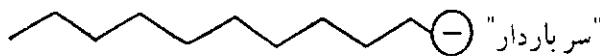
اغلب ترکیب‌های عمل کننده در سطح دارای یونهایی با ساختمان ویژه هستند:

یک انتهای دارای بار الکتریکی است که بشدت بواسیله مولکولهای آب جذب می‌شود. به این انتهای "آب دوست" گفته می‌شود که معمولاً "سر" یون می‌نماید. انتهای دیگر یک زنجیر هیدروکربن بلندی است که غیر قطبی است و از این رو جذب مولکولهای آب نمی‌شود. این انتهای "آب عریز" و "غلب دم" یون نامیده می‌شود.

۱-۴: آئیون صابون

این یونها رامی توان به شکل زیر نشان داد.

دم هیدروکربن

۲-۳: شکل مختصر یک مولکول عمل کننده در سطح

به واسطه وجود گروه غیر قطبی بزرگ در آئیونهای صابون، محلول بودن صابون در آب ممکن است جالب به نظر برسد. حل شدن صابون رامی توان با تشکیل گویچه‌های خیلی کوچک آئیون معلق در آب توضیح داد. در این گویچه‌ها:

الف: "دم"‌های غیر قطبی هیدروکربن به سوی مرکز گویچه و به دور از آب متوجه هستند.

ب: "سر"‌های دارای بار الکتریکی که در سطح هر گویچه قرار گرفته، با آب در تماس می‌باشند. گویچه‌های آئیونهای صابون را "میسل" می‌گویند. صابونها عمل پاک کننده‌گی آب را بطريق زیر اصلاح می‌کنند:

الف: آنها کش سطحی آب را کم کرده، قابلیت خیس کردن

۲-۴-۳- مواد دیگری که در صابونسازی مصرف می‌شوند
الف - اسیدهای چرب طبیعی: در یک روش جدید، بویژه در برخی از اعمال صابونی کردن، پیوسته قبل از عمل صابونی کردن، هیدرولیز روغن‌ها (در جدول ۱-۳) به اسیدهای چرب و گلیسیرین صورت می‌گیرد. سپس اسیدهای چرب را می‌توان در خلاء بخار کرد تا کیفیت صابون حاصل از آن را بهبود بخشد. صابونی کردن یا خشی کردن به نحوی انجام می‌گیرد که می‌توان کربنات سدیم را به طور کامل یا بخشی جایگزین سود سوز آور کرد.

ب - ذخایر غیر چربی صابون: روزین (قسمت غیر فزار روزین‌ها) و تا حدود کمتری روغن طلق و اسیدهای پارافینی حلقه‌ای (فتانیک) در تهیه صابونهای رختشویی بکار می‌روند. ج - قلیایی‌ها: محلول آبی هیدروکسید سدیم (بنجاه درصد وزنی) به طور معمول جهت صابونی کردن چربی‌ها، روغن‌ها و اسیدهای چرب در تهیه صابونهای سفت که به صورت قالب به کار می‌روند مصرف می‌شود، به واسطه اینکه صابونهای پتاسیم از صابونهای سدیم در آب محلول تر هستند، محلول هیدروکسید پتاسیم آبی برای تهیه صابونهای نرم به حالت مایع با خمیر مورد استفاده قرار می‌گیرد. مخلوط هایی از نوع قلیا (هیدروکسید سدیم و پتاسیم) گاهی برای دست یافتن به خواص ویژه مصرف می‌شوند.

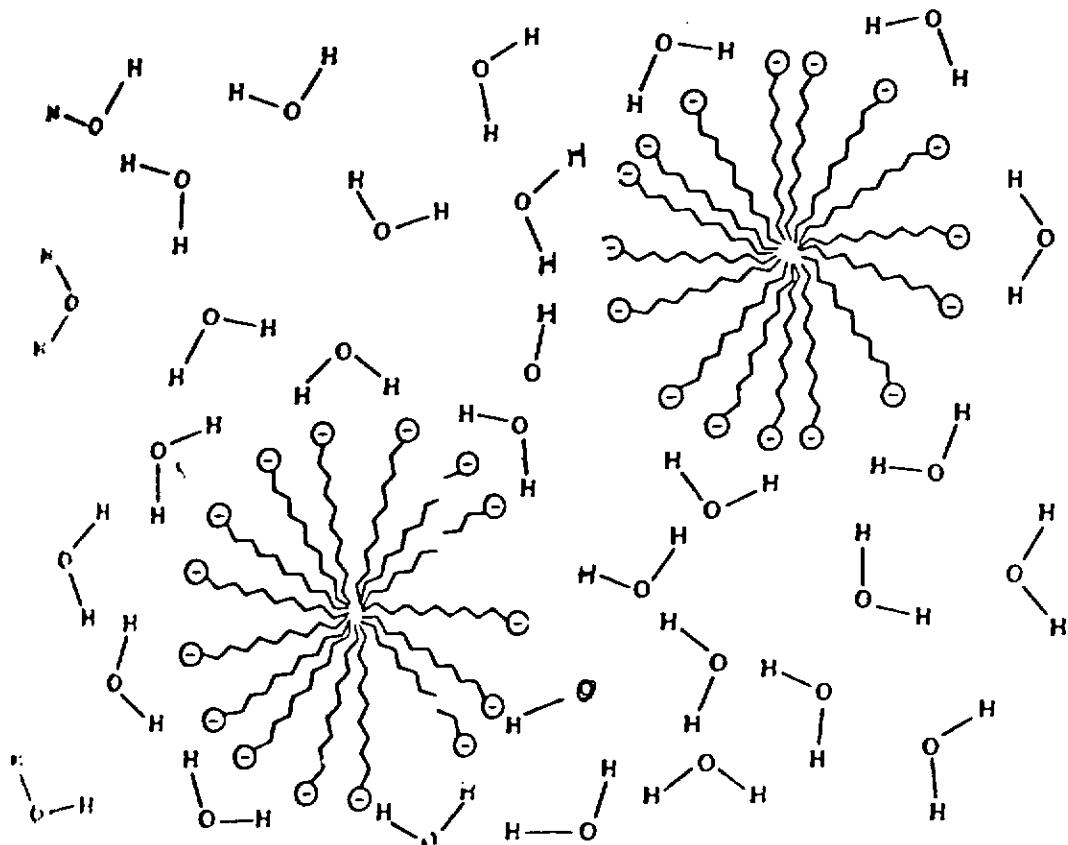
د - روغن‌های متفرقه: در مقایسه، مقدادر اندازی از روغن زیتون، کرچک و غیره را ممکن است در صابونسازی بکار برد.

ه- طبیعت تصفیه روغن: در کارخانه‌های روغن نباتی از ضایعات دانه‌های روغنی مانند دانه‌های سویا، آفتابگردان یا پنبه دانه که برای تهیه روغن نباتی قابل استفاده نیستند، روغنی به دست می‌آورند که در صابونسازی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در جدول شماره ۱-۳ اسیدهای چربی که اهمیت اقتصادی دارند طبقه بندی شده‌اند.

۴- مکانیسم چربکری صابون

نکته جالب و عجیب این است که آب برای اشیاء خیس بویژه چرب تمیز کننده خوبی نیست. می‌توان این عمل را با خیس کردن یک بشقاب چرب یا لباس چرب در آب عملأ مشاهده کرد. هنگامی که از استخر شنا خارج می‌شود تمام پوست شما به طور یکنواخت خیس نمی‌شوند. و آب به صورت قطره‌هایی در پوست بدن مشاهده می‌شود. این عمل بواسطه

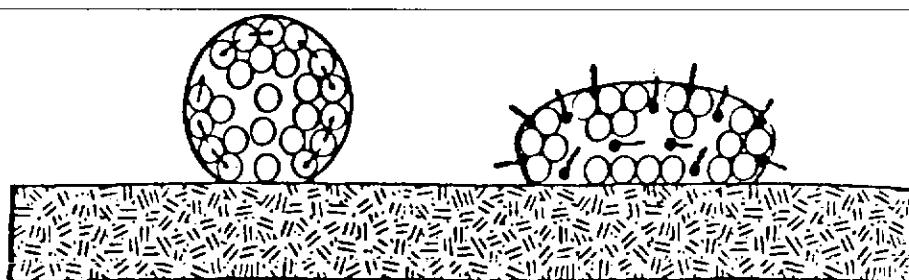
در محلول نشان داده نشده اند. این شکل در مقیاس واقعی نشان داده نشده است، زیرا مولکولهای صابون خیلی درشت تر از مولکولهای آب هستند.

سطحی در یک سطح چرب تقریباً کروی است. اگر مقداری صابون اضافه شود، "دم"های یونها به وسیله آب دفع شده و برخی از آنها به طرف سطح آب رانده می‌شوند تیزه این عمل شکستگی پیوند هیدروژنی بین مولکولهای آب در سطح آن است که باعث کاهش کشش سطحی می‌شود. به این طریق

شکل ۳-۴: گویجه‌های ظرفی آبیونهای صابون در آب حل می‌شوند، زیرا آنها به صورت مولکولی با بار زیاد عمل می‌کنند. درین هر گویجه "دم" نماید یکدیگر حل می‌شوند. هر گویجه شامل حدود یکصد آبیون است. یونهای سدیم چرک آنرا اصلاح می‌کنند.

ب: صابونها به جابجا کردن چربی و چرک کمک می‌کنند. ج: آنها به وسیله چرک و چربی کنده شده به حالت معلق در آب، از چرک شدن مجدد جلوگیری می‌کنند.

۱-۴: خیس شدن سطوح چرک: شکل قطره آب به سبب کشش

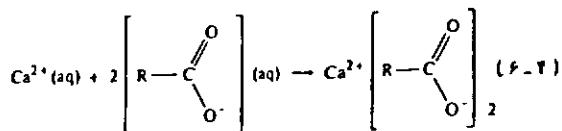

شکل ۳-۴: هنگامی که صابون به یک قطره آب اضافه می‌شود، شکل کروی قطره آب فرو می‌ریزد، زیرا شبکه پیوندهای هیدروژنی بین مولکولهای آب در سطح آن به هم می‌خورد.

ج - در طول چنگ زدن و یا بهم زدن در یک ماشین لباس شویی، چربی غیرقطی در "دم" هیدروکربن آئیونهای گویچه‌های صابون حل می‌شود. سطح گویچه‌ها شامل "سو"‌های باردار آئیون‌های صابون است و آنها به وسیله مولکولهای آب جذب می‌شوند. و بالاخره گویچه‌های دارای چربی حل شده و از روی پارچه جدا می‌شوند.

۴-۳ - جلوگیری از دوباره چرک شدن: اگر قرار باشد گویچه‌های دارای چربی باهم متحد شوند، توده‌های نامحلول نسبتاً بزرگی از چربی تشکیل می‌شود که ممکن است دوباره روی لباس‌های تمیز قرار گیرد. البته این عمل اتفاق نمی‌افتد. زیرا گویچه‌ها بخاره دارا بودن سطح‌هایی با بار منفی یکدیگر را می‌رانند. بنابراین چربی به صورت معلق می‌ماند.

۴-۴ - صابونها در آب سخت: آب سخت آبی است که دارای یونهای کلسیم و منیزیم به حالت محلول است که معمولاً به صورت هیدروکربناتها وجود دارند. نمک‌های محلول کلسیم قابلیت آب صابون را جهت تولید کفت کم می‌کنند و ترکیبی خاکستری رنگ در سطح آب بوجود می‌آورند. این ترکیب یک رسوب نامحلول است که از آئیونهای صابون و یونهای کلسیم تشکیل شده است.

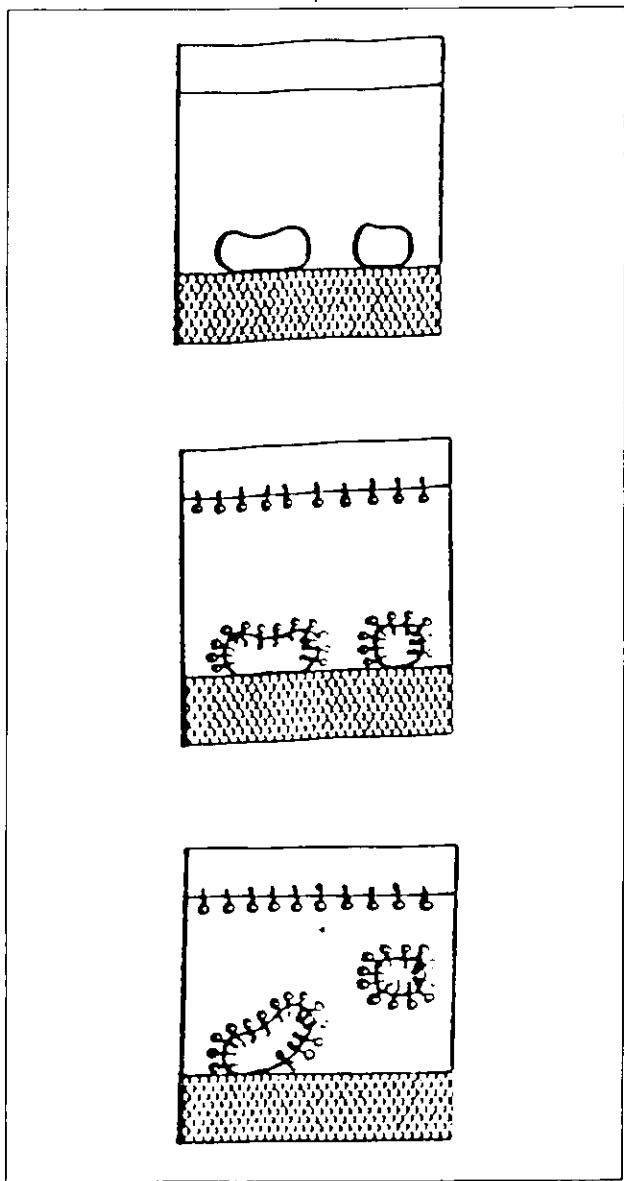
یونهای منیزیم نیز با آئیونهای صابون رسوب تشکیل می‌دهند.

امروز صابون آن چیزی نیست که قلبلایی بوده است. بلکه یک محصول بیش از پیش پالایش شده است. چربی‌ها و روغن‌ها اغلب با به کار بردن بخار یا حرارت زیاد هیدرولیز می‌شوند و سپس اسیدهای چرب خشی می‌شوند. بعد مداد شیمیایی متعددی اضافه می‌شوند تا صابون دلخواه بدست آید. صابونهای مخصوص در حال حاضر به قرار زیر هستند:

الف - صابونهای بوبر: عوامل جدید ضد باکتری در فرمول بندی قالب‌های صابون جانشین فنل و اسید کریسی لیک شده‌اند و طرفداران زیادی در بین مصرف کنندگان دارند. صابونهای بوبر (دئودرات) پنجاه درصد صابونهای مصرفی جهان را تشکیل می‌دهند. عوامل ضد باکتری که در قالب‌های صابونی مصرف می‌شوند عبارتند از ۳ ، ۴ ، ۵ - تریکلرو کربانیل (TCC) (۱-۵) و ۲ - ئیدروکسی ۲ ، ۴ - تریکلرو دی فنیل

صابونها به آب کمک می‌کنند تا مواد دیگر را به طور یکسان پخش و خیس کنند.

۴-۴: جداشدن چرک هنگامی که آب صابون با چربی غیرقطی روی پارچه‌ای تماس پیدا کند، چربی توسط آئیونهای صابون احاطه می‌شود. "دم" هیدروکربن با چربی در تماس است و "سو"‌های باردار با آب تماس دارند. با چنگ زدن و یا به کار بردن ماشین لباسشویی، چربی روی لباس از جا کنده شده و در آب معلق می‌شود.

شکل ۴-۵: الف - چربی روی لباس در آب حل نمی‌شود، روی الیاف پارچه می‌ماند.

ب - هنگامی که صابون اضافه شود، یونهای صابون با "سو"‌های باردار خود که به طرف آب جهت گرفته‌اند، چربی را احاطه می‌کنند.

6. Kirk-Othmer "Encyclopedia of Chemical Technology" Jhon Wiley & Sons, New York, Voll. 9 PP. 698-99 (1980).
7. R.B. Bucat "Elements of Chemistry" Australin Academy of Scince, vol. 2 PP. 648-54 (1984).
8. E. Jungermann, J. brown, Jr., F. Yackovich, and D. Taber, J.Am. Oil Chem. Soc. 44,232 (1967).
9. U.S.Pat. 3,598,746 (Aug.10,1971), T.J. Kanieki, T.J. Hassapis, and T.Liebman (to Armour-Dial, Inc.).
10. D.Osteroth and W.Heers, "Sefen Oele Fette Wachse" 97,495 (1971).
11. U.S.Pat. 2,215,539 (Sept.24.1940), J.W.Bodman (tolever Brothers co., Inc.).
12. U.S.Pats. 2,295.594;2,295;2,295,596 (Sept, 15,1942), V.Mills (to Proter & Gaamble).
13. Ital.Pat. 790,992 (Nov. 2,1967), A.Busto (to Costruzioni Miche G.Mazzoni).
14. U.S.Pat. 3,673.294 (June 27,1972). R.G.Matthaei (to Unilever, Ltd.).
15. U.S. Pat. 3,663,671 (May 16,1972), R.W.Meye and G.Thor (to Henkel and Cie.).
16. Ger .Pat. 2,210,385 (Sept. 14,1972), E.H.Evans, P.F.Humphreys, E.Schoenige, and H. Bruecket (to Unilever, N.V.).
17. U.S.Pat. 3,485,905 (Dec. 23,1969), R.E.Compa and M. Liebowitz (to Colgatepalmolive Company).
18. U.S.Pat. 3,676,538 (July 11,1972), C.B. Patterson (to Purex Company).
19. Ger. Pat, 2,206.221 (May 23,1972),R.G.Matthaei(to Unilever, N.V.).
20. U.S.Pat, 3,769,225 (Oct. 30,1973), R.G. Matthaei (to Lever Brothers Co.,Inc.).
21. Ger.Offen. 2,054,865 (June 24,1971), R.G. Matthaei (to unilver, Ltd.).
22. USDA, Foriegn Agriculture Circular FOP 25-77 Washington DC Dec.1977.

زیونویس

۱ - لوبلان، نیکولا (Nicolas Le Blane) شیمیدان فرانسوی (۱۷۴۲-۱۸۰۶)

اتر (Irgassan Dp - ۳۰۰) (۲-۵). خاصیت موجود در این عوامل این است که در غلضتهاي پایين از رشد باكتريهای پوست که باعث بوی بدن هستند جلوگیری می‌کنند. بدون اينکه صدمه‌ای به پوست بزنند.

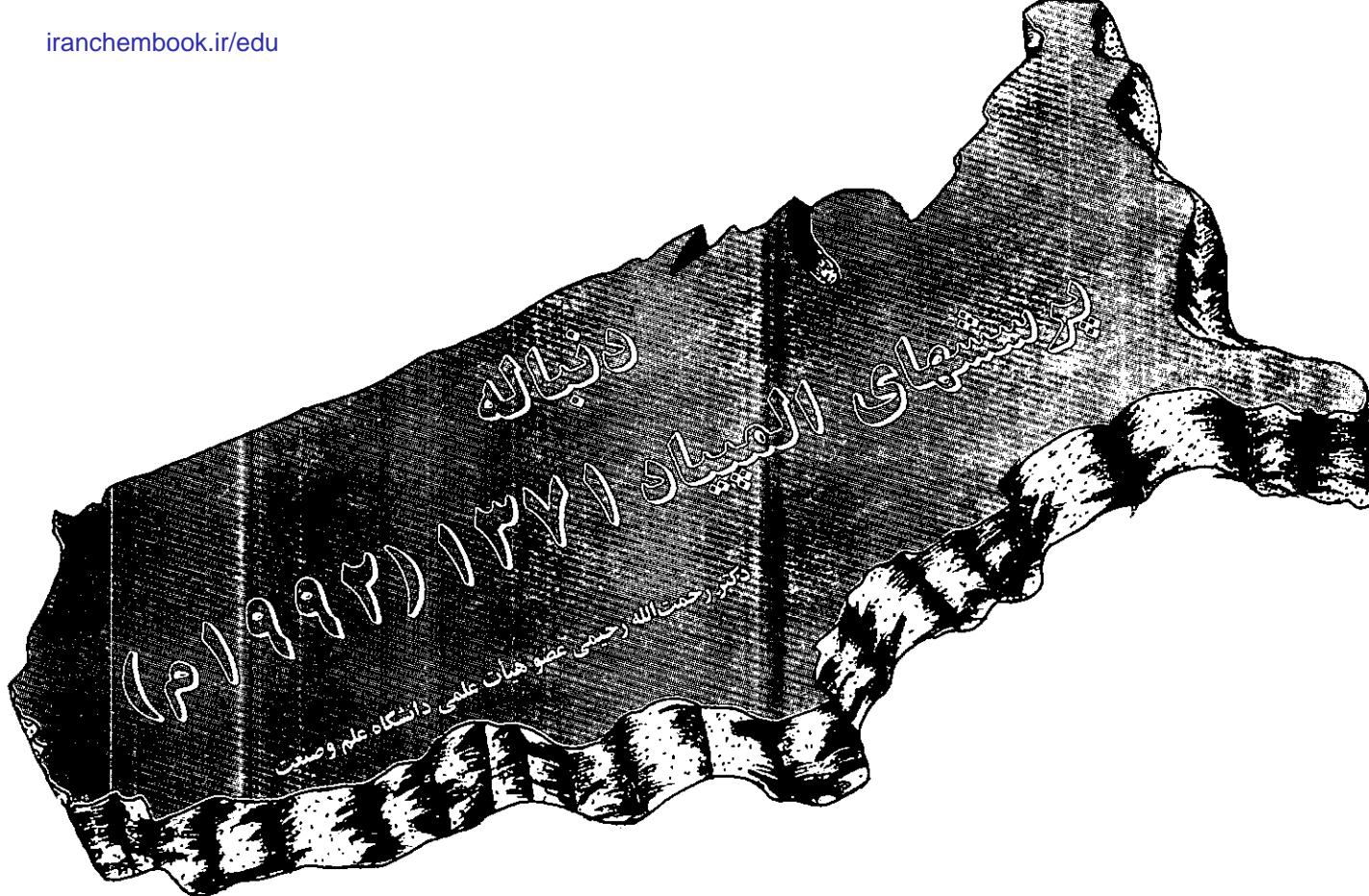
ب - صابونهاي مایع: صابونهاي مایعی که عموماً در دستشویی ها و شامپوها یافت می‌شوند با صابونهاي محلولتر پتسیم، آمونیم یا تری اتانل آمین، روغن‌های نارگیل، زیتون و سایر روغن‌هایی روغن‌هایی با دمای انجماد پایین فرمول‌بندی شده‌اند. پاك کننده‌های سنتزی در فرمول‌بندی اکثر شامپوها جایگزین صابون مایع شده است و صابونهاي مایع برای مصارف خانگی خریداری می‌شوند.

ج - صابونهاي شناور: صابونهاي شناور اوليه با عمل دميدن هوا به داخل صابون مذاب در يك ظرف تخهای رو باز تهيه می‌شند که اين عمل با جامد کردن در قالب‌هایی ادامه می‌یافتد اين روش ابتدائي دميدن هوا به طور موثری با روش‌های جديدتر با همراه کردن هواي فشرده در واحدهای بهمنز بسته اصلاح شده است [11,12]. علاوه بر اين صابونهاي جديد با دارا بودن آب کمتر (تقريباً ۲۰ درصد به جاي ۳۰ درصد) استحکام بيشتری دارند، که پس از فرایند سرد شدن، قالب گيري، برش و علامت زدن را امكان پذير می‌سازد.

د - صابونهاي شفاف: افزودن الکل، محلول شکر و گليسيرین به صابون داغ در روش نيم جوش از رشد بلورهای ريز صابون در دوره سرد شدن شبکه جلوگیری ويک وضعیت شیشه‌ای شفاف را تشديد می‌کند. صابونهاي "نيمه شفاف" نيز بدون بهره‌گيري از اين مواد افزودنی با کارهای مکانيکی بر روی صابون در دماهای کنترل شده ساخته می‌شوند.

مراجع

1. A. sherman and S.J Sherman and our, Chemistry and our Changing World 2nd Ed.,Prentice Hall Englewood Cliffs, New Jersey.PP. 463-65,(1989).
2. Kirk - Othmer "Encyclopedia of Chemical Technology" Jhon Wiley & Sons New York Vol. 21 P 162, (19800).
3. D.C. Eaton "Laboratory Investigation In" Organic Chemistry by McGraw Hill, Inc.P 533, (1989).
4. J.W. McBain, R.D. vold, and K. Gardiner, "Oil Soap" 20, 221 (1943).
5. Brit. pat. 1,148.273 (Apr.10,1969), R.E. Comepa and M.I. Liebowitz (to Colgate Palmolive Company).

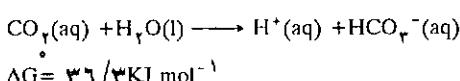
مسئله ۶. (۱۱ نمره)

(c) آنتالپی واکنش بین $\text{CO}_\ell(\text{aq})$ و $\text{H}_\ell\text{O}(\text{l})$ را حساب کنید.
 (d) اگر دمای یک محلول متعادل CO_ℓ در آب افزایش یابد و غلظت دی اکسید کربن حل شده ثابت بماند، PH محلول ممکن است تغییر کند. پیش‌بینی کنید که آیا PH افزایش یا کاهش خواهد کرد؟ به دور پاسخ درست دایره بکشید.

کاهش افزایش

حل مسئله ۶

(a)

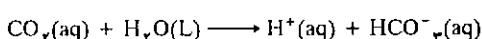
$$\log K = -6 / 36 \quad K = 4 / 37 \times 10^{-7}$$

$$\text{CO}_\ell(\text{g}) \rightleftharpoons \text{CO}_\ell(\text{aq}) \quad K_\text{H} = [\text{CO}_\ell(\text{aq})] / P_{\text{CO}_\ell}$$

$$[\text{CO}_\ell(\text{aq})] = K_\text{H} P_{\text{CO}_\ell}$$

$$[\text{CO}_\ell(\text{aq})] = 1 / 51 \times 10^{-6} \text{ M}$$

(b)

$$\Delta G^\circ = -36 \text{ kJ mol}^{-1}; \quad K = 4 / 33 \times 10^{-7} = \frac{[\text{H}^+] [\text{HCO}_\ell^-]}{[\text{CO}_\ell(\text{aq})]}$$

$$= \frac{X^2}{[\text{CO}_\ell(\text{aq})]}$$

$$X = [\text{H}^+]; \quad X = 2 / 57 \times 10^{-7}; \quad \text{PH} = 5 / 59$$

در طی این قرن غلظت دی اکسید کربن در جو به مقدار فراوان افزایش یافته و انتظار می‌رود که بیشتر از این نیز خواهد بود. تا سال ۲۰۲۰، غلظت دی اکسید کربن $[\text{CO}_\ell]$ به مقدار حدود $(440 \times 10^{-3} \text{ atm})$ (۴۴۰ PPM) پیش‌بینی شده است. برای این پرسش داده‌های (Datas) لازم به قرار زیر است. ثابت قانون هنری برای CO_ℓ در دمای 25°C برابر 25 KJ mol^{-1} و ارزش‌های ترمودینامیکی به 25°C در دمای 25°C به قرار زیر است:

	ΔG_f°	ΔH_f°
$\text{CO}_\ell(\text{aq})$	-۳۸۶/۲	-۴۱۲/۹
$\text{H}_\ell\text{O}(\text{l})$	-۲۳۷/۲	-۲۸۵/۸
$\text{HCO}_\ell^-(\text{aq})$	-۵۸۷/۱	-۶۹۱/۲
$\text{H}^+(\text{aq})$	۰/۰۰	۰/۰۰

برای این پرسشها از دمای 25°C و فشار کلی (101 KPa) به احتساب کنید.

(a) غلظت دی اکسید کربن را در سال ۲۰۲۰ به mol L^{-1} حساب کنید با توجه به اینکه CO_ℓ در آب متعادل با هوا حل شده باشد.

(b) PH محلول را در (a) حساب کنید.

اسیدی انجام می‌گیرد و بر نقطه نهایی سنجش تأثیر دارد و صفت کند.

(b) بطور نمونه اگر محلول اولیه اسیدی باشد، برای کنترل PH به هنگام سنجش بافر افزوده می‌شود، چنانچه PH نمونه‌ای از آب خلیج $5/10$ باشد تجزیه انجام نمی‌گیرد به خاطر اسیدی بودن نمونه.

(i) در سیاهه زیر بافرهایی را برگزینید که بتوانند محلول را در PH $7/20$ نگهدارند.

دور شماره‌هایی را که انتخاب کردید دایره بکشید. محاسبه ای رانشان دهید که منجر به انتخاب شما می‌شود.

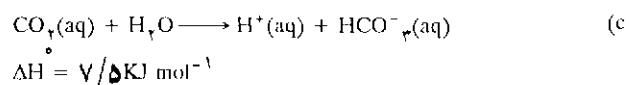
	سیستمهای بافر	K_a اسید ضعیف	
۱.	لاکات سدیم $0/10\text{M}$	$1/4 \times 10^{-5}$	
	اسید لاکتیک $0/10\text{M}$		
۲.	لاکات سدیم $0/10\text{M}$	$1/8 \times 10^{-5}$	
	اسید استیک $0/10\text{M}$		
۳.	$0/10\text{M} \text{NaH}_2\text{PO}_4$	$6/2 \times 10^{-8}$	
	$0/01\text{M} \text{Na}_2\text{HPO}_4$		
۴.	آمونیم $0/10\text{M}$	$5/6 \times 10^{-11}$	
	کلرید آمونیم $0/10\text{M}$		

(ii) با استفاده از سیستم بافری که شما انتخاب کردید، حساب کنید وزن اسید ضعیف و باز مزدوج را که شما نیاز دارید در آب مقطر حل کنید تا 500 میلی لیتر محلول ذخیره بافر شده با $7/2\text{ PH}$ بدست آرید.

(c) غلظت یون کلرید در 50 میلی لیتر دیگر از آب خلیج به روش ۶لهارد (Volhard) مشخص شد. در این متاد مقدار زیاد AgNO_3 به نمونه افزوده شد. Ag^+ اضافی با KSCN استاندارد شده سنجیده شده و رسوب AgSCN به وجود آمد. نقطه نهایی با تشکیل کمپلکس قهوه‌ای FeSCN^{2+} اخطار می‌شود. تشکیل این کمپلکس هنگامی انجام می‌گیرد که Ag^+ تخلیه شده باشد. اگر Ag^+ اضافی موجود از افزایش $50/00\text{mL} \text{AgNO}_3$ در آب به دست آمده باشد برای سنجش باید $27/46\text{ mL}$ از $1/41 \times 10^{-3}\text{M} \text{KSCN}$ استفاده شود. حساب

کنید غلظت یون کلرید را در نمونه آب خلیج.

(d) در آبهای طبیعی، Cl^- با غلظت خیلی زیادی وجود دارد، وجود Cl^- به روش سنجش وزنی (gravimetrically) به صورت

(d) از اینکه واکنش گرمایشی است، انتظار می‌رود که ثابت تعادل با افزایش دما افزایش یابد. بنابراین $[\text{H}^+]$ افزایش می‌یابد و PH کاهش پیدا می‌کند.

مسئله ۷ (۱۲ نمره)

در فصل بهار هنگامی که باران شدیدی می‌آید آب تازه رودخانه وارد خلیج چسپیک (Chesapeake) شده سبب مدد می‌شود افزایش آب تازه در خلیج، کاهش کشتیرانی در منطقه شده جایی که صدف رشد می‌کند. حداقل غلظت یون کلرید لازم در پرورشگاه صدف برای رشد عادی $(\text{Amgl}^{-1}) \text{APPm}$ است.

(a) پس از یک هفته باران شدید، آب خلیج به طریق زیر تجزیه شد. به یک نمونه 50 mL آب خلیج، چند قطره محلول K_2CrO_4 اضافه شد. سپس این نمونه با $16/16\text{mL} (0/00164\text{M}) \text{AgNO}_3$ سنجیده شد. پس از اینکه محلول AgNO_3 به نمونه افزوده شد، رسوب قرمز روشن پرتفالی حاصل شد.

$$\text{K}_{\text{sp}} \text{AgCl} = 1/78 \times 10^{-10} \quad \text{K}_{\text{sp}} \text{Ag}_2\text{CrO}_4 = 1/10^{-12} \times 1/100$$

(i) غلظت مولی یون کلرید در نمونه چیست؟
(ii) آیا آب برای رشد صدف مقدار کافی یون کلرید دارد؟ دایره بکشید بر روی کلمه بله یا خیر. محاسبه خودتان رانشان دهید.
خیر بله

(iii) معادله تعادل را بنویسید که واکنش سنجش کننده را با ماده تجزیه پذیر توضیح دهد.

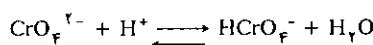
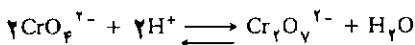
(iv) معادله نهایی یون (net-ionic equation) را بنویسید تا واکنشی که عامل تغییر رنگ در نقطه نهایی (end Point) سنجش هست وصف کند. ترکیبی که در معادله به رنگ قرمز آجری است با کشیدن دایره بر دور آن مشخص کنید.

(v) غلظت یون کرومات در نقطه نهایی $0/020\text{M}$ هست. حساب کنید غلظت یون کلرید را در محلول هنگامی که تشکیل رسوب می‌دهد.

(vi) برای اینکه این سنجش مؤثر عمل کند، محلولی که سنجیده می‌شود باید خنثی یا کمی بازی باشد.

معادله تعادل را بنویسید تا واکنش رقیب را که در محیط

(v) نمره

(v)(i) نمره سیستم ۳ بهترین بافر است با -

$$\text{PK}_a = -\log k_a, \text{PK}_a = 7/2$$

قدرت بافری دارد که $\text{PK}_a = \text{PH}$ باشد.

(ii) نمره

$$0.1\text{M NaH}_4\text{PO}_4 (0.5\text{L}) (119/98\text{mol}^{-1}) =$$

$$6.1\text{g NaH}_4\text{PO}_4$$

$$0.1\text{M NaHPO}_4 (0.5\text{L}) (141/96\text{mol}^{-1}) =$$

$$7.1\text{g Na}_4\text{HPO}_4$$

مسئله ۸

سه نمودار پوربایز (Pourbaix diagram) تهیه شده، یکی برای آب، یکی برای نیتروژن و یکی برای منگنز (a) فرمول گونه‌های نیتروژن را که غالب هستند بنویسید (i) در دریاچه‌های غنی از O_2 با $\text{PH} \sim 6/0$ متعارف

(ii) در دریاچه‌های تهی از O_2 که به شدت با باران اسیدی آلوده شده‌اند ($\text{PH} \sim 3/0$)

(b) فرمول گونه‌های منگنز را که غالب هستند بنویسید.

(i) در دریاچه‌های غنی از O_2 با $\text{PH} \sim 6/0$ متعارف

(ii) در دریاچه‌های تهی از اکسیژن که به شدت با بازهای آلوده شده‌اند ($\text{PH} \sim 12/0$)

(c) مردم اغلب در می‌یابند که آب چاه، صاف کمی اسیدی ($\text{PH} \sim 5/0$)، جامد سیاه رنگ دارای منگنز ته نشین می‌کند

(i) فرمول شیمیایی را برای جامد سیاه رنگ بنویسید.

(ii) فرمول گونه‌های منگنز را که در آب چاه وجود دارد بنویسید

(d) طبق نمودار پوربایز (Pourbaix diagram) دو گونه نیتروژن، اکسید می‌کند $\text{Mn}^{2+}(\text{aq}) \rightarrow \text{Mn(s)}$

را به $\text{Mn}^{2+}(\text{aq})$ را بنویسید

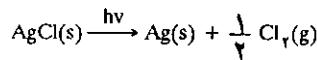
(i), (ii) فرمول دو گونه نیتروژن را بنویسید

(iii) در دمای اتاق کدامیک از دو گونه نیتروژن در عمل

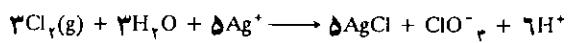
را اکسید نمی‌کند؟ Mn(s)

(e) طبق نمودار پوربایز، بعضی از فرمهای شیمیایی منگنز $\text{NH}_4^+(\text{aq})$ یا $\text{N}_3^-(\text{aq})$ را به $\text{NH}_4^+(\text{aq})$ اکسید می‌کند. در لیست زیر فرمهای شیمیایی منگنز را که این کار انجام می‌دهند دور آنها

رسوب AgCl معلوم می‌شود. پیچیدگی این روش این است که AgCl مستعد به تجزیه نوری هست، همانطور که در واکنش زیر نشان داده شده:

دیگر اینکه، اگر این تجزیه نوری در مجاورت Ag^+ اضافی انجام گیرد، واکنش دیگری نیز انجام می‌گیرد.

اگر 0.10 g از 0.003 mol AgCl با Ag^+ اضافی تحت تجزیه نوری قرار گیرد همانطوریکه در بالا نشان داده شد.

(i) آیا وزن موجود AgCl بسیار زیاد یا بسیار کم خواهد شد. دور یکی از پاسخ‌های زیر دایره بکشید.

بسیار کم بسیار زیاد
(ii) تا چند گرم؟

حل مسئله ۷

(a) (i) نمره

$$[\text{Cl}^-]_{\text{حاصر}} = \text{Ag}^+ \text{ mol} =$$

$$(0.01616\text{L})(0.00164\text{M}) = 2/65 \times 10^{-5} \text{ Cl}^- \text{ mol}$$

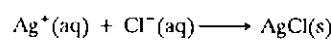
$$[\text{Cl}^-] = \frac{2/65 \times 10^{-5} \text{ mol}}{0.05000\text{L}} = 5/30 \times 10^{-5} \text{ M}$$

(v) نمره

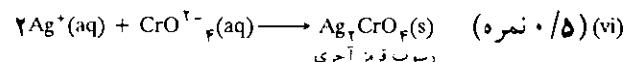
$$\text{Cl}^- \text{ mgL}^{-1} = (5/30 \times 10^{-5} \text{ molL}^{-1})(35/5 \text{ g mol}^{-1})$$

$$(1 \times 10^{-3} \text{ mg}^{-1})$$

$$= 18/8 \text{ mgL}^{-1} \text{ یا } 18/8 \text{ PPM } \text{ Cl}^- \text{ کافی}$$

(vii) نمره

رسوب فرم آجری

(v) نمره

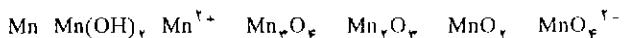
$$[\text{Ag}^+]^2 [\text{CrO}_4^{2-}] = 1/00 \times 10^{-12}, [\text{CrO}_4^{2-}] = 2 \times 10^{-11}$$

$$[\text{Ag}^+] = 7/07 \times 10^{-11}$$

$$[\text{Cl}^-] = K_{sp} / [\text{Ag}^+]$$

مسئله ۹

دایره بکشید:

(پرمگنات آمونیم، NH_4MnO_4) یک نمک شناخته شده اما منگنات آمونیم $(\text{NH}_4)_2\text{MnO}_4$ شناخته شده نیست.

(آیا انتظار می رود که NH_4MnO_4 بلحاظ ترمودینامیک پایدار باشد؟ (بله یا خیر)

(ii) آیا انتظار می رود که $(\text{NH}_4)_2\text{MnO}_4$ بلحاظ ترمودینامیک پایدار باشد؟ (بله یا خیر)

(iii) معادله واکنش تجزیه NH_4MnO_4 را به N_2 و MnO_2 بنویسید و موازن نمایند.

(iv) معادله واکنش تجزیه $(\text{NH}_4)_2\text{MnO}_4$ را به N_2 و Mn بنویسید و موازن نمایند.

(g) طبق نمودار پوربیز آیا ساییدن و نرم کردن اقلام زیر در هاونگ خطرناک هست

(i) نیترات پتاسیم و فلز منگنز؟ (بله یا خیر)

(ii) نیترات پتاسیم و دی اکسید منگنز؟ (بله یا خیر)

(h) پتانسیل احیای استاندارد (Standard reduction Potential) احیای MnO_4^- به MnO_2 هست $1/6927$ با استفاده از معادله نرنست (Nernst equation) که دارای ثابت تعادل 10591 است، پتانسیل احیاء، E را برای احیای MnO_4^- به 10^{-4} M حساب کنید.

حل مسئله ۸

(a) NO_3^- نمره (۵/۰)

(b) Mn(OH)_4^- نمره (۵/۰)

(c) MnO_4^- نمره (۵/۰)

(d) Mn^{2+} نمره (۵/۰)

$\text{Mn}_2\text{O}_4, \text{Mn}_2\text{O}_3, \text{MnO}_4^-, \text{MnO}_4^{\cdot -}$ نمره (۱/۱)

$2\text{NH}_4\text{MnO}_4 \rightarrow 4\text{H}_2\text{O} + 2\text{MnO}_4^- + \text{N}_2$ نمره (۱/۵)

$(\text{NH}_4)_2\text{MnO}_4 \rightarrow 4\text{H}_2\text{O} + \text{Mn} + \text{N}_2$ نمره (۱/۵)

(f) (i) نمره (۰/۵) بله

(ii) خیر (۰/۵)

(g) $E = +10591/3 \log[\text{MnO}_4^-] + 10591/3 \log[\text{H}^+]$

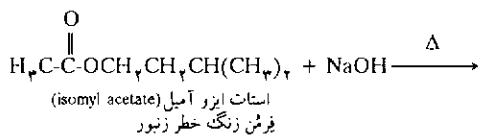
E

$$E = 1/6927 + 10591/3 \log 10^{-4} - 10591/3 \log 10^{-4} \text{ PH}$$

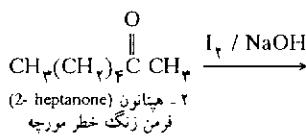
$$= 1/623 - 10591/3 \text{ PH} = 1/37$$

۹. فرمنها (Pheromones) مواد شیمی یا محلو طی از مواد خاص شیمیایی هستند که برای انتقال بوسیله حشره ها و بعضی از جانوران ترشح می شود. آنها پاسخ متقابل موجودات دیگر از یک نوع را فراهم می کنند. در مسئله زیر شما تعدادی فرمنها را خواهید دید که در مرحله واکنش ساختار آنها مشخص خواهد شد. در هر مرحله، ساختار و یا ساختار های محصولات تولید شده را بدھید. ایزو مررهای هندسی (geometric isomers) (سیس و ترانس) جایی که مناسب هست در قسمت (e) نشان دهید. شما می توانید شکلهای دیگر ایزو مررهای فضایی را نادیده بگیرید.

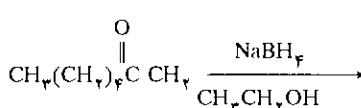
(a)

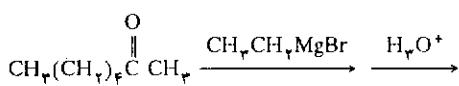
(i) (b)

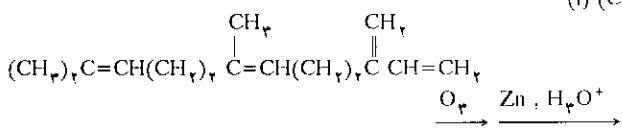
(ii)

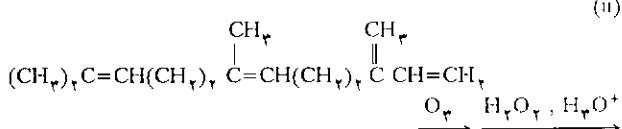
(iii)

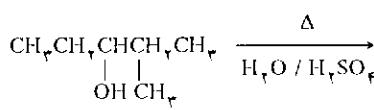
(i) (C)

(ii)

(i) (d)

$$\text{تولید شده Cl}_\gamma \text{ mol} = \frac{(\frac{1}{2})(6/98 \times 10^{-5} \text{ mol})}{2} \\ = 3/49 \times 10^{-5} \text{ mol Cl}_\gamma$$

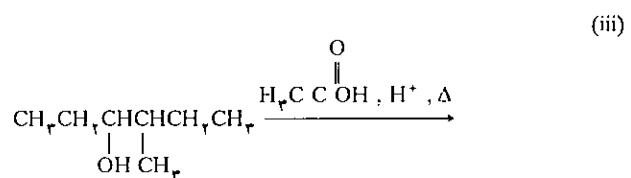
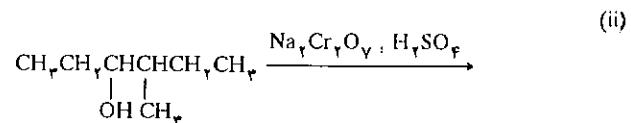
$$\text{جديد توليد شده AgCl mol} (\frac{5}{3}) = (3/49 \times 10^{-5} \text{ mol}) \\ = 5/82 \times 10^{-5} \text{ mol}$$

$$\text{gAgCl} = (5/82 \times 10^{-5} \text{ mol})(143/35 \text{ g/mol}) \\ = 0/00834 \text{ gAgCl}$$

$$\text{تولید شده Ag} = (6/98 \times 10^{-5} \text{ mol})(107/9 \text{ g/mol}) \\ = 7/53 \times 10^{-5} \text{ g}$$

$$\text{وزن نمونه} = 3/00 - 0/010 \text{ g} + 0/00834 + 0/00753 \text{ g} \\ = 3/00 \text{ g}$$

کل وزن جامد (AgCl + Ag) زیاد خواهد شد
به مقدار 6/006 گرم

ابزومرهای هندسی (سیس و ترانس) را نشان دهید که در قسم (e) مناسب هست. شما می‌توانید شکلهای دیگر ایزومرهای فضایی را نادیده بگیرید.

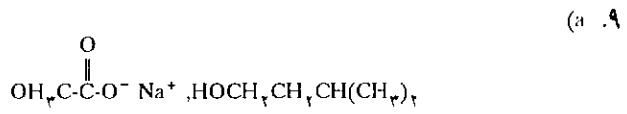
(a) ۲ نمره

(b) ۲ نمره

(c) ۲ نمره

(d) ۵/۲ نمره

(e) ۳/۵ نمره

$$\text{mol Ag}^+ \text{ اضافه شده} = (0/00129 \text{ mol L}^{-1})(0/00001) \\ = 6/45 \times 10^{-9} \text{ mol}$$

$$\text{mol AgSCN در} = (0/02746 \text{ L})(1/41 \times 10^{-7} \text{ mol L}^{-1}) \\ = 3/87 \times 10^{-9} \text{ mol}$$

$$\text{mol Cl}^- \text{ در نمونه} = 6/45 \times 10^{-9} \text{ mol} - 3/87 \times 10^{-9} \text{ mol} \\ = 2/58 \times 10^{-9} \text{ mol}$$

$$[\text{Cl}^-] = \frac{2/58 \times 10^{-9} \text{ mol}}{0/5000 \text{ L}} = 5/16 \times 10^{-9} \text{ M}$$

$$\frac{0/010 \text{ g AgCl}}{143/35 \text{ g/mol}} = 6/98 \times 10^{-5} \text{ mol AgCl}$$

استفاده شد

امتحان عملی

لطفاً کل روش کار و ورقه‌های پیوست را پیش از شروع بخوانید
اخطر: شما باید از عینک آزمایشگاهی محافظ (Safety goggles) و افشاره پی‌پت (Pipet bulbs) که در آزمایشگاه تهیه شده استفاده کنید.

اگر شما عینک محافظ را به دلیلی بردارید یا محلول را بوسیله پی‌پت با دهان بکشید، اخطار داده می‌شود.
اخطار دوم باعث خواهد شد که پنج نمره جریمه شوید. در اخطار سوم شما را از آزمایشگاه بیرون خواهند کرد.
خروج از آزمایشگاه بمنابه گرفتن نمره صفر از قسم عملی امتحان است.

اثر CO₂ در انحلال پذیری

کربنات کلسیم ماده حل پذیر جزئی است که به عنوان سنگ آهک، مرمر، گچ، یا کلسیت (Calcite) معروف است. در آب زمین غنی از CO₂، کربنات کلسیم که بشکل سنگ آهک است حل شده، حفره‌ها و غارها به وجود می‌آیند. در این عمل آزمایشگاهی حل پذیری کربنات کلسیم را در محلول اشباع شده از دی اکسید کربن و در محلول بدون دی اکسید کربن ملاحظه می‌کنید. غلظت [Ca²⁺] با عمل سنجش به وسیله

مرحله ۳ را به یک بشر مناسب منتقل کنید. این محلول را تا ۹۶-۹۹°C گرمایش دهد و بگذارید در آن دما برای ۵ دقیقه بهمراه همزن مغناطیسی باقی بماند. در ابتدا به همراه همزن مغناطیسی گرمای زیاد نیز ضروری است. شما خروج CO_2 و رسوب CaCO_3 را می‌بینید.

۱۳. پس از پنج دقیقه گرمای، از انبر بشر استفاده کرده، بشر را از روی اجاق داغ (Hot Plate) بردارید و در آب یخ قرار دهید که محلول سرد شده تا به دمای اتاق برسد.

۱۴. محلول سرد شد را اندازه گرفته یادداشت کنید.

۱۵. محلول را صاف کرده تا CaCO_3 معلق برداشته شود.
۱۶. سه تا ۲۵ mL از این محلول صافی شده را به سه بالن ارلن مایر انتقال کنید به هر یک از این بالنهای ۲۵ mL آب مقطر بیفزایید به دنبال آن ۱۵ قطره نیز از ۶M HCl بدانها بفرایید.
۱۷. هر یک از نمونه‌ها را طبق مراحل ۱-۷-۱۱ سنجش کنید.

روش کار برای استاندارد کردن EDTA

۱. به مقدار ۳۵ g /۰ از CaCO_3 استاندارد و خشک را وزن کنید، (وزن مولی ۰/۰۹ g /۱۰۰)، این ماده در ظرف توزین در دیسکاتور (desiccator) موجود است. توجه داشته باشید: CaCO_3 نمکی است.

۲. ۲۵ mL آب مقطر به CaCO_3 بریزید سپس ۵ mL از ۶M HCl به آنها بفرایید. به سرعت با یک شیشه ساعت (Watch glass) آنرا پوشانید.

۳. هنگامی که CaCO_3 حل شد. به طور کلی محلول را به یک بالن ژوژه (volumetric flask) ۲۵ mL متنقل کنید و تا جای علامت آن را دقیق کنید.

۴. سه تا ۲۵ mL از این محلول را به بالن مایر انتقال دهید.

۵. هر یک از این نمونه‌ها را طبق مراحل ۱-۷-۱۱ سنجید. توجه داشته باشید که مراحل را به ترتیب انجام دهید.

دستور کار برای PH متر

برای مدرج کردن PH متر:

۱. در کنترل عمل (Function)، دگمه را روی PH قرار دهید.

۲. الکترود را در بافر $\text{pH} = 7$ قرار دهید و کنترل دما (temperature) را با دمای بافر منظم کنید اگر حباب هوا در نوک الکترود هست آنرا با تکان دادن خارج کنید. دقت کنید که الکترود در این عمل از محلول بافر خارج نشود.

۳. دگمه کنترل استاندارد (standardeze) را طوری منظم کنید که عدد ۷/۰۰ ظاهر شود.

EDTA متعین می‌شود.
اخطار: شما باید در آزمایشگاه به هنگام آزمایش عینک آزمایشگاهی را بزنید و از افشار پی پت (bulb) استفاده کنید. اگر عینک آزمایشگاهی را بردارید و یا بادهان پی پت کنید. تنها یکبار اخطار خواهد شد پیش از اینکه با نمره جریمه شوید و یا از آزمایشگاه بیرون رانده شوید.

روش کار برای تعیین $[\text{Ca}^{2+}]$

۱. با پیروی از دستورهای زیر، PH متر خودتان را مدرج کنید (Calibrate)

۲. نمونه را که با جامد CaCO_3 و CO_2 به تعادل رسیده اندازه گرفته و ثبت کنید.

۳. کل نمونه خود را داخل یک شیشه بطری ۲۵۰ mL صافی کنید تا اینکه همه CaCO_3 معلق برداشته شود.

۴. در این شیشه بطری را به هنگامی که PH را اندازه می‌گیرید باز کنید و سپس بیندید تا اینکه آماده باشد برای مرحله بعدی.

۵. با سرعت هر چه ممکن سه تا ۲۵ mL از این نمونه را به سه بالن ارلن مایر (Erlen meyer flasks) متنقل کنید.

۶. ۱۵ قطره از ۶M HCl به هر یک از این سه بالن مایر اضافه کرده و آن را هم بزنید، همه CaCO_3 موجود حل می‌شود. پیش از ادامه به مرحله بعد، مطمئن باشید که دیگر هیچ هیچ در ارلن مایر وجود ندارد. اگر در بالان مقداری جامد هست، آنرا بیشتر هم زنید.

۷. تنها و تنها به یک بالن، ۵ میلی لیتر از محلول بافر $\text{pH} = 10$ را اضافه کنید. بلا فاصله ادامه داده مراحل ۱-۱۰ را انجام دهید.

۸. ۲۰ قطره از محلول Mg^{2+} / EDTA⁴⁻ با ۰/۰۱M با ۰/۰۰۱M به بالن بفرایید تا اینکه شناساگر در ست عمل کند.

۹. پنج قطره از شناساگر کالمگایت (Cilmagite) به نمونه بفرایید.

۱۰. نمونه را با محلول ۰/۰۱M EDTA سنجش کنید (البته روش استاندارد کردن در زیر خواهد آمد) تا رنگ از قرمز به آبی تغییر کند. شما ممکن است برای معرف رنگ از آب، بافر، دو قطره EDTA و شناساگر استفاده کنید.

۱۱. مراحل ۱-۷ را با سرعت برای بالنهای باقیمانده یک به یک انجام دهید.

۱۲. پس از اینکه مراحل ۱-۱۱ به طور کامل با رضایت خاطر خودتان انجام شد. محلول اشباع شده و صافی شده باقیمانده از

(b) حجم متوسط EDTA که برای سنجش محلول Ca^{2+} استفاده می شود بنویسید. در جاهای تهیه شده لیست حجمهای سنجش را بنویسید و همینطور حجم متوسط را حساب کنید.

دگمه کنترل عمل (Function) را به مقر استند بای (stand by) بگردانید.

۴. الکترود را با آب مقطر بشویید و آن را در بافر pH_4 قرار دهیم.

۵. در کنترل عمل (Function)، دگمه را روی PH قرار دهید.

دکمه کترل شیب (Slope) را طوری منظم کنید که عدد ۴/۰۰ ظاهر شود.

٦- الكترود رابآب مقطر بشوييد و دگمه کترل عمل را به حالت استند باي (Stand by) Function) قرار دهيد.

متوجه	برای پاسخ کمتر یا مساوی 1mL	تمام نمره	محدوده مقادیر
-۲	$0 - 0.15\text{mL}$	نمره ۵	
-۳	$> 0.15\text{mL}$	نمره ۴	
-۱	برای خواندن بورت کمتر از ۲ ممیز اعشار	نمره ۳	
-۱	نها دو سنجش	نمره ۲	
-۲	نها یک سنجش	نمره ۱	

اندرازه گسی

۷. دگمه کنترل عما، داروی PH قوارد دهد.

۸. الکترود را در نمونه قرار دهید و کنترل دمای را با دمای نمونه تنظیم کنید.

۹. عددی که ظاهر شد هنگامی که ثابت ماند بنویسید.

۱۰. برای هر نمونه جدید گامهای ۹ و ۸ را تکرار کنید.

.۱.(a) PH نمونه در مرحله ۲ چیست؟

محل متوسط پاسخ ۹۷ ± ۱۰ / ۵

۶/۰۰ - ۹۲/۵ (با انحراف معیار کمتر از ۰/۵) نمره ۴

٣٠ نمره - ٦ / ٨٧ / ٥ (انحراف معيار < ٥ / ٠ تا ١)

٢ نمره - ٦/١٠ - ٨٢/٥ (انحراف معيار < ١ - ١/٥)

$$\text{نمره ۱} = \frac{۷۷}{۱۵} \text{ (انحراف معيار } < \frac{۱}{۵})$$

٥٧٢ - ٦ / ٢٠ (انحراف معيار < ٢ - ٥ / ٢٥) نمبر ٥

(b) pH نمونه در مرحله شماره چهارم چیست (۰ نمره)

(C) PH محلول سرد شماره ۱۳ چیست (۴ نمره)

۸/۹۸ - ۸/۷۰

۳ نمره ۹/۰۸ - ۹/۰۰

٢٤/٧ - ٤٩ / ٤٤

انصره ٩/٨٣ - ٩/٨٥

نمره > ۹ / ۸۳ < ۷ / ۸۵

٢٠١٦ (٥)

(a) وزن CaCO_3 استفاده شده برای استاندارد کردن EDTA حست؟ (%)

۱ نمره رقم با معنی
۰ نمره رقم با معنی

(۹۰)

(a) حجم متوسط EDTA را برای سنجش نمونه که از CaCO_3 و CO_2 اشباع شده بتوسید. لیست حجمها را در جاهای مقرر

لیست حجمها را در جاهای مقرر بنویسید و حجم متوسط را محاسبه کنید.

متوسط

نمره ۱ - تنها ۲ سنجش

نمره ۲ - تنها ۱ سنجش

(a) حلایت کربنات کلسیم (به ملاربیتی) در یک محلول بدون CO_2 چیست؟

تمام محاسبه‌ها را در ورقه‌های پیوست نشان دهید

 $0/00034 - 0/0007$

۴ نمره

 $0/0007 - 0/0015$

۳ نمره

 $0/0015 - 0/003$

۲ نمره

 $0/003 - 0/006$

۱ نمره

 $> 0/006$

نمره

 $0/0001 - 0/0001$

۲ نمره

 $< 0/0001$

نمره

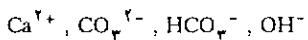
نمره ۱ - خطای ساده ریاضی

نمره ۱ - ارقام با معنی نادرست

نمره ۲ - استوکیومتری نادرست

۵. (a) همه گونه‌های یونی را که بخارطه حل شدن CaCO_3 در آب

غلظتشان افزایش می‌باید بنویسید (۶ نمره)

۱ نمره برای هر کدام ۱ - نمره برای هر نادرست

(b) در زیر توضیح مختصری از دو محلول داده شده بر روی

یکی که دارای بالاترین غلظت CO_3^{2-} است دایره بکشید (۲ نمره)

این محلول از حل CaCO_3 در آب اشباع از CO_2 بدست آمده است.

(c) آیا حلایت CaCO_3 در یک محلول بدون CO_2 افزایش و کاهش می‌باید؟ بر روی پاسخ درست دایره بکشید.

کاهش

بنویسید و حجم متوسط را محاسبه کنید. (۲ نمره)

متوسط

نمره ۱ - تنها برای ۲ سنجش

نمره ۲ - تنها برای یک سنجش

(b) حلایت کربنات کلسیم (را به ملاربیتی) در یک محلول اشباع شده از CO_2 و CaCO_3 حساب کنید. همه محاسبه‌ها را در ورقه‌های پیوست نشان دهید

مقادیر متوسط محصل $0/01284 \pm 0/00038$ $0/01266 - 0/01302$ $0/01247 - 0/01321$ $0/01228 - 0/01340$ $0/01257 - 0/01359$ $< 0/01208 > 0/01360$ $< 0/01208 > 0/01360$

نمره ۱ - خطای ساده ریاضی

نمره ۱ - ارقام با معنی نادرست

نمره ۲ - استوکیومتری نادرست

نمونه محاسبه:

[EDTA] = $0/00994 \text{ M}$ از محلول Ca^{2+} و $0/00mL$

آزمایش حجم

۱ $30/81 \text{ mL}$ ۲ $30/70$ ۳ $30/73$

$$\text{mol EDTA} = (0/00994 \text{ M}) (0/03075 \text{ L})$$

$$= 3/056 \times 10^{-4} \text{ mol}$$

 $3/056 \times 10^{-4} \text{ mol Ca}^{2+}$ در محلول اشباع از CO_2

$$[\text{Ca}^{2+}] = \frac{3/056 \times 10^{-4} \text{ mol}}{0/02500 \text{ L}} = 0/01223 \text{ M}$$

(a) حجم متوسط محلول EDTA را برای سنجش نمونه که از اشباع شده و بدون CO_2 است بنویسید.

جنگ

شیمیابی

گیاهان

احمد سعادتمدی: دانشگاه تهران - دانشکده علوم

میکروارگانیسم‌ها (باکتریها، قارچها و اکتینومایتها Actinomycetes) و همینطور گیاهان عالی بوده است. این نوع تعبیر از لغت توسط اکثر دانشمندان اجراء می‌شود. لغت Allelopathy به معنی تحت‌اللفظی آن یعنی ضرر و صدمه دو طرفه می‌باشد. در حقیقت گیاه نشر کننده معمولاً برتری بیشتری تا گیاه دریافت کننده دارد و معمولاً گیاه دریافت کننده آسیب می‌بیند.

انسان در طول سالیان متعدد مشاهده کرده است که گونه‌های گیاهی تمايل به تسلط و فزونی در کشتزارها و طبیعت دارند. اگر چه گیاهان دراستفاده از آب، مواد غذی و سوراخ‌فیتی‌گونه‌گون دارند، مکانیزم دیگری نیز هست که ظاهرآAllelopathy به حالت تعرضی آنها کمک می‌کند. و آن می‌باشد که در نتیجه آزاد سازی یک سری مواد شیمیائی بازدارنده که اثر معکوس بر روی گیاهان دریافت کننده همسایه دارد می‌باشد. این ترکیبات شیمیائی Allelo ممکن است تاثیر خود را بر روی گیاهان مجاور بطور مستقیم و غیر مستقیم یا به روش دیگری مثل اثر گذاشتن بر روی موجودات وابسته (اورگانیزم‌های مفید) گیاه بگذارد.

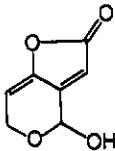
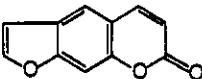
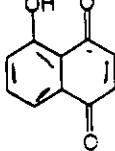
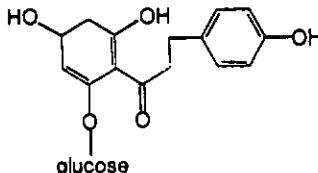
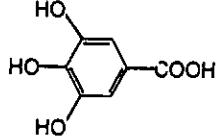
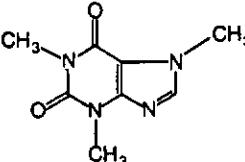
Allelopathy ممکن است از طریق تراوش ترکیباتی از

جنگ شیمیابی بین گیاهان Allelopathy نامیده‌اند. اگرچه این جنگ بی‌صداست، ولی تاکتیک‌های استفاده شده در آن بسیار ماهرانه و نتیجه آن اغلب اوقات تعیین کننده سرنوشت می‌باشد در این جنگ شکست و پیروزی بدین نحو نمایان است که پیروز مندان اغلب کنترل کننده قلمرو می‌شوند.

امروزه کوشش دانشمندان در کشف عوامل Allelopathic برای استفاده در کشاورزی می‌باشد. ترکیب‌های شیمیابی Allelo بسیار جالب توجه هستند بخاطر اینکه آنها محصول طبیعی ساخته شده توسط گیاهان و میکروبها هستند. دانشمندان می‌توانند با مهارت تمام اورگانیسم‌های سازنده را دستکاری و از آنها به عنوان کارخانه‌های تولیدی قابل برداشت در فصول گوناگون استفاده کنند. خیلی‌ها فکر می‌کنند که محصولهای تولیدی طبیعت از نظر بهداشت محیط زیست خیلی بی‌خطرتر هستند. اما تحقیقات نشان داده است که چندین قلم از اینگونه مواد شیمیائی می‌توانند برای جانوران اگر خورده شوند بسیار سنتی باشند.

گیاه شناس اتریشی Hans Molisch آنچه وجود آور نده لغت آلنلوپاتی در سال ۱۹۳۷ بود، وی اشاره کرده بود که منظور در استفاده از این لغت توجه به سه تولید شده توسط

	ترکیب‌های اللوپاتی که قابل جدا کردن از خاک، گیاه و میکروبها است.		
منبع طبیعی	فرمول ساختمانی	طبقه (گروه)	نام شیمیایی
گیاه ذرت خوش‌های (ارزن هندی)			دوارین
گیاه خردل	$\text{CH}_2 = \text{CHCH}_2\text{NCS}$	تیوباتان	Allylisothiocyanate
			کافور Comphor
	CH_3COOH	اسید الیانیک	اسید اسپیک
		اسید آروماتیک	Cinamic acid
		ترکیب‌های فلی	Arbutin
میکرو ارگانیسم‌ها	$\text{CH}_3 - \overset{\text{O}}{\underset{\parallel}{\text{P}}} - \text{CH}_2\text{CH}_2 - \underset{\text{NH}_2}{\underset{ }{\text{C}}} - \overset{\text{H}}{\underset{\parallel}{\text{C}}} - \overset{\text{O}}{\underset{\parallel}{\text{C}}} - \text{NH} - \underset{\text{H}}{\underset{ }{\text{C}}} - \overset{\text{CH}_3}{\underset{\parallel}{\text{C}}} - \overset{\text{O}}{\underset{\parallel}{\text{C}}} - \underset{\text{H}}{\underset{ }{\text{C}}} - \text{CNH} - \underset{\text{H}}{\underset{ }{\text{C}}} - \text{COOH}$	مشتق‌ات آمینو اسید	Bialaphos

ترکیب‌های اللوپاتی که قابل جدا کردن از خاک، گیاه و میکروبها است.			
منبع طبیعی	فرمول ساختمانی	طبقه (گروه)	نام شیمیایی
			Patolin
			Psoralen
		Quinone کیتون	Juglone
			
		Tannin	اسید گالبک
گیاه فهود		آلکالوئید	کافئین

گیاه در مقابل گیاه است که در آن تمامی ارگانیزمها تمايل به پاسخ و یا خشی کردن یکدیگر با تولید مواد شیمیایی جذاب، محرکها و یا بازدارنده‌ها دارند. برای مثال حشره‌ها یا کرمها ممکن است از حمله به گیاه خاصی بخاطر داشتن مواد شیمیائی دفع کننده خودداری کنند. گیاهان همچنین ممکن است در پاسخ به حمله فارچهای بیماریزا یا باکتریها مواد شیمیایی دافع

ریشه‌ها، برگها یا میوه‌های زنده و یا اصولاً از طریق تصعید باقیمانده گیاهان مرده بوجود آید. در این مورد آخر میکروبها (از قبیل آکتینومایستها، جلبکها، فارچهای و باکتریها) نقش مهمی را در ترکیب یا آزاد سازی مواد سمی بازی می‌کنند.

فقط نشان دهنده یک جنبه فعالیت شیمیایی Allelopathy

دو جین یا بیشتر مواد بازدارنده (inhibitor) در یک زمان وجود داشته باشند و حتی ممکن است به طور مجموع و یا توازن عمل کنند. برای مثال وقتی که ترکیب‌های فنولی با ترکیب‌های Allelopathy مخلوط می‌شوند ترکیب‌های شیمیایی پیچیده‌ایی که با هم شاهد نزدیکی دارند حاصل می‌شود و تمامی آنها ممکن است با هم حتی ترکیب شوند.

با توسعه دستگاه‌های پیچیده، روش‌های جدیدی برای شناخت بیشتر محصولات طبیعی از قبیل مواد Allelopathy بوجود آمده است. البته هیچ روش خاصی بر روی همه سلولها و مواد شیمیایی کار نمی‌کند.

به طور خلاصه شناسایی محلول مستلزم گرفتن عصاره گیاه یا خاک یا جمع آوری آنها در یک محل مناسب و یا جاذب است. محلولهای معمولی که برای گرفتن عصاره به کار می‌روند آب سرد و یا الكل هستند که گیاهان خشک شده یا قسمت‌های زنده گیاه در آنها خیس می‌شود. پس از اینکه عصاره خام برای یک مدت زمان مشخص گرفته شد، محصول طبیعی حل شده در عصاره تصفیه یا تفکیک و سپس جهت تعیین سمی بودن روی سلولهای گیاهان زنده آزمایش می‌شود. گرفتن عصاره با آب سعی در تقلید آزاد سازی طبیعی ماده توسط باران که بر روی گیاه ایستاده و یا قسمت‌های جدا شده آن می‌ریزد، انجام می‌گیرد.

از دیگر روش‌هایی که برای استخراج مواد گیاهی استفاده می‌شود به کارگیری آبجوش، اتوکلاو و حلالهای آلی است. آبجوش یا استفاده از اتوکلاو سبب افزایش انتشار مواد شیمیایی محلول در فاز آبی می‌شود. در ضمن این عمل باعث حذف باقیمانده‌های میکروبی می‌شود. با حلالهای آلی می‌توان عصاره تعداد زیادی از مواد آلی دیگر را استخراج کرد که بسیاری از اینگونه مواد برای گیاهان سمی می‌باشند. خطر عصاره گیری و جداسازی این گونه مواد به این صورت ممکن است در حالت طبیعی اصلاً رخ ندهد.

چند روش سنجش برای تعیین وجود بازدارنده‌های گیاهی در عصاره ریشه‌ها به کار گرفته شده است که عبارتند از:

- استفاده از یک نوع علف دریابی (agar) به عنوان محیطی برای رشد گیاه و بررسی آن برای وجود مواد شیمیایی بیولوژیکی باقیمانده در اینگونه علف‌های دریابی.
- پرورش گیاهان دهنه و دریافت کننده با هم در ماسه و ارزیابی آثار آن هنگامی که گیاه هنوز جوان است و رقبای را آغاز نکرده.
- پرورش گیاهان دهنه در ماسه در زمانهای مشخص و سپس

(phytoalexin) تولید کنند. موارد خاصی از ترکیب‌های Allelopathy در مزارع کشاورزی، جنگلهای، مراعع، بیابانها و حتی سیستمهای آلی مشاهده شده است. انواع گوناگونی از مواد شیمیایی با خاصیت علف کشی از گیاهان، میکروبها، خاکها، آب و هوای جدا شده است. اکثر دانشمندان معتقدند که فقط بخش بسیار کوچکی از ترکیب‌های شیمیایی Allelo از جنس گیاهی و میکروبی شناخته شده‌اند.

بیشتر جریانهای مهیج درمورد Allelopathy را شخصی بنام (Elroy.L. Rize) از دانشگاه اوکلاهامی آمریکا برآمدانداخته است. او مثال‌های متعددی را در این باره نوشت و دانشمندان زیادی را در این زمینه تعلیم داده است. او خیلی از دانشمندان را تشویق به کار روی این پدیده طبیعی و بکارگیری نتایج آن برای طراحی علف کش‌های مصنوعی کرده است.

اگرچه تا به امروز بیش از هزار مثال در این زمینه به چاپ رسیده است، بعضی از شکگرایان در جامعه علمی هنوز براین باورند که وجود Allelopathy هنوز بخوبی به اثبات نرسیده است. یک اعتقاد بجای که آنها دارند این است که محققین هنوز بخوبی به جداسازی و شناخت همه عوامل سمتی برنيامده‌اند. بهر حال مدارک زیاد دیگری دال بر وجود دارد و اعتقاد نداشتن به این موضوع فقط بخاطر اینکه همه ترکیب‌های شیمیایی آن شناخته نشده‌اند بمنظور نویسنده مثل نداشتن اعتقاد به توارث قلی از کشف ساختمان DNA می‌باشد. ما قادر بوده‌ایم در مزارع آزمایشی با نشان دادن تاثیر مشخص گل داودی، ذرت خوش‌ای و باقی مانده گرد و بر روی رشد گیاهان حساس ناباوران را مقاعد سازیم. مشکل حقیقی، تعیین کردن اهمیت نسبی Allelopathy در محدوده آزمایشگاه و در محیط گیاهی پیچیده‌ایی که مکانیزم‌های زیادی بر روی هم اثر می‌گذارند می‌باشد. چونگ، شن، تنگ و چین. چونگ، یانگ از دانشگاه هاوایی اخیراً یک سیستم ساده و زیرکانه‌ای را بوجود آورده‌اند که اجازه استخراج ترشحات سمی ریشه گیاهان را میدهد. در حالیکه مواد شیمیایی مترشحه و محلول قندی از میان رزین عبور می‌کنند. رزین به طور انتخابی مواد سمتی را جذب و مواد مغذی را از خود عبور می‌دهد.

در یک سیستم پیچیده خاکی مواد طبیعی ممکن است عمر بسیار کوتاهی داشته باشند. ممکن است تاثیر خود را در نقاط بسیار کوچک برای مدت کوتاهی و وقتیکه مقدار آنها بحد کافی باشد نشان دهند. در خاک ممکن است به تعداد یک

گیاهی و سپس ارزیابی محصول جنبی سوخت و ساز قارچ روی گیاه در حال رشد است. همچنین که آقای رایس اشاره کرده در مطالعات مربوط به تفاله‌های گیاهی در خاک خیلی مشکل می‌شود این موضوع را به اثبات رساند که مواد سمی از گیاه است یا از موجودات ذره بینی یا از نتیجه مجموع یا همیاری و یا هردی آنها.

روش علمی زیست سنجی (bioassaying) محصولات فرار، توجه زیاد آقای مولر و همکارانش در دانشگاه کالیفرنیا در ساتناباربا را به خود جلب کرده است. آنها دانه‌های شاهد را که در بین یا روی کاغذ صافی نصب شده بر روی یک اسفنج سلوژی که در یک ظرف بزرگتر کنار بشر محتوى گیاهان دهنده قرار داشت سبز کرده‌اند. که تنها تماس بین مواد ایجاد شده از گیاه دهنده و دانه از طریق هواست. این تکنیک نتایجی مشابه به آن چیزی که در شرایط طبیعی مشاهده شده است می‌دهد.

جداسازی‌های شیمیابی بر پایه مشخصاتی مانند پولاریتی و اندازه مولکولی، بار و یا جذب سطحی انجام می‌گیرد و روش‌های گوناگون کروماتوگرافی به کار برده شده عبارتند از کروماتوگرافی روی ستون، کروماتوگرافی نازک لایه (T.L.C)، کروماتوگرافی گاز - مایع (G.L.C) و نوع جدیدش کروماتوگرافی H.P.L.C. کاربرد روش اخیر در جداسازی ترکیبی‌های محلول در آب از عصاره‌های گیاهی به اثبات رسیده است.

زمانی شناسائی جسم مرکب به آزمایش‌های شیمیابی متعددی جهت تعیین گروه‌های نیاز داشت. در حال حاضر این‌گونه شناسایی‌های وسیله یک سری تجزیه‌های طیف‌بینی صورت می‌گیرد. ابتدا طیف‌بینی فرا بخش همراه با تجزیه انکسار پرتوهای ایکس قابل قبول یود. اخیراً طیف‌بینی مادون قرمز و رزونانس مغناطیسی هسته پروتون (H^1) و کربن (^{13}C) و طیف‌سنجی جرمی کمک شایانی در تعیین ساختارهای پیچیده مواد طبیعی کرده‌اند. طیف‌سنجی جرمی متصل به دستگاههای کروماتوگرافی (Tandom) یک پدیده جدیدی است که تجزیه مخلوط‌های ترکیبی‌های مرکب را آسان می‌کند. این روش احتمالاً در شناسایی ترکیبی‌های موجود در عصاره‌های گیاهی بسیار مفید خواهد بود.

دانشمندان مدت‌ها مجدوب این پرسش بوده‌اند که چطور مواد شیمیابی گیاهان را از بین می‌برند. پاسخها می‌تواند به دانشمندان در ساخت مواد دیگر یا در پیشگویی اینکه چطور ارگانیزم‌های دیگر را از گزند این‌گونه مواد شیمیابی حفظ کنند

شتن ماسه و ارزیابی ماده بدست آمده بر روی گیاهان دریافت کنند.

پرورش گیاهان دهنده و دریافت کننده در ظرفهایی که به صورت پلکان در کنار هم مرتب شده‌اند. ظرفهای گیاهان دهنده و دریافت کننده به صورت یک در میان طوری قرار گرفته‌اند که محلول گرفته شده (ممکن‌آمده محلول مغذی) از گیاه دهنده عبور و به گیاه دریافت کننده رسیده و دوباره به مخزن باز می‌شود و این کار چندین بار در زمانهای متفاوتی در روز انجام می‌گیرد.

بررسیهای به عمل آمده بر روی آزادسازی مواد آلی از تجزیه ماده آلتی قبل از مرحله سنجش بیولوژیکی با گیاهان گیرنده اجزای خشک شده و زنده گیاهی را در زیر و روی خاک برای مدتی مشخص قرار می‌دهند. بعضی از مطالعات ابتدا شامل جداسازی قارچهای مخصوص عامل تجزیه اجزای

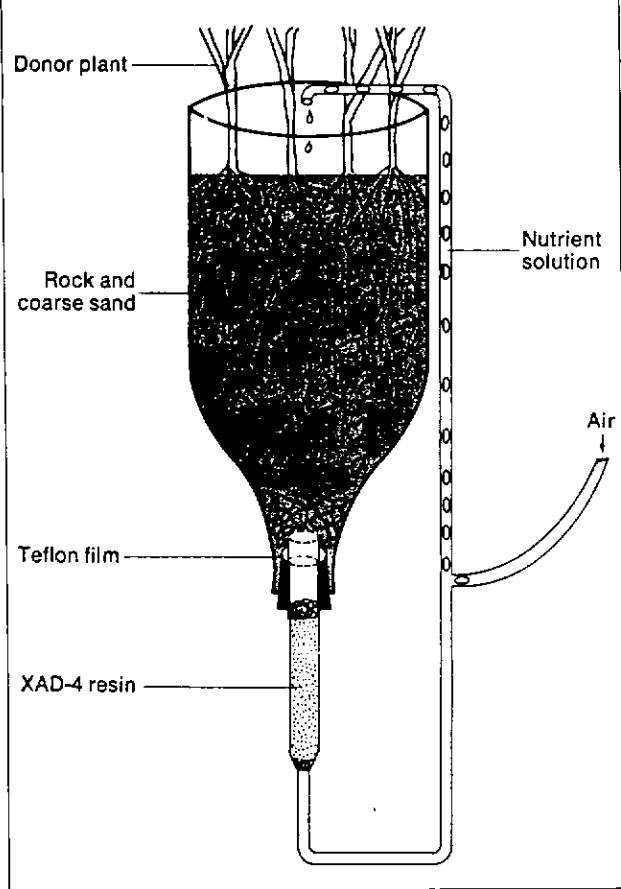
کمک می‌کند.

تحقیق بر روی طرز عمل بازدارنده‌ها موجب پیش آمدن مسائل زیادی برای هر دو مورد علف‌کش‌های مصنوعی یا طبیعی برای محققین علاقه‌مند شده است. مشکل بزرگ جداسازی آثار ثانوی از علل اصلی است. اگر چه آثار بیولوژیکی را می‌توان در سیستم‌های بسته اندازه‌گرفت، همیشه این پرسشن حساس پیش می‌آید که آیا بازدارنده حقیقتاً در نقطه ویژه‌ای در گیاه به اندازه کافی جمع شده تا عکس العمل مشخصی را تحت تاثیر قرار بدهد و آیا فرایندهای دیگری ممکن است سریع‌تر تحت تاثیر قرار بگیرند.

شواهد گویایی دال براین است که مواد Allelopathic می‌توانند سرعت جذب یون در گیاه را تغییر دهند. در حقیقت این امر ممکن است مکانیزم زیربنای خیلی از رفتارهای تداخلی گیاهان که رقابت نامیده شده است باشد. برای مثال: ترکیب فنولی اسید سالیسیلیک می‌تواند از جذب یونهای فسفات توسط جلبک‌ها جلوگیری نماید. اخیراً کاهش جذب یون پتاسیم توسط ریشه‌های جو وقتی که آنها آلوده به ترکیب‌های فنولی مختلف بودند توسط تیم تحقیقاتی نلسون ای بالک در دانشگاه ویسکانسین نشان داده شد. این تیم متوجه شد که اسید سالیسیلیک و اسید فرولیک از جذب یون پتاسیم توسط ریشه‌های جو در pH پایین به ویژه وقتی که مقدار مصرف این اسیدها توسط گیاه بالا می‌رود جلوگیری می‌کند. مطالعات زیاد دیگری با گیاهان کامل و سلولهای کشت شده نشان داده است که در حضور ترکیب اسید فرولیک جذب مواد معدنی ماکرو و میکرو از قبیل میزیم، کلریم، آهن و منگنز کاهش می‌یابد.

نوكهای ریشه گیاهان از یک ناحیه رشد تشکیل شده و سلولهای این ناحیه خیلی سریع تقسیم می‌شوند. خیلی از ترکیب‌های شیمیایی Allelopathic از مرحله میتوز (تقسیم سلولی) ریشه‌های گیاه جلوگیری می‌کنند. برای مثال کومارین مرحله میتوز را به طور کامل در ریشه‌های پیاز در حدود چند ساعت بعد از آلوده سازی متوقف می‌سازد. ترپنهای فرار حاصل از گونه‌های مریم گلی شدیداً از مرحله میتوز در جوانه‌های خیار جلوگیری می‌نماید. این ترکیب‌های مرکب همچنین از تقسیمات گونه‌های زیادی از باکتریهای بدست آمده از خاک جلوگیری می‌کنند.

هورمونهای رشد گیاهی مثل ایندول استیک اسید (IAA) و گیبرولین‌ها (G.A) توسعه یا رشد سلولی در گیاهان در می‌کند. IAA به دو صورت فعل و غیر فعل در گیاهان موجود است و توسط آنزیم ایندول استیک اسید اکسیداز مولکولهایش

شکسته می‌شود. ترکیب‌های گوناگون Allelopathic فعالیت یا تجزیه IAA را تشدید می‌کنند. برای مثال مونوهیدروکسی نیتروئیک اسیدها ایندول استیک اسید اکسیداز را فعال می‌کنند که این عمل سرعت تجزیه IAA را افزایش میدهد. به بیان دیگر ۳، ۴ - دای‌هیدروکسی‌بنزوئیک اسید و فرولیک اسید قویاً از عمل IAA اکسیداز جلوگیری کرده و نتیجتاً از تجزیه IAA جلوگیری می‌شود. مطالعات گوناگون این عقیده را قوت می‌بخشد که هر دو ترکیب فنولیک و گلوكوزیتها فلانوئید نقش حساسی را در تنظیم فعالیت IAA در گیاهان بازی می‌کنند، خیلی از علف‌کش‌های صنعتی از عمل حیاتی فتوستز در شروع زندگی دانه‌های علف‌های هرز جلوگیری می‌کنند. در حقیقت به محض اینکه نور به جوانه‌ها برسد آنها کشته می‌شوند. بازدارنده‌های انتقال الکترونی مانع کوبیل شدن مواد و بازدارنده‌های انتقال انرژی یا دریافت کننده الکترونی عمل کنند. تاکنون گزارش‌های محدودی در مورد اثر مواد طبیعی در واکنش فتوستزی به چاپ رسیده است. فرانک. ای. آینهالینگ F.A. Einhelling و همکارانش از دانشگاه داکوتای جنوبی نشان داده‌اند که به محض اینکه برخی از گونه‌های گیاهی

در تحقیقات به عمل آمده برای آشنایی با تاثیر مواد شیمیایی Allelo بر روی سترز پروتئین‌ها با نشانه‌دار کردن کربن‌های موجود در قدها یا آمینو اسیدها با کربن ۱۴ عمل سترز پروتئین را دنبال کرده و رد پای کربن ۱۴ را در پروتئین یافته‌اند. در عمل متوجه شده‌اند که اسیدهای فروولیک و سینامیک از شرکت پذیری کربن ۱۴ موجود در گلوكز در ساختار پروتئین جلوگیری می‌کنند. اسید فروولیک و کومارین از شرکت پذیری فنیل آلاتین نشانه‌دار شده در ساختار پروتئین دانه‌ها و گیاهان جوان جلوگیری می‌کنند. یکی از گروههای مهمتر در علف‌کشهای مصنوعی آسیل اینلیدها هستند که در سترز پروتئین گیاهان مساله پذیرش یا حساس مراحت ایجاد می‌کنند.

عقیده براین است که بعضی از ترکیب‌های بیولوژیکی فعال عمل نفوذ پذیری غشاء‌ها را تغییر می‌دهند. متناسفانه کار بر روی غشاء‌های گیاهی آسان نیست اگر چه ترشح ترکیب‌های شیمیایی از ریشه‌ها یا تکه‌های ریشه در درجه‌بندی نفوذپذیری غشاء بکار برده شوند. داده‌های به دست آمده توسط آقای بالک و همکارانش دردانشگاه ویسکانسین پیشنهاد می‌دهد که ترکیب‌های فولیک مثل اسید سالیسیلیک پخش بخارج یونهای پتانسیم از بافت‌های گیاهی را توسط تغییر در نفوذپذیری پلاسمالما (غشاء سلولی) را بالا می‌برد. در PH پایین هر دو پلاسمالما و تونوپلاست (غشاء واکوئی) به بیرون نشت می‌کنند. که این عمل ساعت از دست دادن تعداد زیادی از

به سکوپولین یک ترکیب از خانواده کومارین آلوه شدند عمل فتوستز در آنها کاهش یافت. آنها همچنان نشان دادند که این ترکیب باعث بسته شدن روزنه‌های گیاه می‌شود. اما این مسئله هنوز به درستی روشن نیست که عمل بازدارنده‌ای فتوستزی موجب این عمل می‌شود.

مواد شیمیایی ممکن است عمل تنفس در گیاه را تشديد یا کند نمایند به هر حال هر دوی این اعمال ممکن است به فرایند تنفسی تولید کننده انرژی ضرر بر ساند. در مورد بالابری جذب اکسیژن از ترتیب انتقال الکترونی در فسفریلاسیون اکسیداتیو ممکن است جلوگیری شود که سب کاهش تشکیل آدنوزین تری‌سفات می‌شود. ژاگلون نفتاکوئینوئی است که از درخت گردو به دست می‌آید و مشخص شده است که از عمل فسفریلاسیون اکسیداتیو جلوگیری می‌کند همینطور که بعضی از اسیدهای آروماتیک، آلدهیدها، فلاونوئیدها و کومارینها این کار را انجام می‌دهند فی الواقع همه آنها انتشار انرژی را کاهش می‌دهند.

بعضی از ترکیب‌های جدا شده از خاک عمل تنفسی در ریشه‌های گیاه را کند می‌کنند. که در این رابطه ژاگلون خلی قوی است چون پس از یکساعت آلوه سازی ریشه‌های ذرت به این ماده بیش از ۹۰٪ کاهش تنفسی در این گیاه مشاهده می‌شود. افزون بر این، ترپن‌های فرار به طور شخصی سبب کاهش تنفسی در میتوکندریهای جدا شده از جو و خبار می‌شوند.

ترپن‌ها در تعدادی از گیاهان بیشتر می‌شود.

فقدان مواد معدنی بر تولید مواد شیمیایی Allelo تاثیر می‌گذارد. به ویژه بر تولید مواد شیمیایی فنولی و خانواده اسکوپولین‌ها، فقدان بُر، کلسیم، منیزیم، نیتروژن، فسفر، پتاسیم و گوگرد در گیاهان مختلف تمرکز اسیدهای کلروژنیک و اسکوپولین‌ها را افزایش می‌دهد. ناگفته نماند که در بعضی از گیاهان فقدان منیزیم یا پتاسیم و مقدار اسیدهای کلروژنیک را کاهش می‌دهد.

کمبود آب به تنها یک همراه با سختیهای دیگر می‌تواند غلظت اسیدهای کلروژنیک و ایزوکلروژنیک را در گیاهان افزایش دهد. برای مثال در آفتاب‌گردان همراه بودن خشکسالی و فقدان نیتروژن تولید اینگونه ترکیبات را پانزده برابر افزایش می‌دهد. گرما و سرما نیز تولید و آزاد سازی مواد شیمیایی Allelo را افزایش میدهد.

خیلی از عوامل دیگر نیز می‌توانند بر روی ستز یا آزادسازی مواد شیمیایی اثر بگذارند. آلوود شدن به علف‌کشها و یا بازدارنده‌های طبیعی می‌تواند تولید ترکیبات خانواده اسکوپولین را افزایش دهد. نوع و سن بافت‌های گیاهی خیلی مهم هستند بخاطر اینکه ترکیبات شیمیایی ممکن است به طور ترجیحی در بافت‌های به ویژه ذخیره شده و یا در مقطعی از زندگی گیاه تولید شده باشند.

در میان یک گونه گیاهی مقدار تولید سم بستگی به نوع گیاه دارد برای مثال پیتر. ک. فی و ویلیام. ب. دوک در دانشگاه کورنل فهمیدند که توائ�ی ترشح اسکوپولین و ترکیبات مشابه در تیره‌های مختلف جو متفاوت است. آقای آلن پوتنم نیز دریافت که برخی از نمونه‌های جوانه‌ای خیار می‌توانند از سبز شدن علف جلوگیری کنند اما بعضی از نمونه‌های نه تنها اثری در بازداشت از رشد علف نداشتند بلکه رشد آنها را نیز تشدید کردند. اخیراً هنگام کار در دانشگاه کالیفرنیا نامبرده فهمید که بعضی از گونه‌های یونجه دارای غلظت‌های زیادتری از بازدارنده‌های رشد دانه نسبت به گونه‌های دیگر می‌باشد. این اطلاعات گویای این است که می‌توان نمونه‌های گیاهی را بر اساس راندمان تولید بازدارنده‌ها انتخاب کرد یا اینکه با ایجاد شرایط سخت گیاه را قادر به تولید بازدارنده بیشتر کرد.

ادامه دارد

یونهای پتاسیم می‌شود. این افزایش نفوذ‌پذیری غشاء سرانجام منجر به صدمه دیدن گیاه می‌شود. بیماریهای گیاهی که سبب پژمردگی می‌شوند معلوم شده است که با تولید سم این کار صورت می‌پذیرد همانند اسید فوساریک (Fusaric acid) و اسید آلفاپیکولینیک که سبب نشت دادن غشاء‌های گیاهی می‌شوند.

با کاربرد ترکیبات شیمیایی Allelo می‌توان عمل آنزیمهای گیاهی را کند نمود. برای مثال عمل فسفریلاز سبب زمینی توسط اسیدهای کلروژنیک، کافئیک و کشکول کند شده و احتمالاً این ترکیبات با غلظتهاهی بالا در پوست سبب زمینی برای خشی کردن عمل آنزیم کافی است. گزارش شده است که تانینها فعالیت پراکسیداز، کاتالاز، سلولاز، پلی‌گالاکتروفاز، آمیلاز و آنزیمهای دیگر را کند می‌کنند. همچنین بعضی از مواد طبیعی مثل علف‌کشها با جلوگیری از کار آنزیمهای کلیدی و ضروری برای رویش دانه عمل می‌کنند.

«فاکتورهایی که بر تولید مواد شیمیایی Allelo اثر می‌کنند»

تولید مواد شیمیایی Allelo در گیاهان بسته به محیطی که در آن رشد می‌کنند و فشارهایی که تحمل می‌کنند متغیر است. یکی از مشکلاتی که پژوهشگران با آن روبرو هستند این است که گیاهانی که در گلخانه رشد می‌کنند مقدار تولید بازدارنده‌هایشان محدود است و با توجه به اینکه نور فرابنفش توسط شیشه جذب می‌شود و مقدار آن به گلخانه کمتر از حد طبیعی می‌رسد بررسیهای به عمل آمده حاکی از آن است که این نور تولید مواد شیمیایی Allelo را بیشتر می‌کند. برای مثال وقتی که کمبود نور فرابنفش گلخانه جبران شود، اسید کلروژنیک موجود در تباکو تاشش برابر افزایش یافته و میزان آن تقریباً برابر با تولید آن توسط گیاه در بیرون از گلخانه می‌شود. تولید اسیدهای کلروژنیک و اسکوپولین در گیاه آفتاب‌گردان با دریافت پرتوهای فرابنفش اضافی افزایش چشمگیر می‌یابد.

ستز مواد شیمیایی Allelo در گیاهان بستگی به مقدار، شدت و مدت نور تایید شده دارد. گیاهان تباکوئی که در پایان روز تحت تاثیر نور قرمز قرار گرفته‌اند در مقایسه با گیاهانی که تحت تاثیر نور مأواه قرمز قرار گرفته‌اند تولید الکالوئید آنها افزایش و ترکیبات فنولی آنها کاهش می‌یابد. نور قرمز موثرتر از نور سفید در تشدید ایجاد لیگنین در چشم‌های سبب زمینی است در روزهای طولانی مقدار اسیدهای فولی و

۱۳۳۷ امپریال کالج دانشکده عضویت دانشکده
سلطنتی انگلستان دیپلم کالج دانشگاه لندن
(D.I.C)

۱۳۳۸ کارشناسی ارشد (فوق لیسانس) دانشگاه لندن
شیمی (M.Sc)
۱۳۴۱ دکترا (Ph.D.)

طی دوره‌های آموزشی و پژوهشی فوق دکترا:

سمت	دانشگاه	کشور	سال
۱- کادر آموزشی	آمریکا	آمریکا	تابستان ۱۳۴۵
۲- پژوهشگر	آمریکا	پنسیلوانیا	۱۳۴۵-۱۳۴۶
۳- پژوهشگر	آلمان	آلمان	تابستان ۱۳۴۹
۴- پژوهشگر	نروژ	نروژ	۱۳۵۱-۱۳۵۲
۵- استاد مدعو	آمریکا	آمریکا	۱۳۵۶-۱۳۵۷
۶- پژوهشگر	آمریکا	برکلی	تابستان‌های ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵
۷- استاد مدعو	آلمان	آلمان	۱۳۶۷-۱۳۶۸
۸- استاد مدعو	آلمان	آلمان	تابستان ۱۳۶۹
۹- پژوهشگر	آمریکا	آمریکا	تابستان ۱۳۷۰

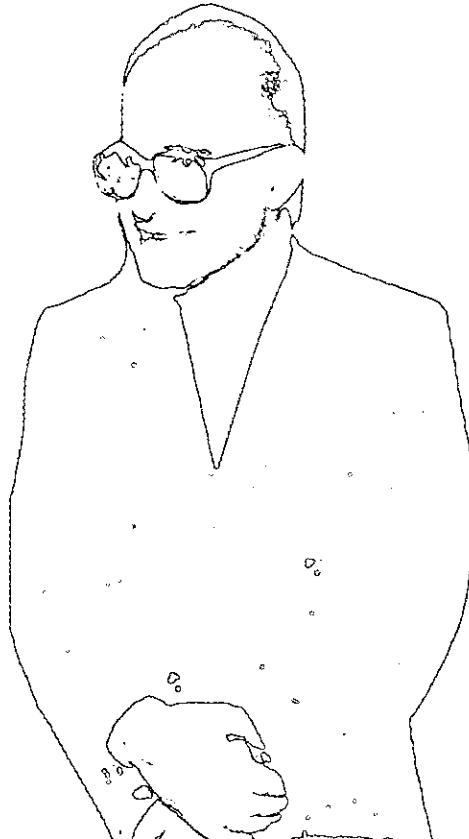
عضویت در مجلات علمی جهان و ایران:
عضو کمیته‌های تخصصی شیمی تجزیه جمعیت شیمی دانان
انگلستان و آمریکا، و عضو جامعه شیمی و مهندسی شیمی
ایران.

عضویت شوراهای و کمیته‌ها:

عضو شورای دانشگاه شیراز و عضویت کلیه کمیته‌های
دانشگاهی از قبیل کمیته مقررات دانشگاه، برنامه، انتصابات،
هعاهنگی، پژوهشی و انتشارات در سطح دانشکده و دانشگاه و
عضو شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و آموزش عالی.

مشاورت علمی:

مشاور کارخانه‌های روغن‌نباتی نرگس شیراز، کارخانه

آشنایی

با آقای دکتر

علی موصومی

دکتر علی موصومی در سال ۱۳۱۱ در اراک زاده شد، تحصیلات دوره ابتدایی و متوسطه را در اراک گذراند و در سال ۱۳۳۲ در دانشکده علوم دانشگاه تهران و دانشسرای عالی (دانشگاه تربیت معلم کنونی) به طور همزمان پذیرفته شد. تحصیلات دانشگاهی، فعالیتهای آموزشی، پژوهشی و اداری وی چنین است:

تحصیلات دانشگاهی

مدارک	محل تحصیل سال
۱- کارشناسی (لیسانس) شیمی در دانشگاه تهران ۱۳۳۵	دانشکده علوم و کارشناسی علوم تربیتی از دانشسرای عالی (شاگرد اول)

۲- به انگلیسی بیش از ۵۰ مقاله علمی در مجله‌های بین‌المللی.

شیرین‌بیان و پیسکویت تینا، مشاور علمی انجمن شهر شیراز و مرکز بهداشت مواد غذائی، مشاور در مورد مسائل تصفیه آب و کنترل کیفیت صنعتی.

سابقه کار:

آموزشی: در سمت‌های استادیاری، دانشیاری و استادی در دانشگاه شیراز و دانشگاه شهید بهشتی.

اداری: رئیس بخش شیمی (۵۴ - ۱۳۴۹) و بخشی از سال (۱۳۵۷)، معاون اداری دانشکده.

رئیس دانشکده ادبیات و علوم (۵۸ - ۱۳۵۷) در دانشگاه شیراز.

هم اکنون نیز بعنوان رئیس دانشکده علوم در دانشگاه شهید بهشتی ضمن تدریس دروس مختلف شیمی تجزیه در مقاطع مختلف به فعالیتهای دانشگاهی خویش ادامه می‌دهند. همچنین در بهمن ماه ۱۳۷۱ بعنوان استاد نمونه دانشگاه شهید بهشتی (و در اردیبهشت ماه ۱۳۷۲ به عنوان استاد نمونه آموزش عالی کشور) معروفی شدند.

علقه ویژه ایشان از یک سو بهبود در روش‌های آموزشی و پژوهشی در محیط‌های علمی و از سوی دیگر توسعه و بسط تکنیکهای دستگاهی است. ساخت انواع لیزرها به ویژه لیزرهای رنگی و کاربرد آنها در سنجش‌های شیمیابی از جمله مهمترین فعالیتهای تحقیقاتی وی را شامل می‌شوند.

پروژه‌های علمی:

سرپرستی بیش از سی پروژه علمی (برنده جایزه خوارزمی سال ۱۳۶۹)، و سرپرستی بیش از بیست رساله کارشناسی ارشد و سه رساله دکترای شیمی.

انتشارات:

۱- به فارسی

الف: کتاب:

۱- محاسبه و حل مسئله در شیمی آنالیتیک جلد اول و دوم انتشارات دانشگاه شیراز.

۲- روش‌های دستگاهی در تجزیه شیمیابی جلد اول و دوم انتشارات دانشگاه شیراز.

۳- تجزیه آب انتشارات دانشگاه شیراز.

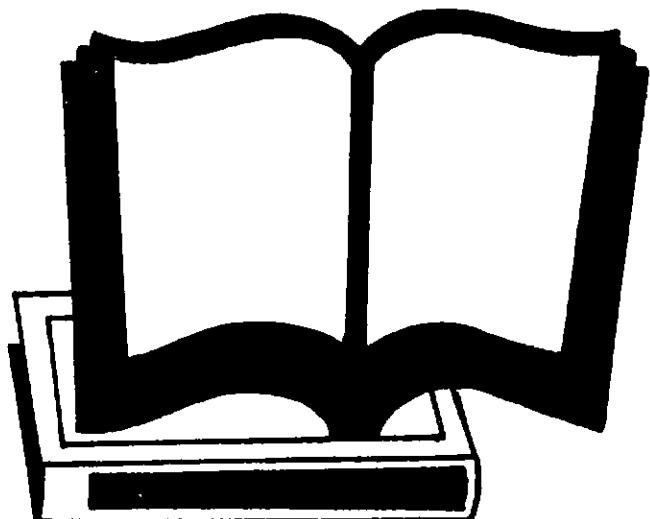
۴- نقش اشعه لیزر در تجزیه شیمیابی.

ب: مقاله:

۱- بیش از ده مقاله علمی و آموزشی در مجله‌های علمی فارسی.

آشنا یا

کتاب و مجلہ

نقش اشعه لیزر در تجزیه شیمیایی

زیر نظر: دکتر علی معصومی

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد شمال تهران

تاریخ نشر: چاپ اول ۱۳۷۱

مطالب این کتاب: فصل اول (طیف الکترو مغناطیسی و گسیل القائی)، فصل دوم (چگونگی کارکرد لیزر و انواع آن)، فصل سوم (روشهای ایجاد وارونگی جمعیت و ضربان در لیزر)، فصل چهارم (کلیاتی در مورد کاربرد لیزر در شیمی)، فصل پنجم (طیف سنجی پکو شایه)، فصل ششم (نقش لیزر در تشخیص غلظت حد)، فصل هفتم (لیزر در طیف سنجی رامان)، فصل هشتم (کاربرد لیزر در تولید یون و طیف سنجی جرمی)، فصل نهم (لیزر و پدیده نور گرمایی در تجزیه شیمیایی)، فصل دهم (کاربرد لیزر در اندازه گیریهای سنجش از راه دور)، فصل یازدهم (فتوشیمی لیزر)، فصل دوازدهم (کاربرد لیزر در فرآورشهای شیمیایی).

نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران

سال بیانیه شماره یک تابستان ۷۱

در این شماره آمده است: زنگ خطر (محمدنبی

سربلوکی)، اهداف و معیارهای طراحی سیستم حذف و تبدیل تک مرحله‌ای سولفید هیدروژن به گوگرد (مجید عابدین زادگان) محمدرضا جعفری نصر، الکترو و آزرمی برای تعیین یون سولفیت (محمدعلی، نبی رهنی)، تعیین مقدار بالاریم به وسیله تراپوتیل آمونیم یدید با روش استخراج - طیف سنجی (شایسته داد زیتا، مجتبی شمسی پور)، دوفلا و نیدپری نیل شده جدید از گیاه Panacalyt seaniosa (غلامعباس پارسافر، فخری کرمانپور)، ستر. و بررسی کثفور ماسیون، ۲، ۴، ۶، ۸- ترابنزیل - ۲، ۴، ۶، ۸- ترا آزابی سیکلو ۱۳۰۳۰۱ اکتان از نرا کم گلی اکسال، بنزیل آمین و فرمالدئید (سید مرتضی فرنیا، علی کاکاژدای فر)، الگوی فیزیکوریاضی عملکرد الکتردهای غشایی منکی بر آزمیهای دوسود ستراپی (محمود رضایشوابی، شهلا مظفری، هدایت... قورچیان، محمدنبی سربلوکی، سیستمهای حلal موثر بر جداسازی آسیدهای آمینه PTH موجود بر روی لایه پلی آمید (غزاله مصطفی، عطیه عباسی، ظفر زیدی)، گزارش و یادداشت‌های علمی و ترویجی یون کرومتوگرافی (کاظم کارگشا، فرشته گل محمد سلیمان آباد)، بررسی الگوهای جریانهای دوفازی گاز - مایع در مجراهای (اسماعیل اسماعیل زاده)، روش تعیین آرایش قضایی مطلق مراکز «قاعده تغیر» (عبدالرحیم بزار) موقتبهای طراحی مولکولها با کمک کامپیوتر (پرویز رشیدی رنجبر، عمام الدین تاج خورشید) ...

شیمی، ترکیبات هتروسیکل

نویسنده‌گان: دکتر محمد رئوف درویش، مهندس جواد پیرزاده

ناشر: انتشارات معلم

تاریخ نشر: چاپ اول ۱۳۷۱

مطالب این کتاب در ۲۸۴ صفحه: حلقه‌های سه گوش با یک اتم ناجور؛ حلقه‌های سه گوش با دو اتم ناجور؛ حلقه‌های چهار گوش با اتم ناجور؛ فوران؛ پیروول و تیوفن؛ هتروسیکلهای پنج گوش متراکم؛ آزلوها؛ گروه پیریدین؛ کینولین و ایزوکینولین؛ دی آزینها و تری آزینها؛ حلقه‌های شش گوش شاما، اکسیژن؛ نامگذاری ترکیبات هتروسیکل

شیمی آلی، فلزی جلد اول (رشته شیمی)

JJ Zukerman و Lonel Haiduc : مؤلف

مترجمین: منصور عابدینی، دکتر سید احمد میر شکرایی

چاپ اول: فروردین ۱۳۷۲
ناشر: دانشگاه پیام نور

مباحثی در شیمی به صورت پرسش و پاسخ
تألیف: حسام امینی، سید رضا آقابور مقدم
ناشر: مبتکران
چاپ اول: بهار ۱۳۷۲

این کتاب ۲۰۸ صفحه دارد. در پیشگفتار آن آمده است: علم شیمی، علم آزمایشها، علم چراها، علم پرسشها و... است کشورهایی که در آموزش علم شیمی موفقیتی داشته‌اند، کتابهای جنبی متعددی در این زمینه منتشر کرده‌اند که به فراگیری مفاهیم این علم کمک شایانی می‌کند. پرسش درست، راه رسیدن به پاسخ و زمان فراگیری را کوتاه می‌کند، ضمن آن که مطلب‌های علمی بیشتری به طالبان علم می‌آموزد.

عناصر شیمیایی چگونه کشف شدند
مؤلفان: د. ان. تری فونف و د. تری فونف
متجمین: دکتر محمد رضا ملاردی، دکتر احمد نصیر احمدی
ناشر: مبتکران
چاپ اول: بهار ۱۳۷۲

مطلوب این کتاب در ۲۵۶ صفحه:

بخش اول - عناصر های کشف شده در طبیعت:
فصل اول (عناصر های کشف شده در طبیعت)، فصل دو (عناصر های کشف شده در فرون و سطی)، فصل سوم (عناصر های تشکیل دهنده هوا و آب)، فصل چهارم (عناصر های کشف شده از راه تجزیه شیمیایی)، فصل پنجم (عناصر های شناخته شده به روش طیف نمایی)، فصل ششم (عناصر های اشناخته شده به روش طیف نمایی)، فصل هفتم (خاکهای کمیاب)، فصل هشتم (هلیم و گازهای بی اثر دیگر)، فصل نهم (عناصر هایی که از روی سیستم تناوبی پیشگویی شدند، فصل دهم (هافینم و رنیم، دو عنصر پایداری که دیرتر از همه کشف شدند)، فصل بیازدهم (عناصر های رادیواکتیو).

بخش دوم - عناصر های سنتز شده
فصل دوازدهم (کشف عنصر های سنتز شده در محدوده قدیمی سیستم تناوبی) و فصل سیزدهم (عنصر های ترانس اورانیم).

مطلوب این کتاب (جلد اول) در ۲۶۷ صفحه: فصل اول (حوزه مطالع شیمی آلی فلزی، نکات تاریخی، طبقه‌بندی ترکیبات آلی فلزی؛ فصل دوم (پیوند کربن - فلز)؛ فصل سوم (فناهای آزمایشگاهی در شیمی آلی فلزی)؛ فصل چهارم (ترکیبهای آلی فلزی فلزات قلایی)؛ فصل پنجم (ترکیبهای آلی فلزی عنصرهای گروه II)؛ فصل ششم (ترکیبهای آلی فلزی عناصر گروه IIIA)؛ فصل هفتم (ترکیبهای آلی فلزی عناصر گروه IVa). از فصل هشتم مربوط به جلد دوم است.

شیمی آلی فلزی جلد دوم (رشته شیمی)

مؤلفین: J.J. Zukerman و Lorne Haiduc
متجمین: منصور عابدینی، سید احمد میر شکرایی
چاپ اول: اردیبهشت ۱۳۷۲
ناشر: دانشگاه پیام نور

مطلوب این کتاب (جلد دوم) در ۳۲۰ صفحه: فصل هشتم (ترکیبهای آلی فلزی عناصر گروه VA)

آشنایی با مبانی شیمی (معدنی - آلی)
تألیف: حسام امینی، دکتر محمد رضا ملاردی
ناشر: مبتکران
چاپ دوم: بهار ۱۳۷۲

مطلوب این کتاب، شیمی معدنی: فصل اول (مفهوم ماده - صورهای ماده و....)، فصل دوم (انواع پیوندهای شیمیایی و....)، فصل سوم (عناصر های گروه هفتم هالوژنها و....)؛

شیمی آلی: فصل اول، بخش اول (تقسیم بندی ترکیبهای معدنی و آلی)؛ بخش دوم (نامگذاری هیدروکربنها و....)، بخش سوم (هیدروکربنها اتیلنی و....)، بخش چهارم (آلکینها و....)، بخش پنجم (سیکلوآلکانها و....)، بخش ششم (بررسی واکنشهای جانشینی بنزن و....).

فصل دوم: بخش اول (الکلها و....)، بخش دوم (آلدئیدها...)، بخش سوم (اسیدهای کربوکسیلیک و....)، بخش چهارم (انواع آمینهها و....).

درباره نشریات رشد تخصصی

مجلات رشد آموزش مواد درسی مدارس کشور که به منظور ارتقاء سطح دانش معلمان و ایجاد ارتباط متقابل میان صاحبینظران، معلمان و دانشجویان با برنامه‌ریزان امور درسی از سوی دفتر برنامه‌ریزی و تألیف کتاب درسی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی و پرورش هر سه ماه یکبار منتشر می‌شود، در حال حاضر عبارتند از:

۲۳	۶ - رشد آموزش زبان	۲۷	۱ - رشد آموزش ریاضی
۲۸	۷ - رشد آموزش زمین‌شناسی	۲۴	۲ - رشد آموزش شیمی
۲۱	۸ - رشد آموزش فیزیک	۲۲	۳ - رشد آموزش جغرافیا
۱۸	۹ - رشد آموزش معارف اسلامی	۲۱	۴ - رشد آموزش ادب فارسی
۱۴	۱۰ - رشد آموزش علوم اجتماعی	۲۸	۵ - رشد آموزش زیست‌شناسی
۱۱ - رشد آموزش راهنمایی ۳			

دیران، دانشجویان دانشگاهها و مراکز تربیت معلم و سایر علاقه‌مندان به اشتراک این مجلات می‌توانند جهت دریافت مجله، حق اشتراک یکساله خود را به حساب ۹۰۰۵۷ نزد بانک ملی شعبه خردمند جنوبی - قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی - واریز و فیش آن را همراه با فرم تکمیل شده زیر به نشانی تهران، جاده آبدلی - خیابان سازمان آب، بیست‌متری خورشید، مرکز توزیع انتشارات کمک‌آموزشی کد پستی ۱۶۵۹۸ - تلفن ۷۷۵۱۱۰ - ارسال دارند.

ضمناً، معلمان، کارشناسان، مدیران، پژوهشگران و سایر علاقه‌مندان به امور تعلیم و تربیت جهت آگاهی بیشتر از یافته‌های صاحبینظران می‌توانند با پرداخت مبلغ ۸۰۰ ریال در هر سال ۴ جلد فصلنامه تعلیم و تربیت دریافت نمایند.

قابل توجه مشترکین و علاقه‌مندان:

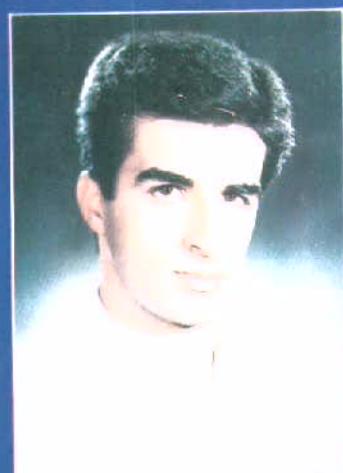
- ۱ - به اطلاع مشترکین و علاقه‌مندان مجلات رشد تخصصی می‌رساند، چنانچه فرم اشتراک به طور کامل تنظیم و همراه حواله بانکی ارسال نشود، مرکز توزیع از ارسال مجله مورد درخواست معدور است.
- ۲ - متفاضیانی که احتمالاً به دلیل نقص درخواست به تقاضای آنان پاسخ داده نشده است، می‌توانند جهت روشن شدن موضوع با مرکز توزیع مکاتبه و یا تماس حاصل فرمایند.
- ۳ - در صورت تغییر نشانی پستی، مراتب را با ذکر شماره اشتراک به مرکز توزیع مجلات اعلام نمایید.

* دانشجویان مراکز تربیت معلم می‌توانند با ارسال فتوکپی کارت تحصیلی خود از ۵۰٪ تخفیف برخوردار شوند.
فرم اشتراک

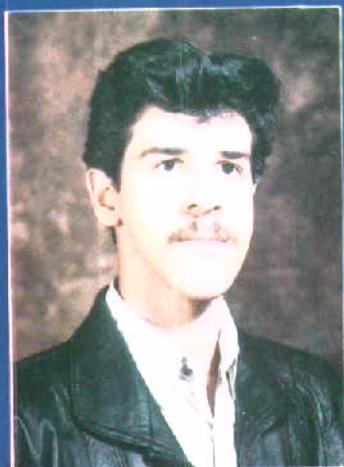

اینجانب با ارسال فیش واریز مبلغ ریال، متفاضی اشتراک یکساله مجله
رشد آموزش هشتمن
نشانی دقیق متفاضی: شهرستان: خیابان: کوچه:
پلاک: کد پستی: تلفن:

برگزیدگان المپیاد جهانی شیمی (روم - ایتالیا)

محمد رضا اکبری احمد آبادی

محمد شعرا

علیرضا حریری

بابک ففچوریان

